

Udkast 4. september 2015

Forslag

til

Lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold¹

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Loven finder anvendelse på apparater, faste anlæg og radioudstyr, som bringes i omsætning, gøres tilgængeligt på markedet samt tilsluttes og anvendes.

Stk. 2. Energistyrelsen fastsætter regler om, at loven eller dele heraf ikke finder anvendelse på visse kategorier af apparater, faste anlæg og radioudstyr.

§ 2. Energistyrelsen fastsætter regler om, at loven ikke finder anvendelse på apparater, faste anlæg og radioudstyr, der udelukkende anvendes i forbindelse med aktiviteter vedrørende forsvaret.

Stk. 2. Energistyrelsen kan fastsætte regler om, at loven ikke finder anvendelse på radioudstyr, der udelukkende anvendes i forbindelse med aktiviteter vedrørende den offentlige sikkerhed, statens sikkerhed eller statens aktiviteter inden for strafferetsplejen.

Stk. 3. Energistyrelsen kan på baggrund af forhandling mellem energi-, forsynings- og klimaministeren og vedkommende anden minister fastsætte regler om anvendelse af henholdsvis apparater, faste anlæg eller radioudstyr i forbindelse med aktiviteter som nævnt i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på politiets anvendelse af apparater, faste anlæg og radioudstyr med henblik på at forstyrre eller afbryde elektroniske kommunikationstjenester, der sker som led i indgreb foretaget i medfør af retsplejelovens § 791 c.

§ 3. På handelsmesser, udstillinger og ved lignende lejligheder må der vises og demonstreres apparater, faste anlæg og radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf, hvis det ved synlig skiltning klart er anført, at disse apparater, faste anlæg eller radioudstyr hverken må gøres tilgængelige på markedet eller anvendes, før de er bragt i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf.

§ 4. I denne lov forstås ved:

1) Apparat:

- a) Et færdigproduceret elektrisk eller elektronisk apparat eller en kombination af sådanne apparater, som gøres tilgængeligt på markedet som en funktionel enhed, der er beregnet til slut-

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (omarbejdning), Den Europæiske Unions Tidende 2014, nr. L 96, side 79, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF, EF-Tidende 2014, nr. L 153, side 62, og Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr (kodificeret udgave af Kommissionens direktiv af 16. maj 1988 om konkurrence på teleterminalmarkederne), Den Europæiske Unions Tidende 2008, nr. L 162, side 20.

- brugeren, og som kan tænkes at fremkalde elektromagnetiske forstyrrelser, eller hvis funktion kan tænkes at blive påvirket af sådanne forstyrrelser,
- b) komponenter eller delmontager beregnet til at blive indbygget i et apparat af slutbrugeren eller
 - c) mobile anlæg i form af en kombination af apparater og eventuelle andre anordninger, som er beregnet til at blive flyttet og anvendt på forskellige steder.
- 2) Fast anlæg: En kombination af forskellige apparater og eventuelt andre anordninger, der er samlet, installeret og beregnet til at blive anvendt permanent på et forudbestemt sted.
 - 3) Radioudstyr: Et elektrisk eller elektronisk apparat, som tilsigtet udsender og/eller modtager radiofrekvenser med henblik på radiokommunikation og/eller radiostedbestemmelse, eller et elektrisk eller elektronisk apparat, som skal suppleres med ekstraudstyr, f.eks. en antenne, for tilsigtet at udsende og/eller modtage radiofrekvenser med henblik på radiokommunikation og/eller radiostedbestemmelse.
 - 4) Elektromagnetisk kompatibilitet: Et apparat, fast anlæg eller radioudstyrs evne til at fungere tilfredsstillende i forhold til alle de elektromagnetiske fænomener, som kan konstateres på en given lokalitet, uden at frembringe elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forringe andre apparater, faste anlæg eller radioudstyrs funktion.
 - 5) Elektromagnetisk forstyrrelse: Et elektromagnetisk fænomen, der kan forringe apparaters, faste anlægs eller radioudstyrs funktion.
 - 6) Immunitet: Et apparat, fast anlæg eller radioudstyrs evne til at fungere efter hensigten, uden at dets funktion forringes af en elektromagnetisk forstyrrelse.
 - 7) Bringe i omsætning: Første tilgængeliggørelse af et apparat eller af radioudstyr i EU.
 - 8) Gøre tilgængeligt på markedet: Enhver levering af et apparat eller radioudstyr som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse i EU.
 - 9) Fabrikant: Enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller et apparat, fast anlæg eller radioudstyr, eller som får et sådant apparat, fast anlæg eller radioudstyr konstrueret eller fremstillet og sælger dette apparat eller radioudstyr under eget navn eller varemærke.
 - 10) Bemyndiget repræsentant: Enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som har modtaget en fuldmagt fra en fabrikant til at handle på dennes vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver.
 - 11) Importør: Enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som bringer et apparat eller radioudstyr fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet.
 - 12) Distributør: Enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden ud over fabrikanten eller importøren, som gør et apparat eller radioudstyr tilgængeligt på markedet.
 - 13) Erhvervsdrivende: Fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren og distributøren.
 - 14) Teknisk specifikation: Et dokument, der fastsætter, hvilke tekniske krav et apparat eller radioudstyr skal opfylde.
 - 15) Harmoniseret standard: Harmoniseret standard som defineret i artikel 2, nr. 1, litra c, i forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF.
 - 16) Overensstemmelsesvurdering: En proces til påvisning af, om et apparat eller radioudstyr er i overensstemmelse med de væsentlige krav.
 - 17) Overensstemmelsesvurderingsorgan: Et organ, der udfører overensstemmelsesvurderingsopgaver.

- 18) CE-mærkning: Mærkning, hvormed fabrikanten angiver, at et apparat eller radioudstyr er i overensstemmelse med alle gældende krav i Unionens harmoniseringslovgivning om anbringelse af denne mærkning.
 - 19) Tilbagekaldelse: Enhver foranstaltning, der har til formål at opnå, at et apparat eller radioudstyr, der allerede er gjort tilgængeligt for slutbrugeren, returneres.
 - 20) Tilbagetrækning: Enhver foranstaltning, der har til formål at forhindre, at et apparat eller radioudstyr i forsyningskæden gøres tilgængeligt på markedet.
 - 21) Radiokommunikation: Kommunikation ved hjælp af radiofrekvenser.
 - 22) Radiostedbestemmelse: Bestemmelse af en genstands position, hastighed og/eller andre egenskaber eller indhentning af oplysninger om disse parametre ved hjælp af radiofrekvensers udbredelsesegenskaber.
 - 23) Radiofrekvenser: Elektromagnetiske bølger med frekvenser under 3 000 GHz, som udbredes i rummet uden kunstig afskærmning.
 - 24) Radiogrænseflade: Specifikation af, hvordan radiofrekvenser må anvendes.
 - 25) Terminaludstyr: Apparat eller radioudstyr, der direkte eller indirekte gennem radiofrekvens- eller kabelbaseret teleinfrastruktur er tilsluttet offentlige elektroniske kommunikationsnet med henblik på at overføre, behandle eller modtage kommunikation i form af lyd, billeder, tekst eller kombinationer heraf.
 - 26) Offentlige elektroniske kommunikationsnet: Enhver form for radiofrekvens- eller kabelbaseret teleinfrastruktur, der anvendes til formidling af elektroniske kommunikationstjenester, og som stilles til rådighed for en ikke på forhånd afgrænset kreds af slutbrugere eller udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.
 - 27) Offentlig elektronisk kommunikationstjeneste: Tjeneste, der helt eller delvis består i elektronisk overføring af kommunikation i form af lyd, billeder, tekst eller kombinationer heraf ved hjælp af radiokommunikationsteknik eller telekommunikationsteknik mellem nettermineringspunkter, herunder både tovejskommunikation og envejskommunikation, punkt til punkt-kommunikation og punkt til multipunkt-kommunikation, og som stilles til rådighed for en ikke på forhånd afgrænset kreds af slutbrugere eller udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.
 - 28) Udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester: Den, som med et kommercielt formål stiller offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til rådighed for andre.
 - 29) Nettermineringspunkt: Den fysiske eller logiske grænseflade i et elektronisk kommunikationsnet, som udgør en slutbrugers tilslutning til dette.
 - 30) Grænseflade: Teknisk specifikation, som muliggør, at terminaludstyr med eller uden radiofunktionalitet, der er indrettet i overensstemmelse med specifikationen, kan tilsluttes et offentligt elektronisk kommunikationsnet og kommunikere via dette, samt de tekniske vilkår for denne radiokommunikation eller tilslutning.
- Stk. 2. Energistyrelsen kan fastsætte regler om, at visse kategorier af apparater anses som radioudstyr, jf. stk. 1, nr. 3, når Europa-Kommissionen har fastsat dette.

Kapitel 2

Apparater

Væsentlige krav

§ 5. Apparater skal være udformet og fremstillet under hensyn til den nyeste udvikling, således at

- 1) de ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser, end at andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr kan fungere efter hensigten, og at
- 2) de har den immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes i forbindelse med deres tilsigtede anvendelse, og som gør, at deres funktion ikke forringes i uacceptabel grad.

Fabrikanter

§ 6. Fabrikanten skal, når de bringer et apparat i omsætning, sikre, at det er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 5.

Stk. 2. Fabrikanten skal udarbejde teknisk dokumentation og gennemføre eller få gennemført den relevante procedure til vurdering af apparatets overensstemmelse med de væsentlige krav i § 5, jf. regler herom fastsat i medfør af § 16. Når apparatets overensstemmelse med de gældende krav er blevet dokumenteret ved den nævnte vurdering, skal fabrikanten udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring, hvorved de står inde for, at apparatet opfylder kravene i loven og regler fastsat i medfør heraf. Fabrikanten skal opbevare den tekniske dokumentation og EU-overensstemmelseserklæringen i 10 år, efter at de har bragt apparatet i omsætning.

Stk. 3. Fabrikanten skal anbringe et CE-mærke på et apparat, der opfylder kravene i loven og regler fastsat i medfør heraf, jf. stk. 2, inden de bringer apparatet i omsætning. Hvis dette ikke er muligt, anbringer fabrikanten CE-mærket på emballagen og de medfølgende dokumenter.

§ 7. Fabrikantens navn, registrerede firmanavn, eller registrerede varemærke og postadresse, hvor de kan kontaktes, skal fremgå af apparatet. Hvis dette ikke er muligt, skal disse oplysninger fremgå af emballagen eller et medfølgende dokument. Adressen skal angive ét sted, hvor fabrikanten kan kontaktes. Kontaktoplysningerne skal angives på et sprog, der er letforståeligt for slutbrugerne og Energistyrelsen.

Stk. 2. Fabrikanten skal på apparatet anbringe et type-, parti- eller serienummer eller anden form for angivelse, der kan identificere apparatet. Hvis dette ikke er muligt på grund af et apparats størrelse eller art, skal disse oplysninger fremgå af emballagen eller af et medfølgende dokument.

Stk. 3. Fabrikanten skal sikre, at der følger en klar og forståelig brugsanvisning på et sprog, der er letforståeligt, med apparatet. Brugsanvisningen skal indeholde de oplysninger, som er nødvendige, for at apparatet kan anvendes efter hensigten.

Stk. 4. Fabrikanten skal sikre, at der følger klare og forståelige oplysninger om eventuelle særlige forholdsregler om apparatets samling, installation, vedligeholdelse eller anvendelse med apparatet. Oplysningerne skal angives på et sprog, der er letforståeligt, og de skal sikre, at apparatet er i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 5, når det tages i anvendelse. Fabrikanten skal desuden sikre, at der med apparater, som ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 5, hvis de anvendes i boligområder, følger klare oplysninger om, at de ikke må anvendes i sådanne områder, eller at der skal tages særlige forholdsregler for anvendelsen. Disse oplysninger skal om nødvendigt også fremgå af emballagen.

§ 8. Hvis fabrikanten ved eller burde vide, at et apparat, de har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf, skal de straks træffe de nødvendige foranstaltninger for at bringe apparatet i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Stk. 2. Hvis apparatet, som er gjort tilgængeligt på markedet, udgør en risiko, skal fabrikanten straks underrette Energistyrelsen om det og give nærmere oplysninger om den manglende overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf og eventuelle foranstaltninger, der er truffet. Fabrikanten skal på

Energistyrelsens anmodning samarbejde med styrelsen om de foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici forbundet med apparater, der er bragt i omsætning.

Bemyndigede repræsentanter for fabrikanter

§ 9. Fabrikanten kan ved en skriftlig fuldmagt udpege en bemyndiget repræsentant.

Stk. 2. Fabrikantens forpligtelser til at sikre, at apparatet er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 6, stk. 1, og til at udarbejde teknisk dokumentation, jf. § 6, stk. 2, kan ikke udføres af den bemyndigede repræsentant.

Stk. 3. Fabrikantens udpegelse af den bemyndigede repræsentant efter stk. 1 skal som minimum sætte den bemyndigede repræsentant i stand til at

- 1) opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation i overensstemmelse med § 6, stk. 2, så dokumenterne står til rådighed for Energistyrelsen,
- 2) efter anmodning give Energistyrelsen alle oplysninger og al dokumentation, der er nødvendig for at påvise apparatets overensstemmelse med reglerne, samt
- 3) på Energistyrelsens anmodning samarbejde om foranstaltninger, der træffes for at undgå risici, som de apparater, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt, udgør.

Importører

§ 10. Importører må kun bringe apparater, der er i overensstemmelse med kravene i loven og regler fastsat i medfør heraf, i omsætning.

Stk. 2. Importører skal, inden de bringer et apparat i omsætning, sikre, at fabrikanten har gennemført eller fået gennemført den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure og har udarbejdet den tekniske dokumentation, samt at der er anbragt et CE-mærke på apparatet.

Stk. 3. Importører skal i 10 år, efter at et apparat er blevet bragt i omsætning, opbevare en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen som nævnt i § 6, stk. 2, så den står til rådighed for Energistyrelsen. Importører skal i samme tidsrum sikre, at den tekniske dokumentation som nævnt i § 6, stk. 2, kan stilles til rådighed for Energistyrelsen på anmodning herom.

Stk. 4. Hvis et apparat udgør en risiko, skal importøren underrette fabrikanten og Energistyrelsen om det.

§ 11. Importørers navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse, hvor de kan kontaktes, skal fremgå af apparatet. Hvis dette ikke er muligt, skal disse oplysninger fremgå af emballagen eller et medfølgende dokument. Adressen skal angive ét sted, hvor importøren kan kontaktes. Kontaktoplysningerne skal angives på et sprog, der er letforståeligt for slutbrugerne og Energistyrelsen. Importører skal endvidere sikre, at fabrikantens navn og kontaktoplysninger m.v., fremgår af apparatet, jf. § 7, stk. 1.

Stk. 2. Importører skal sikre, at

- 1) der på apparatet er anbragt er type-, parti- eller serienummer eller anden form for angivelse, der kan identificere apparatet, jf. § 7, stk. 2,
- 2) der følger en brugsanvisning med apparatet, jf. § 7, stk. 3,
- 3) der følger oplysninger om eventuelle særlige forholdsregler i forhold til anvendelse, herunder i boligområder, med apparatet, jf. § 7, stk. 4, og
- 4) opbevarings- og transportbetingelserne for et apparat, som de har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med de væsentlige krav i § 5 i fare.

§ 12. Hvis importører ved eller burde vide, at et apparat, de har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf, skal de straks træffe de nødvendige foranstaltninger for at bringe apparatet i overensstemmelse med reglerne eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Stk. 2. Hvis apparatet, som er gjort tilgængeligt på markedet, udgør en risiko, skal importøren straks underrette Energistyrelsen om det og give nærmere oplysninger om den manglende overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf og eventuelle foranstaltninger, der er truffet. Importører skal på Energistyrelsens anmodning samarbejde med styrelsen om de foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici forbundet med apparater, de har bragt i omsætning.

Distributører

§ 13. Distributører må kun gøre apparater, der er i overensstemmelse med kravene i loven og regler fastsat i medfør heraf, tilgængelige på markedet.

Stk. 2. Distributører skal, inden de gør et apparat tilgængeligt på markedet, kontrollere, at

- 1) der er anbragt et CE-mærke på apparatet, jf. § 6, stk. 3,
- 2) fabrikantens og importørens navn og kontaktoplysninger m.v. fremgår af apparatet, jf. § 7, stk. 1, og § 11, stk. 1,
- 3) der på apparatet er anbragt et type-, parti- eller serienummer eller anden form for angivelse, der kan identificere apparatet, jf. § 7, stk. 2,
- 4) der følger en brugsanvisning med apparatet, jf. § 7, stk. 3, og
- 5) der følger oplysninger om eventuelle særlige forholdsregler i forhold til anvendelsen, herunder i boligområder, med apparatet, jf. § 7, stk. 4.

Stk. 3. Distributører skal sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for apparater, som de har ansvaret for, ikke bringer apparaternes overensstemmelse med de væsentlige krav i § 5 i fare.

Stk. 4. Hvis et apparat udgør en risiko, skal distributører underrette fabrikanten eller importøren samt Energistyrelsen om det.

§ 14. Hvis distributører ved eller burde vide, at et apparat, de har gjort tilgængeligt på markedet, ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf, skal de sikre sig, at der træffes de nødvendige foranstaltninger for at bringe apparatet i overensstemmelse med reglerne eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Stk. 2. Hvis apparatet, som er gjort tilgængeligt på markedet, udgør en risiko, skal distributøren straks underrette Energistyrelsen om det og give nærmere oplysninger om den manglende overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf og eventuelle foranstaltninger, der er truffet. Distributører skal på Energistyrelsens anmodning samarbejde med styrelsen om de foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici forbundet med apparater, de har gjort tilgængelige på markedet.

Tilfælde, hvor importører og distributører anses som fabrikanter

§ 15. En importør eller distributør anses for at være fabrikant og er underlagt de samme forpligtelser som fabrikanten, jf. §§ 6-8, hvis importøren eller distributøren bringer et apparat i omsætning under sit navn eller varemærke eller ændrer et apparat, som allerede er bragt i omsætning, på en sådan måde, at det kan berøre overholdelsen af loven eller regler fastsat i medfør heraf.

Fastsættelse af regler om apparaters overensstemmelse, mærkning samt teknisk dokumentation

§ 16. Energistyrelsen fastsætter regler om

- 1) procedurer til vurdering af apparaters overensstemmelse med de væsentlige krav i § 5,
- 2) EU-overensstemmelseserklæring,
- 3) anbringelse af CE-mærke på apparater,
- 4) indholdet af teknisk dokumentation og
- 5) formodning for apparaters overensstemmelse med de væsentlige krav i § 5 eller dele heraf, hvis apparaterne overholder harmoniserede standarder eller dele heraf.

Anvendelse af apparater

§ 17. Apparater må anvendes, når de er

- 1) korrekt installeret og vedligeholdt samt anvendt efter hensigten, og
- 2) i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 5.

Stk. 2. Energistyrelsen kan fastsætte regler om særlige foranstaltninger vedrørende anvendelse og installation af apparater.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om anvendelse af apparater i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid.

Kapitel 3

Faste anlæg

Væsentlige krav

§ 18. Fabrikanten eller den ansvarlige for installationen af et fast anlæg skal sikre, at anlægget er konstrueret under hensyn til den nyeste udvikling, så

- 1) det ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser, end at apparater, andre faste anlæg og radioudstyr kan fungere efter hensigten, og
- 2) det har den immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes i forbindelse med dets tilsigtede anvendelse, og som gør, at dets funktion ikke forringes i uacceptabel grad.

Stk. 2. Et fast anlæg skal installeres i overensstemmelse med god teknisk praksis og under iagttagelse af oplysningerne om dets komponenters tilsigtede anvendelse med henblik på at opfylde kravene i stk. 1.

Stk. 3. Fabrikanten eller den ansvarlige for installationen skal sikre, at den gode tekniske praksis nævnt i stk. 2 er dokumenteret, så det godtgøres, at det faste anlæg er i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte krav.

Stk. 4. Energistyrelsen fastsætter regler om formodning for faste anlægs overensstemmelse med kravene i stk. 1 og 2 eller dele heraf, hvis de faste anlæg overholder harmoniserede standarder eller dele heraf.

Apparater til indbygning i faste anlæg

§ 19. Apparater, der alene er bestemt til indbygning i et bestemt fast anlæg og i øvrigt ikke er gjort tilgængelige på markedet, er ikke omfattet af §§ 5-15 eller regler fastsat i medfør af § 16, nr. 1-4.

Stk. 2. Fabrikanten eller den ansvarlige for installationen skal sikre, at der med de i stk. 1 nævnte apparater følger informationsmateriale, der

- 1) identificerer det i stk. 1 nævnte faste anlæg og beskriver dets karakteristika med hensyn til elektromagnetisk kompatibilitet,
- 2) oplyser om, hvilke forholdsregler der skal tages ved indbygningen af apparatet i det faste anlæg med henblik på at sikre anlæggets overensstemmelse med de væsentlige krav i § 18, stk. 1 og 2, og
- 3) indeholder oplysningerne nævnt i § 7, stk. 1 og 2, og § 11, stk. 1.

Anvendelse af faste anlæg

§ 20. Faste anlæg må anvendes, når de er

- 1) korrekt installeret og vedligeholdt samt anvendt efter hensigten, og
- 2) i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 18, stk. 1 og 2.

Stk.2. Energistyrelsen fastsætter regler om særlige foranstaltninger vedrørende anvendelse og installation af faste anlæg.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om anvendelse af faste anlæg i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid.

Kapitel 4

Radioudstyr

Væsentlige krav

§ 21. Radioudstyr skal være konstrueret således, at det

- 1) sikrer beskyttelse af sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelse af ejendom,
- 2) er i overensstemmelse med de væsentlige krav for apparater, jf. § 5, samt
- 3) både anvender radiofrekvenser på en effektiv måde og understøtter en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, så uacceptable forstyrrelser forebygges.

Stk. 2. Energistyrelsen fastsætter regler om, at radioudstyr i særlige kategorier skal være konstrueret, således at det opfylder specifikke væsentlige krav, når Europa-Kommissionen har fastsat dette.

Fabrikanter

§ 22. Fabrikanten skal, når de bringer radioudstyr i omsætning, sikre, at det er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf, og at radioudstyret kan anvendes i mindst én EU-medlemsstat.

Stk. 2. Fabrikanten skal udarbejde teknisk dokumentation og gennemføre eller få gennemført den relevante procedure til vurdering af radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf, jf. regler herom fastsat i medfør af § 32. Når radioudstyrets overensstemmelse med de gældende krav er blevet dokumenteret ved den nævnte vurdering, skal fabrikanten udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring, hvorved de står inde for, at radioudstyret opfylder kravene i loven og regler

fastsat i medfør heraf. Fabrikanter skal opbevare den tekniske dokumentation og EU-overensstemmelseserklæringen i 10 år efter, at de har bragt radioudstyret i omsætning.

Stk. 3. Fabrikanter skal sikre, at der med radioudstyret følger en kopi af den fulde EU-overensstemmelseserklæring eller en forenklet EU-overensstemmelseserklæring med en internetadresse, hvor overensstemmelseserklæringens fulde tekst kan findes.

Stk. 4. Fabrikanter skal anbringe et CE-mærke på radioudstyr, der opfylder kravene i loven og regler fastsat i medfør heraf, jf. stk. 2, og på emballagen, inden de bringer radioudstyret i omsætning. Fabrikanter skal endvidere sikre, at et eventuelt identifikationsnummer på et bemyndiget organ er anbragt på radioudstyret sammen med CE-mærket.

§ 23. Fabrikantens navn, registrerede firmanavn, eller registrerede varemærke og postadresse, hvor de kan kontaktes, skal fremgå af radioudstyret. Hvis dette ikke er muligt, skal disse oplysninger fremgå af emballagen eller et medfølgende dokument. Adressen skal angive ét sted, hvor fabrikanten kan kontaktes. Kontaktoplysningerne skal angives på et sprog, der er letforståeligt for slutbrugerne og Energistyrelsen.

Stk. 2. Fabrikanter skal på radioudstyret anbringe et type-, parti- eller serienummer eller anden form for angivelse, der kan identificere radioudstyret. Hvis dette ikke er muligt på grund af radioudstyrets størrelse eller art, skal disse oplysninger fremgå af emballagen eller af et medfølgende dokument.

Stk. 3. Fabrikanter skal sikre, at der følger en klar og forståelig brugsanvisning og sikkerhedsinformation på et sprog, der er letforståeligt, med radioudstyret. Brugsanvisningen skal indeholde de oplysninger, som er nødvendige for, at radioudstyret kan anvendes efter hensigten.

Stk. 4. Hvis der er begrænsninger eller krav om tilladelse for at anvende radioudstyret, skal fabrikanten sikre, at der af emballagen fremgår oplysninger, som kan identificere de EU-medlemsstater eller de geografiske områder i EU-medlemsstater, hvor sådanne begrænsninger eller krav findes. Disse oplysninger skal udbydes i brugsanvisningen, jf. stk. 3.

Stk. 5. Hvis radioudstyret tilsigtet udsender radiofrekvenser, skal der ud over de i stk. 3 nævnte oplysninger medtages oplysninger i brugsanvisningen om de frekvensbånd, som radioudstyret anvender, og den maksimale effekt, som udsendes i disse frekvensbånd.

§ 24. Fabrikanter kan, når de anser det for hensigtsmæssigt som følge af de med radioudstyr forbundne risici, for at beskytte slutbrugernes sundhed og sikkerhed tage stikprøvekontrol af radioudstyr, der er gjort tilgængeligt på markedet, undersøge radioudstyr, der ikke opfylder kravene eller er tilbagekaldt, og holde distributørerne orienteret om enhver sådan overvågning. Hvis de vurderer, at det er relevant, kan fabrikanterne føre et register over klager over det pågældende radioudstyr.

Stk. 2. Hvis fabrikanter ved eller burde vide, at radioudstyr, de har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf, skal de straks træffe de nødvendige foranstaltninger for at bringe radioudstyret i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Stk. 3. Hvis radioudstyret, som er gjort tilgængeligt på markedet, udgør en risiko, skal fabrikanten straks underrette Energistyrelsen om det og give nærmere oplysninger om den manglende overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf og eventuelle foranstaltninger, der er truffet, og resultaterne heraf. Fabrikanter skal på Energistyrelsens anmodning samarbejde med styrelsen om de foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici forbundet med radioudstyr, de har bragt i omsætning.

Bemyndigede repræsentanter for fabrikanter

§ 25. Fabrikanter kan ved skriftlig fuldmagt udpege en bemyndiget repræsentant.

Stk. 2. Fabrikantens forpligtelse til at sikre, at radioudstyr er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf, jf. § 22, stk. 1, og til at udarbejde teknisk dokumentation, jf. § 22, stk. 2, kan ikke udføres af den bemyndigede repræsentant.

Stk. 3. Fabrikantens udpegelse af den bemyndigede repræsentant efter stk. 1 skal som minimum sætte den bemyndigede repræsentant i stand til at

- 1) opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation i overensstemmelse med § 22, stk. 2, så dokumenterne står til rådighed for Energistyrelsen,
- 2) efter anmodning give Energistyrelsen alle oplysninger og al dokumentation, der er nødvendig for at påvise radioudstyrets overensstemmelse med reglerne samt
- 3) på Energistylens anmodning samarbejde om foranstaltninger, der træffes for at undgå risici, som det radioudstyr, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt, udgør.

Importører

§ 26. Importører må kun bringe radioudstyr, der er i overensstemmelse med kravene i loven og regler fastsat i medfør heraf, i omsætning.

Stk. 2. Importører skal, inden de bringer radioudstyr i omsætning, sikre, at

- 1) radioudstyret er konstrueret, således at det kan anvendes i mindst én EU-medlemsstat, uden at gældende krav om anvendelse af radiofrekvenser overtrædes, jf. § 22, stk. 1,
- 2) fabrikanten har udarbejdet den tekniske dokumentation og har gennemført eller fået gennemført den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure, jf. § 22, stk. 2,
- 3) der følger en kopi af den fulde eller en forenklet EU-overensstemmelseserklæring med radioudstyret, jf. § 22, stk. 3, og at
- 4) der er anbragt et CE-mærke på radioudstyret, jf. § 22, stk. 4.

Stk. 3. Importører skal i 10 år, efter at radioudstyret er blevet bragt i omsætning, opbevare en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen som nævnt i § 22, stk. 2, så den står til rådighed for Energistyrelsen. Importører skal i samme tidsrum sikre, at den tekniske dokumentation som nævnt i § 22, stk. 2, kan stilles til rådighed for Energistyrelsen på anmodning herom.

Stk. 4. Hvis radioudstyr udgør en risiko, skal importøren underrette fabrikanten og Energistyrelsen om det.

§ 27. Importørers navn, registrerede firmanavn, eller registrerede varemærke og postadresse, hvor de kan kontaktes, skal fremgå af radioudstyret. Hvis dette ikke er muligt, skal disse oplysninger fremgå af emballagen eller et medfølgende dokument. Adressen skal angive ét sted, hvor importøren kan kontaktes. Kontaktoplysningerne skal angives på et sprog, der er letforståeligt for slutbrugerne og Energistyrelsen. Importører skal endvidere sikre, at fabrikantens navn og kontaktoplysninger m.v., jf. § 23, stk. 1, fremgår af radioudstyret.

Stk. 2. Importører skal sikre, at

- 1) der på radioudstyret er anbragt et type-, parti- eller serienummer eller anden form for angivelse, der kan identificere apparatet, jf. § 23, stk. 2,
- 2) der følger en brugsanvisning og sikkerhedsinformation med radioudstyret, jf. § 23, stk. 3,
- 3) der følger oplysninger om begrænsninger eller krav om tilladelse for at anvende radioudstyret med radioudstyret, jf. § 23, stk. 4,
- 4) der følger oplysninger om frekvensbånd og sendeeffekt med radioudstyret, jf. § 23, stk. 5, og

5) opbevarings- og transportbetingelser for radioudstyr, som de har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med de væsentlige krav i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf i fare.

§ 28. Importører kan, når de anser det for hensigtsmæssigt som følge af de med radioudstyr forbundne risici, for at beskytte slutbrugernes sundhed og sikkerhed tage stikprøvekontrol af radioudstyr, der er gjort tilgængeligt på markedet, undersøge radioudstyr, der ikke opfylder kravene eller er tilbagekaldt, og holde distributørerne orienteret om enhver sådan overvågning. Hvis de vurderer, at det er relevant, kan importørerne føre et register over klager over det pågældende radioudstyr.

Stk. 2. Hvis importører ved eller burde vide, at radioudstyr, de har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf, skal de straks træffe de nødvendige foranstaltninger for at bringe radioudstyret i overensstemmelse med reglerne eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Stk. 3. Hvis radioudstyret, som er gjort tilgængeligt på markedet, udgør en risiko, skal importøren straks underrette Energistyrelsen om det og give nærmere oplysninger om den manglende overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf og eventuelle foranstaltninger, der er truffet. Importører skal på Energistyrelsens anmodning samarbejde med styrelsen om de foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici forbundet med radioudstyr, de har bragt i omsætning.

Distributører

§ 29. Distributører må kun gøre radioudstyr, der er i overensstemmelse med kravene i loven og regler fastsat i medfør heraf, tilgængeligt på markedet.

Stk. 2. Distributører skal, inden de gør radioudstyr tilgængeligt på markedet, kontrollere, at

- 1) radioudstyret må anvendes i mindst én EU-medlemsstat, jf. § 22, stk. 1,
- 2) der følger en kopi af den fulde eller en forenklet EU-overensstemmelseserklæring med radioudstyret, jf. § 22, stk. 3,
- 3) der er anbragt et CE-mærke på radioudstyret, jf. § 22, stk. 4,
- 4) fabrikantens og importørens navn og kontaktoplysninger m.v. fremgår af radioudstyret, jf. § 23, stk. 1, og § 27, stk. 1,
- 5) der på radioudstyret er anbragt et type-, parti- eller serienummer eller anden form for angivelse, der kan identificere radioudstyret, jf. § 23, stk. 2,
- 6) der følger en brugsanvisning og sikkerhedsinformation med radioudstyret, jf. § 23, stk. 3,
- 7) der med radioudstyret følger oplysninger om begrænsninger eller krav om tilladelse for at anvende radioudstyret, jf. § 23, stk. 4, og
- 8) der følger oplysninger om frekvensbånd og sendeeffekt med radioudstyret, jf. § 23, stk. 5.

Stk. 3. Distributører skal sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for radioudstyr, som de har ansvaret for, ikke bringer radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf i fare.

Stk. 4. Hvis radioudstyret udgør en risiko, skal distributører underrette fabrikanten eller importøren samt Energistyrelsen om det.

§ 30. Hvis distributører ved eller burde vide, at radioudstyr, de har gjort tilgængeligt på markedet, ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf, skal de sikre sig, at der træffes de nødvendige foranstaltninger for at bringe radioudstyret i overensstemmelse med reglerne eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Stk. 2. Hvis radioudstyret, som er gjort tilgængeligt på markedet, udgør en risiko, skal distributøren straks underrette Energistyrelsen om det og give nærmere oplysninger om den manglende overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf og eventuelle foranstaltninger, der er truffet. Distributører skal på Energistyrelsens anmodning samarbejde med styrelsen om de foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici forbundet med radioudstyr, de har gjort tilgængeligt på markedet.

Tilfælde, hvor importører og distributører anses som fabrikanter

§ 31. En importør eller distributør anses for at være fabrikant og er underlagt de samme forpligtelser som fabrikanten, jf. §§ 22-24, hvis importøren eller distributøren bringer radioudstyr i omsætning under sit navn eller varemærke eller ændrer radioudstyr, der allerede er bragt i omsætning, på en sådan måde, at det kan berøre overholdelsen af loven eller regler fastsat i medfør heraf.

Fastsættelse af regler om radioudstyrs overensstemmelse, mærkning samt teknisk dokumentation

§ 32. Energistyrelsen fastsætter regler om

- 1) procedurer til vurdering af radioudstyrs overensstemmelse med de væsentlige krav i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf,
- 2) EU-overensstemmelseserklæring,
- 3) anbringelse af CE-mærke og identifikationsnummer på et bemyndiget organ på radioudstyr,
- 4) indholdet af teknisk dokumentation,
- 5) formodning for radioudstyrs overensstemmelse med de væsentlige krav eller dele heraf i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf, hvis radioudstyret overholder harmoniserede standarder eller dele heraf, og
- 6) angivelse af oplysninger som nævnt i § 23, stk. 4.

Stk. 2. Energistyrelsen fastsætter regler om, at fabrikanter skal registrere typer af radioudstyr i visse kategorier, inden det bringes i omsætning, herunder hvilke oplysninger der skal registreres og pligt til at anbringe et registreringsnummer på radioudstyret, når Europa-Kommissionen har truffet afgørelse om det.

Radiogrænseflader

§ 33. Energistyrelsen fastsætter regler om radiogrænseflader med henblik på at fremme effektiv frekvensanvendelse og forebygge uacceptable forstyrrelser af anvendelse af frekvenser.

Anvendelse af radioudstyr

§ 34. Radioudstyr må anvendes, når det

- 1) er korrekt installeret og vedligeholdt samt anvendt efter hensigten og
- 2) er i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 21 og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Ud over de i stk. 1 nævnte krav kan Energistyrelsen med sigte på at varetage hensyn til folkesundheden fastsætte regler om yderligere krav i forhold til at anvende bestemte kategorier af radioudstyr.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om anvendelse af radioudstyr i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid.

Kapitel 5

Offentliggørelse af grænseflader og tilslutning af terminaludstyr

§ 35. Udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal offentliggøre tekniske specifikationer for de fysiske karakteristika for de grænseflader, som disse udbydere agter at anvende i deres elektroniske kommunikationsnet eller tjenestudbud i forbindelse med udbud af elektroniske kommunikationstjenester og tilslutning af terminaludstyr.

§ 36. Udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester kan ikke nægte tilslutning af terminaludstyr til de pågældende net eller tjenester, hvis udstyret overholder de væsentlige krav i § 5 eller § 21 eller regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om tilslutning af terminaludstyr i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid.

Kapitel 6

Bemyndigede organer

§ 37. Energistyrelsen fastsætter regler om krav til overensstemmelsesvurderingsorganer og offentlige myndigheder, der ansøger om at blive udpeget til som bemyndigede organer at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver vedrørende apparaters eller radioudstyrs overensstemmelse med kravene i loven og regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Energistyrelsen fastsætter endvidere regler om:

- 1) proceduren for udpegning af bemyndigede organer,
- 2) de krav som gælder for bemyndigede organer ved udøvelse af deres aktiviteter,
- 3) styrelsens tilsyn med og adgang til at anmode om oplysninger fra bemyndigede organer,
- 4) adgangen til at klage over beslutninger truffet af bemyndigede organer samt
- 5) styrelsens adgang til at begrænse, suspendere eller tilbagekalde en bemyndigelse.

Kapitel 7

Oplysningspligt

§ 38. Energistyrelsen kan kræve alle oplysninger og alt materiale, som styrelsen finder relevant i forbindelse med sit tilsyn med overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør heraf samt i forbindelse med administration, undersøgelser og konkrete afgørelser, der gennemføres og træffes efter lovens bestemmelser herom, af

- 1) fabrikanter,
- 2) bemyndigede repræsentanter for fabrikanter,
- 3) importører,
- 4) distributører,
- 5) installatører og montører af faste anlæg,
- 6) udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, samt
- 7) ejere og brugere af apparater, faste anlæg og af radioudstyr

Stk. 2. Erhvervsdrivende skal på Energistyrelsens anmodning give styrelsen oplysninger, der identificerer enhver erhvervsdrivende, som inden for 10 år har leveret et apparat eller radioudstyr til dem, og enhver erhvervsdrivende, som de inden for 10 år har leveret et apparat eller radioudstyr til.

Stk. 3. Energistyrelsen kan fastsætte regler om, at fabrikanter af radioudstyr og software skal oplyse, om påtænkte kombinationer af radioudstyr og software er i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf, hvis Europa-Kommissionen træffer afgørelse om, at disse oplysninger skal afgives for specifikke kategorier af radioudstyr.

Stk. 4. Teleklagenævnet kan af de i stk. 1 nævnte forpligtede kræve de nævnte oplysninger og materiale, som nævnet skønner relevant for sine afgørelser om overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør heraf.

Kapitel 8

Tilsyn m.v.

§ 39. Energistyrelsen fører tilsyn med overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Energistyrelsen træffer afgørelse om manglende overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf og kan i den forbindelse

- 1) give en erhvervsdrivende påbud om at bringe et apparat eller radioudstyr i overensstemmelse med kravene i loven eller regler fastsat i medfør heraf,
- 2) nedlægge forbud over for en erhvervsdrivende mod at bringe et apparat eller radioudstyr i omsætning eller at gøre det tilgængeligt på markedet,
- 3) give en erhvervsdrivende påbud om at trække et apparat eller radioudstyr tilbage fra markedet,
- 4) give en erhvervsdrivende påbud om at kalde et apparat eller radioudstyr tilbage fra markedet,
- 5) give fabrikanten eller den ansvarlige for installationen af et fast anlæg påbud om at fremlægge dokumentationen nævnt i § 18, stk. 3,
- 6) nedlægge forbud mod, at et apparat, et fast anlæg eller radioudstyr anvendes, hvis apparatet, det faste anlæg eller radioudstyret ikke anvendes i overensstemmelse med § 17 eller regler fastsat i medfør heraf, § 20 eller regler fastsat i medfør heraf eller § 34 eller regler fastsat i medfør heraf,
- 7) give udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester påbud om at offentliggøre oplysninger som nævnt i § 35,
- 8) give udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester påbud om at tillade tilslutning af terminaludstyr til deres net eller tjenester, jf. § 36, og
- 9) give en erhvervsdrivende påbud om at overholde øvrige forpligtelser i loven og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 3. Energistyrelsen kan give en erhvervsdrivende påbud om at sikre, at radioudstyr ikke udgør en risiko, når det bringes i omsætning.

Stk. 4. Hvis Europa-Kommissionen træffer afgørelse om, at en af Energistyrelsen truffet afgørelse som nævnt i stk. 2 og 3 skal ændres eller trækkes tilbage, tilpasser styrelsen sin afgørelse i overensstemmelse hermed eller trækker den tilbage.

§ 40. Energistyrelsen har mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til erhvervsdrivendes lokaliteter for at føre stikprøvevis kontrol med, om loven og de i medfør heraf fastsatte regler overholdes.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand til gennemførelse af tilsyn som nævnt i stk. 1. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Hvis Energistyrelsen finder det nødvendigt, kan styrelsen hos en fabrikant eller importør uden betaling herfor medtage et apparat eller radioudstyr med henblik på nærmere at undersøge, om dette er i overens-

stemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 4. Energistyrelsen kan, hvis styrelsen finder det nødvendigt, kræve, at en fabrikant eller importør uden betaling herfor sender et apparat eller radioudstyr til styrelsen med henblik på, at styrelsen kan undersøge, om dette er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 5. Hvis det ikke er muligt for Energistyrelsen at medtage eller få tilsendt et apparat eller radioudstyr i medfør af stk. 3 eller 4, kan styrelsen, hvis den finder det nødvendigt, medtage apparatet eller radioudstyret hos en distributør, eller kræve, at en distributør sender apparatet eller radioudstyret til styrelsen.

Stk. 6. Når Energistyrelsen har undersøgt et apparat eller radioudstyr, som styrelsen har medtaget efter stk. 3 eller 5 eller har fået tilsendt efter stk. 4 eller 5, returnerer styrelsen apparatet eller radioudstyret til den erhvervsdrivende. Hvis apparatet eller radioudstyret efter Energistirelsens vurdering ikke er egnet til at blive gjort tilgængeligt på markedet efter undersøgelsen, returnerer styrelsen ikke apparatet eller radioudstyret.

Stk. 7. Hvis et apparat eller radioudstyr, som Energistyrelsen returnerer efter stk. 6, 1. pkt., er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf, refunderer styrelsen de udgifter, som den erhvervsdrivende kan dokumentere at have afholdt ved, at den erhvervsdrivende har sendt apparatet eller radioudstyret til styrelsen i henhold til stk. 4 eller 5. Energistyrelsen refunderer endvidere udgifter, som en erhvervsdrivende kan dokumentere at skulle afholde som følge af, at styrelsen efter stk. 6, 2. pkt., ikke returnerer apparatet eller radioudstyret, forudsat at apparatet eller radioudstyret er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf.

§ 41. Hvis en erhvervsdrivende ikke giver de oplysninger eller fremlægger det materiale, som Energistyrelsen kræver i henhold til § 38 i forbindelse med en konkret sag, eller hvis den erhvervsdrivende ikke lader styrelsen medtage eller ikke sender et apparat eller radioudstyr til styrelsen i henhold til § 40, stk. 3-5, kan styrelsen i medfør af § 39, stk. 2, nr. 2-4, over for den erhvervsdrivende træffe afgørelse om forbud mod tilgængeliggørelse eller påbud om tilbagetrækning eller tilbagekaldelse af apparatet eller radioudstyret.

Apparater og radioudstyr, som udgør en risiko

§ 42. Hvis Energistyrelsen finder, at et apparat kan udgøre en risiko for samfundsinteresser omfattet af loven eller regler fastsat i medfør heraf, eller at radioudstyr kan udgøre en risiko for personers sundhed, sikkerhed eller andre samfundsinteresser omfattet af loven eller regler fastsat i medfør heraf, undersøger styrelsen det pågældende apparat eller radioudstyr i forhold til alle relevante krav i loven og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. I forbindelse med Energistirelsens undersøgelse efter stk. 1 kan styrelsen, hvis den tekniske dokumentation for det undersøgte radioudstyr ikke er i overensstemmelse med kravene hertil i loven eller regler fastsat i medfør heraf, anmode fabrikanten eller importøren om for egen regning at få foretaget en test af et virksomhed, som kan accepteres af styrelsen, for at efterprøve, om udstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 3. Hvis et apparat eller radioudstyr udgør en risiko, og hvis det ikke er i overensstemmelse med kravene i loven og regler fastsat i medfør heraf, træffer styrelsen i medfør af § 39, stk. 2, nr. 2-4, over for den erhvervsdrivende afgørelse om forbud mod tilgængeliggørelse eller påbud om tilbagetrækning eller tilbagekaldelse af apparatet eller radioudstyret.

§ 43. Hvis Energistyrelsen ved undersøgelsen efter § 42, stk. 1, finder, at radioudstyr er i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør heraf, men udgør en risiko for personers sundhed, sikkerhed eller andre samfundsinteresser omfattet af loven eller regler fastsat i medfør heraf, træffer styrelsen i medfør af § 39, stk. 2, nr. 3 eller 4, over for den erhvervsdrivende afgørelse om påbud om at trække apparatet eller radio-

udstyret tilbage fra markedet eller at kalde apparatet eller radioudstyret tilbage fra markedet, eller i medfør af § 39, stk. 3, påbud om, at radioudstyret ikke må udgøre en risiko, når det bringes i omsætning.

§ 44. Energistyrelsen kan i særlige tilfælde, hvor radioudstyr har forårsaget eller kan forventes at ville forårsage uacceptable forstyrrelser af samfundsvigtig kommunikation, fastsætte regler om, at erhvervsdrivende ikke må bringe radioudstyret i omsætning eller gøre det tilgængeligt på markedet, og at erhvervsdrivende skal trække radioudstyret tilbage fra markedet eller kalde det tilbage fra markedet.

Apparater og radioudstyr, som ikke udgør en risiko

§ 45. Hvis et apparat eller radioudstyr ikke er i overensstemmelse med kravene i loven eller regler fastsat i medfør heraf, og hvor det pågældende apparat eller radioudstyr ikke udgør en risiko, træffer styrelsen i medfør af § 39, stk. 2, nr. 1, over for den erhvervsdrivende afgørelse om påbud om at bringe et apparat eller radioudstyret i overensstemmelse med kravene i loven eller regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Hvis den erhvervsdrivende ikke efterkommer Energistylens afgørelse efter stk. 1, træffer styrelsen i medfør af § 39, stk. 2, nr. 2-4, over for den erhvervsdrivende afgørelse om forbud mod tilgængeliggørelse eller påbud om tilbagetrækning eller tilbagekaldelse af apparatet eller radioudstyret.

Faste anlæg

§ 46. Hvis Energistyrelsen finder, at der er tegn på, at et fast anlæg ikke er i overensstemmelse med kravene i loven eller regler fastsat i medfør heraf, kan styrelsen, så længe det faste anlæg er i drift, i medfør af § 40, stk. 2, nr. 5, give fabrikanten eller den ansvarlige for installationen af anlægget påbud om at fremlægge dokumentation som nævnt i § 18, stk. 3.

Kapitel 9

Afskæring af instruksadgang

§ 47. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan ikke give Energistyrelsen tjenestebefaling om styrelsens varetagelse af myndighedsopgaver vedrørende konkrete sager, om behandling og afgørelse af enkelt saker, om styrelsens fastsættelse af regler på områder, hvor styrelsen ved lov er bemyndiget hertil, eller om styrelsens øvrige tilsynsaktiviteter med henblik på at sikre overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan ikke dispensere fra regler fastsat af ministeren i medfør af loven.

Kapitel 10

Klageadgang

§ 48. Energistylens afgørelser truffet efter loven eller regler fastsat i medfør heraf samt sagsbehandling i forbindelse hermed kan påklages til Teleklagenævnet, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Afgørelser om oplysningspligt efter § 38 og afgørelser truffet i medfør af § 49, stk. 1, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Energistylens afgørelser truffet i henhold til regler fastsat i medfør af § 37 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Kapitel 11

Sanktions- og straffebestemmelser

Tvangsbøder

§ 49. Undlader en forpligtet efter § 38, stk. 1, 2 eller 4, at afgive oplysninger, som Energistyrelsen eller Teleklagenævnet kan kræve, kan den pågældende myndighed pålægge den part, som oplysningspligten påhviler, tvangsbøder for at gennemtvinge, at oplysningerne afgives.

Stk. 2. Efterkommer en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester ikke en afgørelse om påbud truffet af Energistyrelsen i medfør af § 39, stk. 2, nr. 7 eller 8, kan styrelsen pålægge udbyderen tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge, at udbyderen efterkommer afgørelsen.

Anvendelse af forordninger

§ 50. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler, der måtte være nødvendige for at anvende forordninger udstedt af De Europæiske Fællesskaber på områderne for radioudstyr og elektromagnetiske forhold, herunder regler om sanktioner i form af bøder eller tvangsbøder ved manglende overholdelse af forordninger.

Straf

§ 51. Med bøde straffes den, der

- 1) overtræder § 3, 18, stk. 1-3, og § 19, stk. 2.
- 2) i tilfælde, som ikke er omfattet af § 41, ikke afgiver oplysninger eller fremlægger materiale som nævnt i § 38 eller
- 3) ikke efterkommer en afgørelse om forbud eller påbud truffet af Energistyrelsen i medfør af § 39, stk. 2, nr. 2-9, eller stk. 3.

Stk. 2. I regler fastsat i medfør af loven kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 12

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

§ 52. Loven træder i kraft den 20. april 2016, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 37 træder i kraft den 1. februar 2016.

Stk. 3. §§ 1-3, § 4, stk. 1, nr. 3, og nr. 21-24, §§ 21-34, § 38, stk. 1-3, § 39, stk. 2 og 3, § 40, stk. 3-7, § 41, § 42, stk. 1-3, §§ 43 og 44 samt § 45, stk. 1, træder for så vidt angår radioudstyr i kraft den 13. juni 2016.

Stk. 4. § 1-3, § 4, stk. 1, nr. 25, og nr. 30, og stk. 2, §§ 5-17, §§ 35-36, § 38, stk. 1 og 2, § 39, stk. 2, § 40, stk. 3-7, § 41, § 42, stk. 1 og 3, og § 45, stk. 1, træder for så vidt angår teleterminaludstyr i kraft den 13. juni 2016.

§ 53. Den 20. april 2016 ophæves § 1, nr. 2, § 2, stk. 1, nr. 3 og 4, § 2 a, stk. 3 og 4, § 6 a, § 10, stk. 2, og § 13, stk. 3 og 4, i lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 3. juli 2007.

Stk. 2. Den 20. april 2016 ophæves § 2 e, § 3, § 4, § 4 a, § 4 b, § 4 c, § 4 d, § 5, stk. 1 og 2, § 6, stk. 1 og 2, § 10, stk. 1, § 10 a, § 13, stk. 1, 2 og 5, § 14, § 16, § 17, § 18, § 22 og § 28, stk. 6 og 7, for så vidt angår elektriske og elektroniske apparater og faste anlæg i lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 3. juli 2007.

Stk. 3. Den 13. juni 2016 ophæves § 1, nr. 1, § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2, § 2 a, stk. 1, 2, 5 og 6, § 2 b, § 2 c, § 2 d, § 2 e, § 3, § 4, § 4 a, § 4 b, § 4 c, § 4 d, § 5, § 6, § 7, § 8, § 9, § 10, stk. 1, 3 og 4, § 10 a, § 11, § 12, § 13, stk. 1, 2 og 5, § 14, § 16, stk. 1, § 17, § 18, § 20, § 21, § 22, § 24, § 25, § 26, § 27, § 28 og § 31 i lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 3. juli 2007.

Stk. 4. Den 13. juni 2017 ophæves lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 3. juli 2007.

Stk. 5. Regler fastsat i medfør af lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 3. juli 2007 forbliver i kraft, indtil de ophæves.

§ 54. Apparater og faste anlæg, herunder radioudstyr, der er omfattet af bestemmelserne om elektriske og elektroniske apparater, som er i overensstemmelse med lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 3. juli 2007, og regler fastsat i medfør heraf, og som er bragt i omsætning inden den 20. april 2016, må også gøres tilgængelige på markedet og anvendes fra den 20. april 2016.

Stk. 2. Teleterminaludstyr, som er i overensstemmelse med lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 3. juli 2007, og regler fastsat i medfør heraf, og som er bragt i omsætning inden den 13. juni 2016, må også gøres tilgængeligt på markedet og anvendes fra den 13. juni 2016.

Stk. 3. Radioudstyr, som er i overensstemmelse med lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 3. juli 2007, og regler fastsat i medfør heraf, må bringes i omsætning fra den 13. juni 2016 til den 12. juni 2017 og må også gøres tilgængeligt på markedet og anvendes fra den 13. juni 2016.

Stk. 4. Radioudstyr omfattet af bestemmelserne om apparater, der træder i kraft den 20. april 2016, jf. § 52, stk. 1, og som er i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør heraf, må bringes i omsætning fra den 13. juni 2016 til den 12. juni 2017 og må også gøres tilgængeligt på markedet og anvendes fra den 13. juni 2016.

§ 55. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Lovforslagets hovedindhold

1.2 Den overordnede baggrund for lovforslaget

1.2.1 Den EU-lovgivningsmæssige ramme i forordningen om akkreditering og markedsovervågning og afgørelsen om fælles rammer for markedsføring af produkter

1.2.2 EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet

2. Hovedpunkterne i lovforslaget

2.1 Lovens formål

2.1.1 Gældende ret

2.1.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2. Lovens anvendelsesområde

2.2.1 Gældende ret

2.2.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.3 Væsentlige krav for apparater, faste anlæg og radioudstyr

2.3.1 Gældende ret

2.3.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.4 Erhvervsdrivendes forpligtelser

2.4.1 Gældende ret

2.4.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.5 Betingelser for at anvende apparater og radioudstyr

2.5.1 Gældende ret

2.5.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.6 Bemyndigede organer

2.6.1 Gældende ret

2.6.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.7 Tilsyn

2.7.1 Gældende ret

2.7.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.8 Straffebestemmelser

2.8.1 Gældende ret

2.8.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. De administrative konsekvenser for borgere
6. De miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1 Lovforslagets hovedindhold

Formålet med loven er at give fabrikanter, importører og distributører adgang til at bringe apparater, faste anlæg og radioudstyr i omsætning og at gøre dem tilgængelige på markedet. Loven skal bidrage til et velfungerende indre marked for radioudstyr, apparater og faste anlæg, der anvendes efter hensigten.

Med lovforslaget fastsættes de krav, der gælder for, at erhvervsdrivende må sælge radioudstyr (for eksempel en mobiltelefon, babyalarm og tv-apparater), elektriske og elektroniske apparater, (for eksempel en computer uden indbyggede komponenter til trådløs kommunikation, mikrobølgeovn og støvsuger) og faste anlæg (for eksempel produktionsanlæg, malkeanlæg og faste elektroniske kommunikationsnet).

Der fastsættes bestemmelser om, at radioudstyr ikke må være til fare for brugernes sundhed eller sikkerhed. Apparater, faste anlæg og radioudstyr må ikke forstyrre anden frekvensanvendelse eller andre apparaters funktion, og at apparater og radioudstyr skal kunne bruges sammen med offentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Brugere må anvende apparater, faste anlæg og radioudstyr, hvis de er i overensstemmelse med kravene, korrekt installeret og vedligeholdt og anvendes efter hensigten.

Endvidere indeholder lovforslaget bemyndigelser til Energistyrelsen til at fastsætte nærmere krav til indholdet af fabrikanter overensstemmelseserklæringer, hvori fabrikanter erklærer overensstemmelse med de rele-

vante krav til produkternes konstruktion, samt krav til udformning af CE-mærkning og til overensstemmelsesvurderingsorganer, der ønsker at virke som bemyndigede organer.

Slutbrugere har adgang til at anvende produkterne under forudsætning af, at de er i overensstemmelse med de væsentlige krav, korrekt installeret og vedligeholdt. Herudover er det en forudsætning, at slutbrugerne anvender produkterne efter hensigten, og at de overholder eventuelle begrænsninger for anvendelsen. Det kan for eksempel være krav om, at slutbrugeren skal indhente en forudgående tilladelse efter lov om radiofrekvenser til at anvende specifikke radiofrekvenser, eller det kan være krav for at anvende et apparat, som er fastsat for at undgå elektromagnetiske forstyrrelser

Endelig indeholder lovforslaget bestemmelser om Energistyrelsens tilsyn med overholdelse af loven, herunder bestemmelser om en beskyttelsesprocedure i forhold til produkter, som kan udgøre en risiko for sundhed og sikkerhed samt øvrige samfundsinteresser, der søges værnet ved loven. Der foreslås i den forbindelse bestemmelser, som tager højde for, at salg af apparater og radioudstyr i stigende grad foregår via internettet. Energistyrelsens muligheder for at føre tilsyn på området tilpasses derfor til denne situation, så det kan sikres, at de erhvervsdrivende både overholder lovgivningen og kan drive forretning i tillid til, at der er lige konkurrencevilkår på markedet. Energistyrelsen vil i den forbindelse fokusere på at informere og vejlede de erhvervsdrivende til at forstå reglerne og dermed overholde dem på en måde, så de oplever færrest mulige byrder ved det.

Med forslaget til en ny lov gennemføres en struktur og en præcisering af reglerne, som gør reglerne klarere og lettere at sætte sig ind i for de erhvervsdrivende i forhold til den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, og som derfor gør det lettere for de erhvervsdrivende at overholde reglerne. Der foreslås blandt andet indsat kapitler i lovforslaget, der hver især beskriver de forpligtelser, som henholdsvis fabrikanter, importører og distributører har, når de sælger apparater og radioudstyr.

1.2 Den overordnede baggrund for lovforslaget

Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (omarbejdning) (EMC-direktivet), der indeholder bestemmelserne om apparater og faste anlæg, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF (radioudstyrsdirektivet), der indeholder bestemmelserne om radioudstyr, samt Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr. Kravene er harmoniseret på tværs af alle EU-medlemsstater med henblik på, at de omfattede produkter skal have fri bevægelighed i EU's indre marked. Lovforslaget skal derfor bidrage til et mere velfungerende indre marked for elektriske og elektroniske apparater og radioudstyr.

EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet indeholder som følge af EU's varepakke fra 2008 om markedsføring af produkter samt akkreditering og markedsovervågning så omfattende ændringer i struktur og formuleringer i forhold til de gældende direktiver fra 1999 og 2004, at der fremsættes et forslag til ny hovedlov. Som det er tilfældet i dag i lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, omfatter lovforslaget elektriske og elektroniske apparater, faste anlæg samt radio- og teleterminaludstyr.

Bestemmelser i lovforslaget, der gennemfører EMC-direktivet, skal træde i kraft den 20. april 2016, og bestemmelser i lovforslaget, der gennemfører radioudstyrsdirektivet og direktivet om konkurrence på teleterminalmarkederne skal træde i kraft den 13. juni 2016.

Med lovforslaget foreslås den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 3. juli 2007, som ændret ved lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v., og de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold og bemyndigede organer ophævet i takt med, at nye bestemmelser på områderne træder i kraft henholdsvis den 20. april 2016 og den 13. juni 2016.

De mere centrale dele af EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet foreslås, som det er tilfældet i lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, gennemført i lovforslaget, mens de mere detaljerede og tekniske regler om procedurer for overensstemmelsesvurdering m.v. foreslås udmøntet i bekendtgørelser udstedt af Energistyrelsen inden for de EU-retlige rammer i EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet.

I radioudstyrsdirektivet videreføres ikke bestemmelserne i det gældende direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse om, at medlemsstaterne skal sikre, at oplysninger om udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenesters grænseflader offentliggøres, så der kan fremstilles udstyr, som kan tilsluttes de pågældende net og tjenester, og for at give slutbrugere mulighed for at træffe oplyste valg, når de anskaffer sig udstyr. De detaljerede bestemmelser i direktivet om, at udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester under visse bestemte omstændigheder kan nægte slutbrugere at tilslutte telekommunikationsudstyr til udbydernes net og tjenester videreføres heller ikke i radioudstyrsdirektivet. Det anføres i betragtningerne til radioudstyrsdirektivet, at konkurrencen på markedet for terminaludstyr er tilstrækkeligt dækket af Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr, navnlig gennem medlemsstaternes forpligtelse til at sikre offentliggørelse af oplysninger om udbydernes grænsefladespecifikationer.

Direktivet om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr er oprindelig fra 1988 og udstedt i forbindelse med den begyndende liberalisering af telesektoren. Medlemsstaterne forpligtedes i direktivet til at opheve eventuelle eksklusive eller særlige rettigheder til et begrænset antal af virksomheder på teleområdet. Tilsvarende rettigheder på markedet for salg og anvendelse af telekommunikationsudstyr skulle også ophæves. Liberaliseringen af teleområdet er nu gennemført. Derfor er alene direktivets artikel 3 om adgang til at sælge og anvende telekommunikationsudstyr og artikel 4 om offentliggørelse af tekniske specifikationer for grænseflader for tilslutning af udstyret til offentlige kommunikationsnet og -tjenester relevante at gennemføre i forbindelse med, at de ovenfor nævnte bestemmelser i radio- og teleterminaludstyrsdirektivet ikke videreføres i radioudstyrsdirektivet.

1.2.1 Den EU-lovgivningsmæssige ramme i forordningen om akkreditering og markedsovervågning og afgørelsen om fælles rammer for markedsføring af produkter

EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet er begge affattet på baggrund af den såkaldte ny metode og varepakken.

Ny metode er en reguleringsmetode, som har været anvendt i en årrække for at ensrette produktlovgivningen i EU's indre marked. I lovgivningen for de enkelte produkter fastsættes obligatoriske væsentlige krav til konstruktionen, der for eksempel skal sikre brugernes sundhed og sikkerhed. Produkterne skal være i overensstemmelse med kravene for, at de må sælges og have fri bevægelighed på EU-markedet. De væsentlige krav omsættes herefter til tekniske krav i harmoniserede standarder, som fabrikanter kan anvende til at skabe formodning for, at deres produkter er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Denne form for regulering giver fabrikanter friere rammer, når de skal udvikle deres produkter.

Varepakken er en EU-lovgivningspakke vedtaget i 2008. Pakken består af en forordning (EF) 765/2008 af 9. juli 2008 om akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og en afgørelse 2008/768/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter.

1.2.2 EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet

EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet harmoniserer i overensstemmelse med forordningen om akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og afgørelsen om fælles rammer for markedsføring af produkter, som blandt andet indeholder referencebestemmelserne for fællesskabets lovgivning for produkter, reglerne for at bringe produkter omfattet af direktiverne i omsætning og for at anvende produkterne. EU-medlemsstaterne må ikke på nationalt niveau indføre yderligere restriktioner end, hvad der følger af de væsentlige krav om elektromagnetisk kompatibilitet for apparaters vedkommende og

beskyttelse af sundhed og sikkerhed, elektromagnetisk kompatibilitet samt effektiv frekvensanvendelse og forebyggelse af uacceptable forstyrrelser for radioudstørs vedkommende.

EMC-direktivet indeholder de obligatoriske krav for fabrikanter i forhold til at sikre, at apparater og faste anlæg ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser, end at andre apparater, faste anlæg og radioudstyr kan fungere efter hensigten, og at apparaterne har tilstrækkelig modstandsdygtighed over for elektromagnetiske forstyrrelser, så de selv kan fungere efter hensigten.

Radioudstørsdirektivet indeholder ligeledes obligatoriske væsentlige krav for fabrikanter. Radioudstyr skal beskytte sundhed og sikkerhed for personer og husdyr og beskytte ejendom, elektromagnetisk kompatibilitet og anvende radiofrekvenser på en effektiv måde og understøtte en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, så uacceptable forstyrrelser forebygges. Det sidste har særlig betydning i forhold til rene tv- og radiofonimodtagere, der udelukkende modtager tv- og radioudsendelser (broadcast), og som nu er omfattet af radioudstørsdirektivet. Disse modtagere anvender ikke radiofrekvenser til udsendelse, men modtager udelukkende radiofrekvenser, og da radioudstørsdirektivet indeholder samme krav for alle typer af modtagere af radiofrekvenser, skal disse modtagere være mere robuste over for frekvensmæssige forstyrrelser og uønskede signaler.

Begge direktiver indeholder en række bestemmelser om forpligtelser for de erhvervsdrivende, dvs. fabrikanter, bemyndigede repræsentanter for fabrikanter, importører og distributører. Der er krav i forhold til at identificere de involverede erhvervsdrivende i produktets forsyningskæde, indholdet af fabrikantens erklæring om produktets overensstemmelse med de væsentlige krav, udformning af CE-mærkning, bemyndigede organer, en harmoniseret beskyttelsesprocedure i forhold til produkter, som kan udgøre en risiko for sundhed samt øvrige samfundsinteresser. Endelig beskrives de procedurer, som fabrikanter skal anvende, når deres produkters overensstemmelse med de væsentlige krav skal vurderes og dokumenteres, inden de bringes i omsætning.

2. Hovedpunkterne i lovforslaget

2.1 Lovens formål

2.1.1 Gældende ret

Formålet med lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold er i forlængelse af liberaliseringen af telesektoren i 1990'erne at fastsætte rammer, der fremmer et åbent, harmoniseret og mere dynamisk marked for radio- og teleterminaludstyr med henblik på at understøtte en samlet konkurrencebaseret udvikling i telesektoren. Liberaliseringen af udstyrsmarkedet havde til formål gennem konkurrence at fremme brugernes adgang til et bredt, varieret og billigt udbud af udstyr og tjenester. Den indtil da gældende tidskrævende procedure med typegodkendelse og uvildige prøvninger af produkter som forudsætning for at sælge radio- og teleterminaludstyr blev ophævet med loven.

For apparater og faste anlæg er formålet at sikre, at disse produkter er i overensstemmelse med krav om elektromagnetisk kompatibilitet, så de ikke fremkalder elektromagnetiske forstyrrelser eller lader sig påvirke af sådanne forstyrrelser.

2.1.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Liberaliseringen af udstyrsmarkedet er gennemført fuldt ud i dag. Der er i dag fri adgang for fabrikanter og andre erhvervsdrivende til at sælge produkter omfattet af loven. Samtidig er der fri adgang for slutbrugerne til at anvende produkter og tilslutte terminaludstyr til offentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Disse rettigheder er dog begrænset af de væsentlige krav til produkternes udformning og konstruktion af hensyn til sikkerhed og sundhed, elektromagnetisk kompatibilitet og effektiv anvendelse af radiofrekvenser, som følger af EMC-direktivet og radioudstørsdirektivet.

Erhvervsdrivende sikres adgang til at bringe apparater og faste anlæg i omsætning og gøre dem tilgængelige på markedet forudsat, at produkterne ikke forårsager elektromagnetiske forstyrrelser og ikke lader sig påvirke af sådanne forstyrrelser.

For radioudstyrs vedkommende sikres erhvervsdrivende adgang til at bringe det i omsætning og gøre det tilgængeligt på markedet forudsat, at det er i overensstemmelse med krav om beskyttelse af sundhed og sikkerhed for personer og husdyr og beskyttelse af ejendom, ikke forårsager elektromagnetiske forstyrrelser og ikke lader sig påvirke af sådanne forstyrrelser samt sikrer effektiv frekvensanvendelse.

Slutbrugerne sikres ligeledes adgang til at anvende apparater, faste anlæg og radioudstyr, som er i overensstemmelse med kravene, korrekt installeret og vedligeholdt samt anvendes efter hensigten.

2.2 Lovens anvendelsesområde

2.2.1 Gældende ret

Lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold finder anvendelse på salg, brug og tilslutning af radioudstyr, teleterminaludstyr, apparater samt faste anlæg.

Energistyrelsen kan fastsætte regler om, at bestemmelserne i loven eller dele heraf ikke finder anvendelse på visse kategorier af apparater og radio- og teleterminaludstyr som følge af undtagelser i EU-lovgivningen, hvis produkterne er dækket af anden EU-lovgivning. Disse undtagelser drejer sig blandt andet om luftfartsområdet og det maritime område samt om radioudstyr, som anvendes af radioamatører. En særlig undtagelse i den gældende lovgivning er, at radioudstyr som for eksempel tv-apparater, der udelukkende er beregnet til at modtage radio- og tv-udsendinger, er undtaget fra reglerne om radioudstyr og alene omfattet af reglerne om apparater.

2.2.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der vil som følge af et ændret anvendelsesområde for radioudstyrsdirektivet ske ændringer for visse produkttyper. Det drejer sig om radioudstyr som for eksempel tv-apparater, som udelukkende bruges til at modtage radio- og tv-udsendinger med, og fastnetterminaludstyr som for eksempel fastnettelefoner og internetmodemmer.

Lovforslagets anvendelsesområde foreslås at omfatte apparater, faste anlæg og radioudstyr, der bringes i omsætning, gøres tilgængeligt på markedet samt tilsluttes og anvendes.

Det ændrede anvendelsesområde for radioudstyrsdirektivet fører til, at fastnetterminaludstyr som for eksempel fastnettelefoner og internetmodemmer ikke længere er omfattet af radioudstyrsdirektivet, men i stedet af reglerne om elektromagnetiske forhold i EMC-direktivet. Det indebærer en lempelse af byrderne for fabrikanter forbundet med at overholde reglerne om de konstruktionsmæssige krav til disse produkter. Omvendt er radio- og tv-apparater, der alene modtager radiobølger, nu omfattet af reglerne om radioudstyr, som indeholder strengere krav til konstruktionen. Med denne udvidelse af anvendelsesområdet kan det sikres, at de komponenter, som anvendes i radio- og tv-apparater, er robuste over for forstyrrelser fra anden frekvensanvendelse – eksempelvis kan det undgås, at tv-modtagelsen forstyrres af mobiltelefoni.

2.3 Væsentlige krav for apparater, faste anlæg og radioudstyr

2.3.1 Gældende ret

Apparater og faste anlæg skal ifølge lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold være konstrueret således, at de ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser, end at andre apparater, faste anlæg og radioudstyr kan fungere efter hensigten. Desuden skal apparater og faste anlæg være modstandsdygtige over for de elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes, når de anvendes efter hensigten.

Ud over at være i overensstemmelse med de ovenfor nævnte væsentlige krav for apparater skal radioudstyr være konstrueret således, at det beskytter brugernes og andre personers sikkerhed, og at det effektivt udnytter de radiofrekvenser, som er afsat til den pågældende form for radiokommunikation, så forstyrrelser af frekvensanvendelsen undgås.

Endelig kan Europa-Kommissionen ved afgørelser fastsætte specifikke væsentlige krav for særlige kategorier af radioudstyr for at sikre, at radioudstyret konstrueres på en særlig måde. Det kan blandt andet være for, at radioudstyret skal kunne fungere sammen med bestemte former for tilbehør eller andet radioudstyr eller understøtte bestemte funktioner til gavn for slutbrugerne.

2.3.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Af de væsentlige krav i radioudstyrsdirektivet fremgår blandt andet, at radioudstyr skal understøtte en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, så forstyrrelser forebygges. Dette har blandt andet betydning i forhold til tv-apparater, der kun modtager radiosignaler. Sådanne tv-apparater er nu omfattet af radioudstyrsdirektivet til forskel fra radio- og teleterminaludstyrsdirektivet, hvor de er undtaget. På baggrund af, at der efter radioudstyrsdirektivet skal gælde samme krav for alt radioudstyr, skal radiomodtagere generelt være mere robuste over for eventuelle forstyrrelser fra anden frekvensanvendelse. Selvom radiomodtagere ikke i sig selv forårsager uacceptable forstyrrelser, er modtageegenskaber en stadig vigtigere parameter for effektivt at kunne anvende radiofrekvenser, som er en begrænset ressource.

De væsentlige krav for apparater og faste anlæg foreslås videreført i lovforslaget, som de fremgår af den gældende lov, i overensstemmelse med formuleringen af de væsentlige krav i EMC-direktivet.

De væsentlige krav for radioudstyr foreslås udformet i overensstemmelse med radioudstyrsdirektivet, så radioudstyr skal konstrueres, så det har et højt beskyttelsesniveau for personers sundhed og sikkerhed samt for husdyr og ejendom, det skal være i overensstemmelse med de væsentlige krav for apparater i forhold til elektromagnetisk kompatibilitet, og det skal anvende radiofrekvenser på en effektiv måde og understøtte en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, så uacceptable forstyrrelser forebygges.

2.4 Erhvervsdrivendes forpligtelser

2.4.1 Gældende ret

Fabrikanten eller den ansvarlige for markedsføringen har ansvaret for at sikre, at elektriske og elektroniske apparater og radio- og teleterminaludstyr er i overensstemmelse med de væsentlige krav, når de markedsføres.

Endvidere skal disse aktører sikre, at der er foretaget en vurdering af produktets overensstemmelse med de væsentlige krav, som er dokumenteret i den tekniske dokumentation, og at der henholdsvis foreligger eller medfølger en overensstemmelseserklæring. Aktørerne skal også sikre, at der medfølger brugsanvisning og øvrige nødvendige oplysninger, og at produkterne er forsynet med CE-mærke til dokumentation af overensstemmelsen og eventuel anden mærkning, herunder advarselmærke, hvis radioudstyret anvender radiofrekvenser, som ikke er harmoniseret til den specifikke anvendelse i hele EU.

Fabrikanten, den ansvarlige for markedsføringen eller for installationen af et fast anlæg skal sikre, at anlægget er i overensstemmelse med de væsentlige krav, og at der foreligger skriftlig dokumentation for anlægget, som godtgør, at det er installeret i overensstemmelse med god teknisk praksis. Desuden skal de sørge for, at der for elektriske eller elektroniske apparater, som er bestemt til indbygning i et bestemt fast anlæg, og som ikke sælges separat, medfølger informationsmateriale i forhold til at sikre anlæggets elektromagnetiske kompatibilitet.

2.4.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Apparater og radioudstyr, der bringes i omsætning på markedet, skal være i overensstemmelse med kravene, der er fastsat i lovforslaget. Det følger af EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet, at det påhviler de erhvervsdrivende at sikre dette i forhold til den rolle, de hver især spiller i forsyningskæden.

EU-harmoniseringslovgivning skal sikre et højt niveau for beskyttelse af samfundsinteresser som sundhed og sikkerhed samt forbruger- og miljøbeskyttelse og fair konkurrencebetingelser mellem de erhvervsdrivende på tværs af det indre marked.

Da visse pligter i forhold til udformningen og konstruktionen kun kan opfyldes af fabrikanter af apparater og radioudstyr, er det relevant at sondre mellem fabrikanter og andre aktører i forsyningskæden. Det er desuden relevant at sondre mellem importøren og distributøren, da det er importøren, som indfører apparater og radioudstyr fra tredjelande til EU's indre marked. Importøren har derfor en særlig pligt til at sikre, at radioudstyret er i overensstemmelse med kravene. I de foreslåede bestemmelser om de erhvervsdrivendes forpligtelser fastsættes derfor på baggrund af direktivbestemmelserne pligter for de enkelte aktører i forsyningskæden, som er forholdsmæssigt afpasset den enkeltes rolle.

Af hensyn til at skabe klarhed i de forpligtelser, som påhviler de enkelte aktører, lægger lovforslagets bestemmelser sig tæt op ad direktivernes struktur og formuleringer. Betegnelsen den ansvarlige for markedsføringen, som anvendes i den gældende lovgivning, videreføres ikke. I stedet fastsættes separate bestemmelser for fabrikanter, bemyndigede repræsentanter, importører og distributører for at opnå klarhed over de forpligtelser, som gælder for de enkelte aktører.

Visse forpligtelser for erhvervsdrivende videreføres ikke i lovforslaget som følge af, at de ikke længere findes i radioudstyrsdirektivet. Det drejer sig om, at en erhvervsdrivende skal underrette Energistyrelsen inden salg af radioudstyr, der anvender radiofrekvenser, som ikke er harmoniseret i hele EU. Kravet om, at sådant radioudstyr skal påføres advarselmærkning, bortfalder ligeledes. Endelig bortfalder kravet om, at CE-mærke skal anbringes på dokumenterne, som ledsager radioudstyr.

Det fremgår af lovforslaget, at fabrikanter er ansvarlige for, at deres apparater og radioudstyr er konstrueret og fremstillet på en sådan måde, at de er i overensstemmelse med reglerne. Fabrikanters overordnede forpligtelse er således, at deres apparater, faste anlæg og radioudstyr er i overensstemmelse med de væsentlige krav. For faste anlæg har den ansvarlige for installationen - en montør, installatør eller lignende - tilsvarende forpligtelser.

Inden apparater eller radioudstyr bringes i omsætning, skal fabrikanter gennemføre en række administrative skridt. Det drejer sig bl.a. om at vurdere produktets overensstemmelse med de væsentlige krav og udarbejde teknisk dokumentation samt EU-overensstemmelseserklæring for at påvise, at produktet er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Til forskel fra den gældende lov er der mulighed for, at fabrikanter kan vedlægge radioudstyr en forenklet EU-overensstemmelseserklæring og angive en internetadresse, hvor den fulde EU-overensstemmelseserklæring kan fås. Inden apparater og radioudstyr bringes i omsætning, skal fabrikanter anbringe CE-mærke på apparaterne og radioudstyret og for radioudstyrs vedkommende ligeledes på emballagen. For faste anlæg skal fabrikanten eller den ansvarlige for installationen sikre, at anlægget overholder de væsentlige krav og er installeret i overensstemmelse med god teknisk praksis.

Fabrikanter skal endvidere sikre, at slutbrugerne får tilstrækkelige oplysninger om apparaterne eller radioudstyret, så slutbrugerne kan anvende produkterne efter hensigten. Oplysningerne kan for eksempel gives i form af brugsanvisning, installationsvejledning eller sikkerhedsinformation.

Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til Energistyrelsen til at fastsætte regler om, at fabrikanter skal registrere radioudstyr i visse kategorier, inden det bringes i omsætning. Energistyrelsen kan ligeledes fastsætte regler om, hvilke konkrete oplysninger der skal registreres, og om pligt til at anbringe et registreringsnummer på radioudstyret.

Det fremgår af radioudstyrsdirektivet, at fabrikanter fra den 12. juni 2018 i et register oprettet af Europa-Kommissionen skal registrere radioudstyr, inden de bringer det i omsætning, hvis det er omfattet af en kategori af radioudstyr, som har vist sig at have en lav grad af overensstemmelse med de væsentlige krav. Formålet med bestemmelsen er at forbedre effektiviteten af EU-medlemsstaternes markedsovervågning, idet myndighederne på baggrund af oplysningerne i registret kan føre et mere målrettet tilsyn med radioudstyr med en større sandsynlighed for ikke at være i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Endvidere bemyndiges Energistyrelsen til at fastsætte regler om, at fabrikanter af radioudstyr og software skal oplyse, hvordan kombinationer af deres radioudstyr og software vil i overensstemmelse med de væsentlige krav. Disse oplysninger skal gøres offentligt tilgængelige. Energistyrelsen vil fastsætte sådanne regler, hvis Europa-Kommissionen træffer afgørelse om, at fabrikanter skal give oplysningerne for specifikke kategorier af radioudstyr. Formålet med reglerne er at fremme gennemsigtigheden, så uafhængige fabrikanter kan udvikle software til andre fabrikanters radioudstyr.

Importører spiller en særlig rolle i forhold til at sikre, at de apparater og det radioudstyr, de bringer i omsætning på markedet, er i overensstemmelse med kravene. Importøren skal, inden apparater eller radioudstyr bringes i omsætning, sikre, at fabrikanten har overholdt kravene. Importøren må derfor kun bringe radioudstyr, der opfylder kravene, i omsætning.

Distributører er en erhvervsdrivende i forsyningskæden, som ikke er fabrikant eller importør, og som sælger apparater eller radioudstyr til andre distributører eller slutbrugere. Distributører skal handle med fornøden omhu og kontrollere, at kravene er overholdt, og de må således ikke sælge produkter, som ikke er i overensstemmelse med reglerne.

2.5 Betingelser for at anvende apparater og radioudstyr

2.5.1 Gældende ret

Ifølge lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold må apparater og radioudstyr anvendes, når de er korrekt installeret, vedligeholdt og anvendes i overensstemmelse med deres formål. Produkterne skal ligeledes være i overensstemmelse med de væsentlige krav og forsynet med overensstemmelsesmærkning i form af et CE-mærke og eventuel anden mærkning, hvilket for eksempel kan være advarselsmærke, hvis radioudstyr anvender radiofrekvenser, som ikke er harmoniseret til det pågældende formål i hele EU.

2.5.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

En bruger af et apparat eller radioudstyr skal anvende produktet korrekt og efter fabrikantens anvisninger. Derfor skal brugeren foretage den korrekte installation og den nødvendige vedligeholdelse af radioudstyret og må dermed ikke ændre produktet på en måde, som gør, at det ikke længere er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Kravet i den gældende lov om, at apparater og radioudstyr kun må anvendes, hvis de er forsynet med overensstemmelsesmærkning og eventuel anden mærkning, foreslås derfor ophævet som en forenkling. Overholdelse af disse formelle krav til fabrikanters mærkning af apparater eller radioudstyr bør ikke være en betingelse for, om produktet konkret må anvendes, hvis det i øvrigt er korrekt installeret og vedligeholdt, anvendes efter hensigten og er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Overholdelse af disse konkrete krav vurderes tilstrækkelig til at beskytte sundhed og sikkerhed samt sikre elektromagnetisk kompatibilitet og effektiv frekvensanvendelse.

Kravet om, at apparater og radioudstyr skal være forsynet med CE-mærke og eventuel anden mærkning, for at de må anvendes, foreslås ikke videreført.

Brugere af apparater eller radioudstyr vil fortsat som i dag skulle sikre sig, at apparatet eller radioudstyret er korrekt installeret og vedligeholdt, samt anvendes efter hensigten, og at apparatet eller radioudstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

2.6 Bemyndigede organer

2.6.1 Gældende ret

Energistyrelsen udpeger i Danmark bemyndigede organer, som er virksomheder eller offentlige myndigheder med særlige kompetencer til at vurdere produkters overensstemmelse med de relevante krav.

Det er i nogle af de procedurer, som fabrikanter skal anvende for at vurdere og påvise apparaters og radio- og teleterminaludstyrs overensstemmelse med de væsentlige krav, inden produktet bringes i omsætning, obligatorisk at inddrage et bemyndiget organ i vurderingen.

Kravene, som stilles til ansøgere for at blive udpeget til bemyndiget organ, findes i bekendtgørelse om bemyndigede organer udstedt i medfør af lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold. Der er blandt andet krav om, at organet, dets ledelse og personale ikke må have kommercielle interesser i udstyrs- eller telebranchen, at organet skal udføre de pålagte opgaver objektivt og med faglig integritet, at organet skal råde over tilstrækkelige personalemæssige ressourcer med de fornødne kompetencer og de nødvendige tekniske og administrative faciliteter, samt forsikringsmæssige forhold og tavshedspligt for organets personale.

Energistyrelsen er i medfør af lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold på forhånd bemyndiget til at yde teknisk rådgivning i forbindelse med vurdering af radio- og teleterminaludstyrs overensstemmelse med de væsentlige krav.

Energistyrelsen fører tilsyn med, at bemyndigede organer opfylder kravene for at varetage hvervet.

2.6.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af afgørelsen om fælles rammer for markedsføring af produkter, at de gældende regler om udpegning af bemyndigede organer ikke har sikret et ensartet højt fagligt niveau for bemyndigede organer på tværs af EU-medlemsstaterne. På den baggrund og for at sikre, at organerne udfører deres opgaver på ens og fair konkurrencebetingelser, er der i afgørelsen fastsat ændrede procedurer for udpegning af og skærpede krav til bemyndigede organer. Der er ligeledes fastsat mere udførlige krav til bemyndigende myndigheder i forhold til deres vurdering af ansøgninger og tilsyn med bemyndigede organer.

De ændrede bestemmelser er på baggrund af afgørelsen om fælles rammer for markedsføring af produkter indsat i både EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet og skal derfor gennemføres i dansk lovgivning.

Energistyrelsen foreslår som i dag bemyndiget til at fastsætte regler om de krav, som ansøgere skal opfylde, for at få adgang til som bemyndigede organer at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver vedrørende apparaters eller radioudstyrs overensstemmelse med kravene.

Der foreslås blandt andet nye regler om ansøgninger om bemyndigelse og en særlig procedure for underretning af Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om ansøgninger.

En ansøgning om bemyndigelse kan vedlægges et certifikat udstedt af et nationalt akkrediteringsorgan udpeget i medfør af forordningen om akkreditering og markedsovervågning til bekræftelse af, at ansøgeren opfylder kravene for at virke som bemyndiget organ. Hvis ansøgningen ikke er vedlagt et sådant certifikat, skal den bemyndigende myndighed, hvis den vurderer, at organet opfylder kravene, i forbindelse med sin underretning af Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om ansøgningen medsende den nødvendige dokumentation for, at alle krav er opfyldt af det ansøgende organ. Hvis ansøgningen er vedlagt et certifikat har Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater to uger til at gøre indsigelse. Hvis ansøgning

gen ikke er vedlagt et certifikat, er fristen for indsigelser to måneder. Den bemyndigende myndighed kan ikke udpege ansøgeren til bemyndiget organ, før disse frister er udløbet, og der ikke er modtaget indsigelser mod udpegningen.

Bestemmelserne om tilsyn med de bemyndigede organer er udbygget, ligesom Europa-Kommissionen på eget initiativ kan undersøge et bemyndiget organs kompetence. Dette kan føre til, at Europa-Kommissionen kan træffe afgørelse over for den bemyndigende myndighed om at sikre, at det bemyndigede organ overholder reglerne, eller om nødvendigt at tilbagekalde bemyndigelsen.

Energistyrelsen foreslår bemyndiget til at fastsætte regler om ansøgningsproceduren og de krav, som gælder for bemyndigede organer ved udøvelse af deres aktiviteter, styrelsens tilsyn med og adgang til at anmode om oplysninger fra bemyndigede organer, fabrikanters adgang til at klage over beslutninger truffet af bemyndigede organer samt styrelsens adgang til at begrænse, suspendere eller tilbagekalde en bemyndigelse i tilfælde af, at det bemyndigede organ ikke overholder kravene for sin virksomhed.

2.7 Tilsyn

2.7.1 Gældende ret

Ifølge den gældende lov fører Energistyrelsen tilsyn med overholdelsen af loven og regler fastsat i medfør heraf. Energistyrelsen har i den forbindelse uden retskendelse og mod behørig legitimation adgang til at føre stikprøvekontrol i både grossist- og detailladet. Tilsynet kan både foregå på offentligt tilgængelige og ikke offentligt tilgængelige steder.

Energistyrelsen kan ved tilsynet på stedet undersøge, om radioudstyr, teleterminaludstyr, apparater eller faste anlæg er i overensstemmelse med lovgivningen. Ud over tilsynet på stedet har Energistyrelsen mulighed for at kræve alle de oplysninger, som styrelsen finder nødvendige for administrationen af loven, for eksempel kopi af overensstemmelseserklæringer.

Hvis Energistyrelsen konstaterer, at reglerne ikke er overholdt, træffer styrelsen afgørelse og kan blandt andet forbyde salget af radio- eller teleterminaludstyret, apparatet eller det faste anlæg eller pålægge fabrikanten eller den ansvarlige for markedsføringen at trække produktet tilbage fra markedet. Energistyrelsen kan også pålægge en bruger at standse med at anvende radioudstyr, teleterminaludstyr, apparater eller faste anlæg.

2.7.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Energistylens tilsyn er omfattet af forordning om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter. Forordningen fastlægger rammerne for Energistylens markedsovervågning og fastlægger blandt andet, at styrelsen skal føre tilsyn i passende omfang, og hvilke foranstaltninger styrelsen kan anvende i sit tilsyn, herunder tilsyn med dokumentation, fysisk kontrol og laboratorieundersøgelser samt adgang til erhvervsdrivendes lokalteter og udtagning af passende stikprøver. Forordningen fastlægger endvidere, at der skal træffes afgørelse om passende foranstaltninger ved overtrædelser.

Det fremgår af Europa-Kommissionens forslag til EMC-direktivet og radioudstyretdirektivet, at der for visse apparater og radioudstyr kan konstateres en relativt lav grad af overensstemmelse med de krav, der gælder for dem. Der er derfor behov for at tilpasse tilsynsbestemmelserne, så Energistyrelsen får mulighed for at føre et mere dækkende og effektivt tilsyn med apparater og radioudstyr.

De gældende regler om tilsyn tager udgangspunkt i, at apparater og radioudstyr sælges i fysiske butikker, hvor Energistyrelsen har mulighed for at gennemføre tilsyn. Nu foregår salg af apparater og radioudstyr imidlertid i stigende grad via internetbutikker. Den form for tilsyn, som foretages i fysiske butikker, er typisk ikke egnet i forhold til at føre tilsyn med apparater og radioudstyr, der sælges via internettet. Dette gør det vanskeligere for Energistyrelsen at undersøge, om apparater og radioudstyr for eksempel er mærket korrekt. Der er derfor behov for at tilpasse Energistylens muligheder for at føre tilsyn på området.

Det følger endvidere af EMC-direktivet og radioudstørsdirektivet, at Energistyrelsen i højere grad skal have mulighed for at føre tilsyn hos de tidligere led i forsyningskæden, herunder fabrikanter og importører. Energistyrelsen skal derfor hos de erhvervsdrivende blandt andet have adgang til oplysninger om, hvem den pågældende har fået leveret apparater eller radioudstyr fra. Tilsyn hos fabrikanter eller importører vil i højere grad kunne forebygge, at der sælges produkter på markedet, som ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Tilsynsindsatsen er væsentlig for, at markedet for apparater og radioudstyr er velfungerende, og at de erhvervsdrivende både overholder reglerne og kan drive forretning i tillid til, at der er lige konkurrencevilkår. Derfor er det væsentligt, at der effektivt kan gribes ind over for væsentlige overtrædelser af reglerne. Energistyrelsen vil informere og vejlede de erhvervsdrivende til at forstå reglerne og dermed overholde dem på en måde, så de oplever færrest mulige byrder ved at efterleve reglerne. Tilsynsindsatsen vil tage udgangspunkt i en risikobaseret kontrol, hvor i første række væsentlige overtrædelser af reglerne sanktioneres. Energistyrelsen fokuserer på at føre tilsyn over for de led i forsyningskæden, hvor der vil være størst effekt i forhold til at sikre, at de produkter, som findes på markedet, overholder reglerne. Det vil sige hos fabrikanter og importører af apparater og radioudstyr, hvor det er muligt, fremfor de enkelte distributører i detailledet.

Det foreslås, at Energistyrelsen som i dag skal have adgang til på erhvervsdrivendes lokaliteter at føre stikprøvevis kontrol med, at loven og regler fastsat i medfør heraf overholdes. Tilsynet vil tage udgangspunkt i stikprøver i detailledet, hvor apparater eller radioudstyr sælges.

Hvis Energistyrelsen vurderer, at der er behov for mere grundige undersøgelser af et produkt, foreslås det, at styrelsen fra en fabrikant eller importør uden betaling kan medtage eller kræve at få tilsendt et apparat eller radioudstyr med henblik på at undersøge det nærmere. I tilfælde af, at det ikke er muligt for Energistyrelsen at få et apparat eller radioudstyr fra fabrikanten eller importøren, kan styrelsen medtage eller få det tilsendt fra en distributør. Disse regler gør det også muligt for Energistyrelsen at føre tilsyn med internetbutikker, som ikke har et fysisk forretningssted eller lager med apparater eller radioudstyr.

Når Energistyrelsen har undersøgt et apparat eller radioudstyr, returnerer styrelsen det til den erhvervsdrivende. Hvis apparatet eller radioudstyret er i overensstemmelse med reglerne, refunderer Energistyrelsen de udgifter, som den erhvervsdrivende har afholdt ved at sende det til styrelsen. Hvis det ikke er muligt som følge af undersøgelserne at returnere apparatet eller radioudstyret til den erhvervsdrivende, refunderer styrelsen endvidere de udgifter, som den erhvervsdrivende har ved ikke at kunne sælge det.

Herudover foreslås på baggrund af nye bestemmelser herom i direktiverne, at de erhvervsdrivende på styrelsens anmodning skal oplyse, hvem der inden for 10 år har leveret apparater eller radioudstyr til dem, og hvem de har leveret apparater og radioudstyr til.

2.8 Straffebestemmelser

2.8.1 Gældende ret

Efter den gældende lov straffes fabrikanter, importører og distributører med bøde, hvis de sælger apparater eller radioudstyr som ikke er i overensstemmelse med kravene.

2.8.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Energistyrelsen vil fokusere på at informere og vejlede de erhvervsdrivende til at forstå reglerne og dermed opleve færrest mulige byrder ved at overholde dem. På den måde kan det sikres, at markedet for apparater og radioudstyr er velfungerende, og at de erhvervsdrivende både overholder reglerne og kan drive forretning i tillid til, at der er lige konkurrencevilkår.

Derfor er det væsentligt, at der samtidig er mulighed for, at der kan gribes ind over for væsentlige overtrædelser af reglerne.

Det foreslås, at erhvervsdrivendes manglende overholdelse af bestemmelser om apparater og radioudstyr kan følges op af afgørelser fra Energistyrelsen, som for eksempel pålægger den erhvervsdrivende at bringe overtrædelser til ophør. Det kan være i form af et påbud om at bringe et produkt i overensstemmelse med reglerne, et forbud mod at sælge et produkt, indtil det er bragt i overensstemmelse med reglerne, eller om at trække et produkt tilbage eller kalde det tilbage fra markedet.

I tilfælde, hvor en erhvervsdrivende ikke efterkommer en sådan afgørelse fra Energistyrelsen, kan den erhvervsdrivende straffes med bøde.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

I EMC-direktivet og radioudstyretdirektivet er der som følge af forordningen om akkreditering og markeds- overvågning i forbindelse med markedsføring af produkter og afgørelsen om fælles rammer for markedsfø- ring af produkter fastsat nye regler om markedsovervågning, som kan få betydning for Energistyrelsens til- syn med reglerne.

Der iværksættes en særlig procedure, hvis en tilsynsmyndighed i en medlemsstat for eksempel finder et pro- dukt på markedet, som ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Hvis tilsynsmyndigheden kon- staterer, at dette produkt også gøres tilgængeligt på markedet i andre medlemsstater, skal Europa- Kommissionen og de øvrige medlemsstater underrettes herom, og de øvrige tilsynsmyndigheder skal kontrol- lere det pågældende produkt på deres markeder og i givet fald gribe ind over for overtrædelser af reglerne.

Det vurderes, at denne procedure kan føre til en stigning i antallet af tilsynssager. Dette vurderes dog at kun- ne håndteres inden for den eksisterende ramme og vil derfor ikke have økonomiske eller administrative kon- sekvenser for staten. Lovforslaget vil ikke have økonomiske eller administrative konsekvenser for regioner eller kommuner.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Importører skal sikre, at fabrikantens navn og kontaktoplysninger m.v. fremgår af apparater og radioudstyr eller af emballage eller medfølgende dokumenter. Importører og distributører skal henholdsvis sikre og kon- trollere, at der følger oplysninger om anvendte frekvensbånd og sendeeffekt med radioudstyr. Importører og distributører skal ifølge de foreslåede bestemmelser sikre og kontrollere en række forhold vedrørende pro- dukterne, inden de bringer disse i omsætning eller gør dem tilgængelige på markedet. Derfor vurderes de ovennævnte forpligtelser alene at udgøre en marginal yderligere byrde for de erhvervsdrivende.

Det fremgår af lovforslaget, at importører og distributører af apparater og radioudstyr skal sikre, at opbeva- rings- og transportbetingelserne for produkterne ikke bringer overensstemmelsen med de væsentlige krav i fare. Dette indebærer i sig selv ikke en ny pligt for de erhvervsdrivende, idet der også i medfør af den gæl- dende lovgivning er en forpligtelse til at sikre, at produkterne er i overensstemmelse med reglerne.

Endelig fører det ændrede anvendelsesområde for radioudstyretdirektivet til, at fastnetterminaludstyr er om- fattet af reglerne om elektromagnetiske forhold. Det indebærer en lempelse af byrderne for fabrikanter i for- hold til at overholde de konstruktionsmæssige krav. Omvendt er radio- og tv-modtagere, der alene modtager lyd- og tv-udsendelser, nu omfattet af reglerne om radioudstyr, som indeholder skærpede krav til konstrukti- onen. Det indebærer derfor en stigning i byrderne for fabrikanter af radio- og tv-modtagere. Samlet set vur- deres stigningen i byrder for danske fabrikanter af radioudstyr at være marginal.

Lovforslaget vurderes således at medføre øvrige efterlevelseskonsekvenser i form af løbende efterlevelses- omkostninger og omstillingsomkostninger, men disse omkostninger vurderes ikke at overstige 10 mio. kr. på samfundsniveau årligt. Byrderne kvantificeres derfor ikke yderligere.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har afgivet præhøringssvar om de administrative kon- sekvenser for erhvervslivet i lovforslaget. TER vurderer, at det medfører løbende administrative lettelser, løbende administrative byrder og potentielle omstillingsbyrder for erhvervslivet.

De administrative lettelser består i, at erhvervsdrivende ikke længere skal underrette Energistyrelsen inden salg af radioudstyr, der anvender radiofrekvenser, som ikke er harmoniseret i EU. Derfor skal der heller ikke længere være advarselmærke på radioudstyr, som anvender disse radiofrekvenser. Disse krav i praksis kun har omfattet meget få danske virksomheder, da der i Danmark produceres meget lidt af den type udstyr, der skal notificeres. Det samme er tilfældet for ophævelsen af kravet om, at der ikke længere på de ledsagende dokumenter for radioudstyr skal påføres et CE-mærke.

De løbende administrative byrder består i, at fabrikanten skal opbevare EU-overensstemmelseserklæringen i 10 år efter at apparater eller radioudstyr er bragt i omsætning. Da fabrikanten allerede er omfattet af krav om opbevaring i 10 år af den tekniske dokumentation, som bl.a. ligger til grund for udarbejdelsen af overensstemmelseserklæringen vil den faktiske byrde forbundet med opbevaring af overensstemmelseserklæringen vil være marginal. For importøren er kravet i sin eksplicitte form nyt, men da importøren i henhold til de gældende regler skal sikre, at overensstemmelseserklæringen foreligger, og at den tekniske dokumentation i en tiårig periode kan tilvejebringes, vurderes de løbende administrative byrder at være marginale. Hvis fabrikanten eller importøren skal anskaffe sig nye it-systemer til journalisering af overensstemmelseserklæringerne, medfører dette potentielt omstillingsbyrder. Endvidere skal fabrikanten af radioudstyr i brugsanvisningen fremover indsætte oplysninger om anvendte frekvensbånd og maksimalt udsendt effekt, men idet fabrikanten er i besiddelse af disse oplysninger, er byrden marginal.

Endelig indføres krav om, at importørens navn og kontaktoplysninger skal fremgå af apparatet eller radioudstyret eller af emballagen eller et medfølgende dokument. Det forventes, at importørens kontaktoplysninger i praksis angives af fabrikanten eller påsættes emballagen med en label. Mange produkter importeres til EU's indre marked af importører i andre europæiske lande. På den baggrund vurderes det, at kravet ikke medfører væsentlige byrder for erhvervslivet.

Samlet vurderer TER, at lovforslaget medfører administrative byrder, som dog ikke overstiger 4 mio. kr. på samfundsniveau årligt. Byrderne kvantificeres derfor ikke yderligere.

5. De administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Bestemmelser i lovforslaget, der gennemfører EMC-direktivet, skal træde i kraft den 20. april 2016, og bestemmelser i lovforslaget, der gennemfører radioudstyretdirektivet og direktivet om konkurrence på teleterminalmarkederne skal træde i kraft den 13. juni 2016.

EMC-direktivet og radioudstyretdirektivet harmoniserer i overensstemmelse med forordning (EF) 765/2008 af 9. juli 2008 om akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og afgørelse 2008/768/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter, som blandt andet indeholder referencebestemmelserne for fællesskabets lovgivning for produkter, reglerne for at bringe produkter omfattet af direktiverne i omsætning og for at anvende produkterne. Der må ikke fastsættes yderligere betingelser for produkternes fri bevægelighed, end der følger af kravene i direktiverne.

EMC-direktivet indeholder obligatoriske krav for fabrikanten i forhold til at sikre, at apparater og faste anlæg ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser, end at andre apparater, faste anlæg og radioudstyr kan fungere efter hensigten, og at apparaterne har tilstrækkelig modstandsdygtighed over for elektromagnetiske forstyrrelser, så de selv kan fungere efter hensigten. Radioudstyretdirektivet indeholder ligeledes obligatoriske krav for fabrikanten. Radioudstyr skal beskytte sundhed og sikkerhed for personer og husdyr og

beskytte ejendom, overholde kravene til elektromagnetisk kompatibilitet og anvende radiofrekvenser på en effektiv måde og understøtte en effektiv anvendelse af radiofrekvenser.

Direktiverne indeholder derudover en række forpligtelser for de erhvervsdrivende, dvs. fabrikanter, bemyndigede repræsentanter for fabrikanter, importører og distributører. Der er krav i forhold til at identificere de involverede erhvervsdrivende i produktets forsyningskæde, indholdet af fabrikantens erklæring om produktets overensstemmelse med kravene, mærkning af produkter, bemyndigede organer, en harmoniseret beskyttelsesprocedure i forhold til produkter, som kan udgøre en risiko for sundhed samt øvrige samfundsinteresser. Endelig fastsættes de procedurer, som fabrikanter skal anvende, når deres produkters overensstemmelse med de væsentlige krav skal vurderes og dokumenteres, inden de sælges på markedet.

Lovforslaget fastsætter på baggrund af EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet de krav, som fabrikanter skal overholde, når de konstruerer og fremstiller apparater, faste anlæg og radioudstyr, kravene til de erhvervsdrivende, som sælger produkterne, samt krav til apparater og radioudstyrs sporbarhed med sigte på at identificere de enkelte produkter og erhvervsdrivende i produkternes forsyningskæde.

Der fastsættes krav om, at radioudstyr ikke må udgøre en fare for brugernes sundhed eller sikkerhed. Apparater, faste anlæg og radioudstyr må ikke forstyrre anden frekvensanvendelse eller andre apparaters funktion, og at apparater og radioudstyr skal kunne bruges sammen med offentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Brugere må anvende apparater, faste anlæg og radioudstyr, hvis de er i overensstemmelse med kravene, korrekt installeret og vedligeholdt og anvendes efter hensigten.

Der fastsættes bestemmelser om tilsyn, der bl.a. tager højde for, at salg af apparater og radioudstyr i stigende grad foregår fra internetbutikker, som ikke nødvendigvis har et fysisk forretningssted eller lager. Myndighedernes muligheder for at føre tilsyn på området tilpasses denne situation, så det kan sikres, at de erhvervsdrivende både overholder reglerne og kan drive forretning i tillid til, at der er lige konkurrencevilkår på markedet. Der vil i den forbindelse være fokus på at informere og vejlede de erhvervsdrivende til at forstå reglerne og dermed overholde dem på en måde, så de oplever færrest mulige byrder ved det.

Med lovforslaget gennemføres der på baggrund af direktivernes formuleringer og opbygning en ny struktur og præciseringer, som gør reglerne klarere og lettere at sætte sig ind i for de erhvervsdrivende, og som derfor gør det lettere for de erhvervsdrivende at overholde reglerne. Der foreslås blandt andet indsat kapitler i lovforslaget, der beskriver de forpligtelser, som henholdsvis fabrikanter, importører og distributører skal overholde, når de sælger apparater og radioudstyr. De mere centrale dele af EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet foreslås gennemført i lovforslaget, mens de mere detaljerede og tekniske regler om procedurer for overensstemmelsesvurdering m.v. foreslås udmøntet i bekendtgørelser.

Lovforslagets bestemmelser om krav, som de erhvervsdrivende skal overholde, og om EU-beskyttelsesproceduren i forhold til produkter, som kan udgøre en risiko for sundhed samt øvrige samfundsinteresser, er en direkte gennemførelse af bestemmelserne herom i EMC-direktivet, radioudstyrsdirektivet samt direktivet om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr. Der fastsættes ikke krav, som går videre end EU-reglerne.

Lovforslagets bestemmelser om tilsyn er i overensstemmelse med de rammer, som er fastsat i henholdsvis forordningen om akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og direktiverne.

Forordningen fastlægger de overordnede rammer for markedsovervågningen og foreskriver blandt andet, at der skal føres tilsyn i passende omfang, og at der i den forbindelse kan føres tilsyn med dokumentation, fysisk kontrol af produkter og laboratorieundersøgelser samt kræves adgang til erhvervsdrivendes lokaliteter og udtagning af passende stikprøver.

Det følger endvidere af EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet, at tilsynsmyndigheden skal have mulighed for at føre tilsyn hos de tidligere led i forsyningskæden, herunder fabrikanter og importører. Tilsynsmyndigheden har derfor hos de erhvervsdrivende blandt andet adgang til oplysninger om, hvem den pågældende har fået leveret apparater eller radioudstyr fra. Tilsyn hos fabrikanter eller importører vil i højere grad kunne forebygges, at der sælges produkter på markedet, som ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Endelig gennemføres de relevante bestemmelser i direktiv om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr. Direktivet pålægger medlemsstaterne at ophæve eventuelle eksklusive eller særlige rettigheder til et begrænset antal af virksomheder på teleområdet. Tilsvarende rettigheder på markedet for salg og anvendelse af telekommunikationsudstyr skal også ophæves. Liberaliseringen af teleområdet er nu gennemført. Derfor er alene direktivets artikel 3 om adgang til sælge og anvende telekommunikationsudstyr og artikel 4 om offentliggørelse af tekniske specifikationer for grænseflader for tilslutning af udstyret til offentlige kommunikationsnet og –tjenester relevante at gennemføre som følge af, at de gældende bestemmelser herom i radio- og teleterminaludstyrsdirektivet ikke videreføres i radioudstyrsdirektivet.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 4. september til den 2. oktober 2015 været sendt i høring hos følgende høringsparter:

[...]

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	EU-beskyttelsesproceduren kan føre til en stigning i antallet af tilsynssager for Energistyrelsen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Det ændrede anvendelsesområde for radioudstyrsdirektivet fører til, at fastnetterminaludstyr er omfattet af reglerne om elektromagnetiske forhold. Det indebærer en lempelse af byrderne for fabrikanter i forhold til at overholde de konstruktionsmæssige krav.	Importører skal sikre, at fabrikantens navn og kontaktoplysninger m.v. fremgår af apparater og radioudstyr eller af emballage eller medfølgende dokumenter, og importører og distributører skal sikre og kontrollere, at der følger oplysninger om anvendte frekvensbånd og sendeeffekt med radioudstyr. Importører og distributører af apparater og radioudstyr skal desuden sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for produkterne ikke bringer overensstemmelsen med de væsentlige krav i fare. Radio- og tv-modtagere, der alene modtager lyd- og tv-udsendelser, er omfattet af reglerne om radioudstyr, som indeholder skærpede krav til konstruktionen. De løbende efterlevelseseffektkostninger

		og omstillingsomkostninger vurderes ikke at overstige 10 mio. kr. på samfundsniveau årligt.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Erhvervsdrivende skal ikke længere underrette Energistyrelsen inden salg af radioudstyr, der anvender radiofrekvenser, som ikke er harmoniseret i EU. Kravet om CE-mærke på de ledsagende dokumenter for radioudstyr ophæves.	Fabrikanter og importører skal opbevare EU-overensstemmelseserklæring i 10 år. Fabrikanten af radioudstyr skal i brugsanvisningen indsætte oplysninger om anvendte frekvensbånd og maksimalt udsendt effekt. Importørens navn og kontaktoplysninger skal fremgå af apparatet eller radioudstyret eller af emballagen eller et medfølgende dokument. De administrative byrder vurderes ikke 4 mio. kr. på samfundsniveau årligt.
Konsekvenser for miljøet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (omarbejdning), Den Europæiske Unions Tidende 2014, nr. L 96, side 79, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF, EF-Tidende 2014, nr. L 153, side 62, og Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr (kodificeret udgave af Kommissionens direktiv af 16. maj 1988 om konkurrence på teleterminalmarkederne), Den Europæiske Unions Tidende 2008, nr. L 162, side 20.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslåede *stk. 1* er en indholdsmæssig videreførelse af § 2, stk. 1, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, og loven finder således anvendelse på apparater, faste anlæg samt radioudstyr, der bringes i omsætning, gøres tilgængeligt på markedet samt tilsluttes og anvendes.

Det foreslåede *stk. 2* viderefører § 2, stk. 2, i den gældende lov, hvorefter Energistyrelsen har fastsat regler om, at bestemmelserne i loven eller dele heraf samt regler fastsat i medfør af loven ikke finder anvendelse på visse kategorier af apparater, faste anlæg og radioudstyr som følge af undtagelser i EU-lovgivningen.

Energistyrelsen foreslås bemyndiget til at fastsætte regler om, at bestemmelserne i dette lovforslag eller i regler fastsat i medfør heraf eller dele heraf ikke finder anvendelse på visse kategorier af apparater, faste anlæg og radioudstyr, som er specifikt undtaget i EMC-direktivet eller radioudstyrdirektivet. For at kunne tage højde for eventuelle ændringer i disse kategorier er det fortsat mest hensigtsmæssigt at kunne fastsætte regler om det i bekendtgørelsesform.

Energistyrelsen vil på den baggrund efter det foreslåede *stk. 2* fastsætte regler, som gennemfører EMC-direktivets artikel 2 og radioudstyrdirektivets bilag 1, jf. artikel 1, stk. 2, om, at bestemmelserne om apparater og radioudstyr, som det er tilfældet i dag, ikke finder anvendelse på produkter som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 af 20. februar 2008 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF. Denne forordning sikrer, at apparater og radioudstyr til installering i fly m.v. er dækket af samme krav, som gælder i medfør af EMC-direktivet og radioudstyrdirektivet.

Radioudstyr, der anvendes af radioamatører, som defineret i artikel 1, nr. 56, i det Internationale Radioreglement vedtaget af Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU) vil, som det er tilfældet i dag, være undtaget fra bestemmelserne om apparater, faste anlæg og radioudstyr under forudsætning af, at udstyret ikke er gjort tilgængeligt på markedet. Denne undtagelse dækker også radioudstyr beregnet til at blive samlet og benyttet af radioamatører, radioudstyr, som er ændret af og beregnet til radioamatører, og radioudstyr, som konstrueres af radioamatører til eksperimentelle og videnskabelige formål i forbindelse med amatørradio.

Apparater og radioudstyr i form af maritimt udstyr er omfattet af Rådets direktiv 96/98/EF om udstyr på skibe og vil derfor være undtaget fra bestemmelserne i dette lovforslag.

Endvidere vil såkaldte specialkonstruerede evalueringssæt beregnet til professionelle brugere, som udelukkende skal anvendes til forsknings- og udviklingsbrug være undtaget fra bestemmelserne. Evalueringssæt er for eksempel komponenter og delenheder til apparater, faste anlæg eller radioudstyr til test, evaluering og afprøvning i testlaboratorier i forsknings- eller udviklingssammenhænge. Der er tale om en snæver undtagelsesbestemmelse, idet alene et specialbygget evalueringssæt til brug for en professionel brugers anvendelse til forskning eller udvikling, som ikke er gjort tilgængeligt på markedet, er omfattet. Det vil for eksempel sige, at et gør-det-selv-samlesæt, som er gjort tilgængeligt på markedet, ikke vil være omfattet af undtagelsen.

Endelig undtages apparater eller faste anlæg, som efter deres natur ikke kan frembringe eller bidrage til kraftigere elektromagnetisk udstråling, end at radioudstyr, apparater og faste anlæg kan fungere efter hensigten, og hvis funktion ikke i uacceptabel grad forringes af de elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes, når de anvendes efter hensigten. For at de pågældende apparater eller faste anlæg kan undtages, skal begge

betingelser være opfyldt. Det er en forudsætning, at apparaterne ikke indeholder aktive elektroniske kredsløb. Eksempler på apparater, som efter omstændighederne kan være omfattet af undtagelsen, er batterier og akkumulatorer, højttalere uden forstærkere og lygter. Der findes en tilsvarende undtagelse i den gældende lov.

Til § 2

Efter det foreslåede *stk. 1* bemyndiges Energistyrelsen til at fastsætte regler om, at loven og regler fastsat i medfør heraf ikke finder anvendelse på apparater, faste anlæg og radioudstyr, der udelukkende anvendes i forbindelse med aktiviteter vedrørende forsvaret. Den foreslåede bestemmelse gennemfører radioudstyreksdirektivets artikel 1, stk. 3, og pkt. 11 i Rådets afgørelse 255/58 af 15. april 1958, jf. traktatens (TFEU) artikel 346, stk. 1, litra b, og stk. 2, hvorefter den enkelte medlemsstat for så vidt angår elektronisk udstyr til militær brug kan fravige den fællesskabsretlige regulering. Det er en forudsætning, at eventuelle nationale foranstaltninger er proportionale og ikke forringer konkurrencevilkårene inden for det indre marked for produkter, som ikke er bestemt specielt til militære formål. Derfor er det alene produkter, som er udviklet, konstrueret og fremstillet til militære formål og udelukkende anvendes i forbindelse med aktiviteter vedrørende forsvaret, der er omfattet af undtagelsen. Forsvarets anvendelse af radiofrekvenser er som hidtil omfattet af bestemmelserne herom i lov nr. 475 af 12. juni 2009 om radiofrekvenser med senere ændringer.

I medfør af § 2, stk. 2, i den gældende lov kan Energistyrelsen fastsætte regler om, at bestemmelserne i loven eller dele heraf ikke finder anvendelse på visse kategorier af produkter. Denne bemyndigelse er blandt andet udmøntet i § 1, stk. 3, i bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter reglerne ikke finder anvendelse på forsvarets anvendelse af apparater, faste anlæg og radioudstyr. Det fremgår af bemærkningerne til den gældende lov, at alene undtagelsesmuligheden vedrørende forsvaret umiddelbart forventedes udnyttet, idet der var tale om en videreførelse af de gældende regler på området, og at Energistyrelsen på et senere tidspunkt kunne fastsætte regler om undtagelser i forhold til øvrige områder, hvis der måtte vise sig behov for det.

Hjemlen til at undtage apparater, faste anlæg og radioudstyr, som udelukkende anvendes i forbindelse med forsvarets aktiviteter vil ligeledes blive udmøntet i en kommende bekendtgørelse. Erhvervsdrivende kan således for eksempel sælge apparater, faste anlæg eller radioudstyr til forsvaret, selvom de pågældende produkter ikke er i overensstemmelse med dette lovforslag eller regler udstedt i medfør heraf, under forudsætning af at produkterne alene anvendes af forsvaret i forbindelse med dets aktiviteter.

Hvis der viser sig behov for fra lovens anvendelsesområde at undtage radioudstyr, der udelukkende anvendes i forbindelse med aktiviteter vedrørende den offentlige sikkerhed, statens sikkerhed, herunder statens økonomiske stabilitet, hvis der er tale om aktiviteter, der vedrører statslige sikkerhedsanliggender, eller anvendes i forbindelse med statens aktiviteter inden for strafferetsplejen, som det ligeledes fremgår af undtagelsesbestemmelsen i radioudstyreksdirektivets artikel 1, stk. 3, kan Energistyrelsen i medfør af det foreslåede *stk. 2* fastsætte regler om det.

Efter det foreslåede *stk. 3* kan Energistyrelsen på baggrund af forhandling mellem energi-, forsynings- og klimaministeren og vedkommende anden ressortminister fastsætte regler om, hvordan henholdsvis apparater, faste anlæg eller radioudstyr, som undtages i medfør af de foreslåede stk. 1 og 2, må anvendes. Det kan være relevant at fastsætte restriktioner for anvendelsen for ikke at forårsage elektromagnetiske forstyrrelser af andre apparater eller uacceptable forstyrrelser af anden frekvensanvendelse. Hvis der i den forbindelse ønskes anvendt radiofrekvenser, som andre i medfør af lov om radiofrekvenser har fået udstedt tilladelse til at anvende, vil det som udgangspunkt kræve, at der indgås aftaler med den eller de pågældende tilladelsesindehavere herom. Uacceptable forstyrrelser af frekvensanvendelse er nærmere beskrevet i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 21.

Det foreslåede *stk. 4* er en indholdsmæssig videreførelse af § 4a i den gældende lov, som giver politiet mulighed for at anvende apparater, faste anlæg og radioudstyr for at forstyrre eller afbryde elektroniske kommunikationstjenester, når det sker for at forhindre terroranslag og anden kriminalitet, jf. retsplejelovens § 791 c. Bestemmelsen blev indsat i den gældende lov for at gennemføre anbefaling 31 i ”Regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse” fra 2005.

Efter retsplejelovens § 791 c i må politiet under visse nærmere fastsatte betingelser forstyrre eller afbryde radio- eller telekommunikation i et område, hvis der er afgørende grunde til det med henblik på at forebygge, at der vil blive begået en lovovertrædelse, som efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, eller en forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 om forbrydelser mod staten eller terrorisme, og som kan medføre fare for menneskers liv eller velfærd eller for betydelige samfundsværdier.

Der er tale om en fravigelse fra betingelserne for at anvende apparater, faste anlæg og radioudstyr i de foreslåede i bestemmelser i §§ 17, 20 og 34. Det betyder, at politiet i særlige tilfælde lovligt kan anvende apparater, faste anlæg og radioudstyr, som ikke er korrekt installeret og vedligeholdt samt anvendt efter hensigten eller i overensstemmelse med de væsentlige krav i de foreslåede bestemmelser i §§ 5, 18 og 21 eller regler fastsat i medfør heraf. Politiets anvendelse af apparater, faste anlæg og radioudstyr i andre tilfælde er ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse og skal derfor være i overensstemmelse med dette lovforslags bestemmelser eller regler udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse dækker de udstyrmæssige aspekter ved anvendelse af apparater, faste anlæg og radioudstyr, og suppleres derfor af § 6, stk. 5, i lov om radiofrekvenser, hvorefter politiet uden at have tilladelse hertil kan anvende radiofrekvenser med henblik på at forstyrre eller afbryde radiokommunikation m.v. som led i indgreb foretaget i medfør af retsplejelovens § 791 c.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af § 3 i den gældende lov om, at apparater, faste anlæg og radioudstyr kan præsenteres og demonstreres af enhver på handelsmesser og udstillinger m.v., selvom produkterne ikke overholder de gældende regler, under forudsætning af, at der ved synlig skiltning klart gøres opmærksom på, at produkterne ikke er i overensstemmelse med reglerne og derfor for eksempel ikke må sælges eller anvendes.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 5, stk. 3, og radioudstyrsdirektivets artikel 9, stk. 2.

For radioudstyr, der anvender radiofrekvenser, kan det være nødvendigt for den, som ønsker at demonstrere radioudstyret, at have en tilladelse fra Energistyrelsen til at anvende de pågældende radiofrekvenser, jf. § 6, stk. 1, i lov om radiofrekvenser. Hvis der tale om radiofrekvenser, det ikke kræver tilladelse at anvende, jf. § 6, stk. 2, i lov om radiofrekvenser og den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse om anvendelse af radiofrekvenser uden tilladelse samt om amatørradioprøver og kaldesignaler m.v., skal den, som ønsker at demonstrere radioudstyret, overholde de tekniske rammer, som fremgår af bekendtgørelsen.

Til § 4

Med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF er der indført klare definitioner af en række grundlæggende begreber. Disse definitioner er indført i EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet og foreslås derfor gennemført i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Definitionen af apparat i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 1*, følger af EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, og er en videreførelse af definitionen af apparater i § 2 a, stk. 3, i den gældende lov.

Ved et apparat i det foreslåede *litra a* forstås et færdigproduceret elektrisk eller elektronisk apparat eller en kombination af sådanne apparater, som gøres tilgængeligt på markedet som en funktionel enhed, der er beregnet til slutbrugeren, og som kan tænkes at fremkalde elektromagnetiske forstyrrelser, eller hvis funktion kan tænkes at blive påvirket af sådanne forstyrrelser.

En slutbruger forstås i denne sammenhæng som enhver fysisk eller juridisk person og er både erhvervsmæssige brugere og forbrugere. En slutbruger forventes som udgangspunkt ikke at have særlige forkundskaber i forhold til elektromagnetiske forhold.

For at være omfattet af definitionen i det foreslåede stk. 1, nr. 1, skal et apparat kunne tænkes at fremkalde elektromagnetiske forstyrrelser, eller dets funktion skal kunne tænkes at blive påvirket af sådanne forstyrrelser. Et apparat, som efter sin natur ikke kan frembringe eller bidrage til kraftigere elektromagnetisk udstråling, end at radioudstyr, apparater og faste anlæg kan fungere efter hensigten, og hvis funktion ikke i uacceptabel grad forringes af de elektromagnetiske forstyrrelser, der normalt opstår, når det anvendes efter hensigten, vil således ikke være omfattet af definitionen. Der henvises til bemærkningerne ovenfor til den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 2.

Begrebet apparater skal forstås meget bredt, og der kan derfor ikke gives en udtømmende opregning af, hvad der er omfattet heraf. Størrelsen eller formålet med apparatet er ikke afgørende for, om det er omfattet af dette lovforslags bestemmelser eller regler fastsat i medfør heraf. Det afgørende er som nævnt ovenfor, om apparatet kan fremkalde elektromagnetiske forstyrrelser, eller om dets funktion kan blive påvirket heraf.

Apparater kan opdeles i to hovedkategorier.

Den ene kategori er elektriske apparater. Elektriske apparater fungerer ved hjælp af elektricitet, men de indeholder ikke elektroniske kredsløb. Eksempler på elektriske apparater er hårtørrere, elkedler eller barbermaskiner. Antallet af rent elektriske apparater på markedet er faldende, idet flere og flere apparater indeholder elektroniske kredsløb.

Den anden kategori er elektroniske apparater. Elektroniske apparater indeholder et eller flere elektroniske kredsløb. Et elektronisk kredsløb er en samling elektroniske komponenter, der omformer indkommende signaler og udfører en funktion. Eksempler på elektroniske apparater er computere uden indbyggede komponenter til trådløs kommunikation, mp3-afspillere og mikrobølgeovne.

Det fremgår af de foreslåede *litra b og c*, at apparater ligeledes er komponenter og delmontager beregnet til at blive indbygget i et apparat af slutbrugeren, og som kan tænkes at fremkalde elektromagnetiske forstyrrelser, eller hvis funktion kan tænkes at blive påvirket af sådanne forstyrrelser, samt mobile anlæg i form af en kombination af apparater og eventuelt andre anordninger, som er beregnet til at blive flyttet og anvendt på en række forskellige steder.

Definitionen af fast anlæg i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 2*, følger af EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 3. Den foreslåede definition er en indholdsmæssig videreførelse af definitionen i § 2 a, stk. 4, i den gældende lov.

Et fast anlæg er en kombination af forskellige apparater og eventuelt andre anordninger, der er samlet, installeret og beregnet til at blive anvendt permanent på et forudbestemt sted. Det vil sige, at der normalt er tale om en tilpasset installation eller et maskinanlæg i form af en kombination af forskellige apparater og eventuelt andre anordninger, der er samlet, installeret og beregnet til at blive anvendt permanent på det pågældende sted.

Eksempler på faste anlæg er malkeanlæg, industrielle fryseanlæg og stationære maskiner som produktionsanlæg og pakkeanlæg samt faste elektroniske kommunikationsnet og fællesantenneanlæg.

Definitionen af radioudstyr i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 3*, følger af definitionen i radioudstysdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 1.

Radioudstyr er et elektrisk eller elektronisk apparat, som tilsigtet udsender og/eller modtager radiofrekvenser med henblik på radiokommunikation og/eller radiostedbestemmelse, eller et elektrisk eller elektronisk apparat, som skal suppleres med ekstraudstyr, f.eks. en antenne, for tilsigtet at udsende og/eller modtage radiofrekvenser med henblik på radiokommunikation og/eller radiostedbestemmelse.

Eksempler på radioudstyr er mobiltelefoner, radio- og tv-apparater samt trådløse mikrofoner, da de indeholder radiosendere og/eller -modtagere. Modtageren i et tv-apparat er en radiomodtager, hvis for eksempel tv-signalet fremføres til tv'et gennem et antennekabel fra en tilsluttet inden- eller udendørs antenne eller fra en parabolantenne. Et tv-apparat vil ligeledes være radioudstyr, hvis det er forsynet med sender og modtager, så det kan anvende et trådløst net (wi-fi). Til forskel fra det gældende direktiv er radio- og tv-apparater, som alene indeholder modtageudstyr, omfattet af radioudstysdirektivet og dermed bestemmelserne om radioudstyr i dette lovforslag og regler fastsat i medfør heraf. Lovforslagets bestemmelser om radioudstyr finder til forskel fra de gældende regler også anvendelse på radioudstyr, som anvender radiofrekvenser under 9 kHz, jf. definitionen af radiofrekvenser i den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 1, nr. 23.

I den gældende lov forstås der ved teleterminaludstyr et produkt eller en relevant komponent heri, der muliggør kommunikation, og som er beregnet til at blive tilsluttet nettermineringspunkter i offentlige elektroniske kommunikationsnet.

Radioudstysdirektivet omfatter udelukkende radioudstyr. Terminaludstyr i form af fastnetterminaludstyr er derfor ikke omfattet af anvendelsesområdet for radioudstysdirektivet. Fastnetterminaludstyr vil derfor være omfattet af bestemmelserne om apparater i dette lovforslag fra den 13. juni 2016, når bestemmelserne om teleterminaludstyr i den gældende lov ophæves, jf. den foreslåede bestemmelse i § 53, stk. 3. Derudover vil det være omfattet af lavspændingsdirektivets bestemmelser.

Definitionen af elektromagnetisk kompatibilitet i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 4*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 4. Der henvises for radioudstys vedkommende til denne definition i radioudstysdirektivets artikel 3, stk. 1, om de væsentlige krav for radioudstyr.

Elektromagnetisk kompatibilitet er en betegnelse for et apparat, fast anlæg eller radioudstys evne til at fungere tilfredsstillende i forhold til alle de elektromagnetiske fænomener, som kan konstateres på en given lokalitet, uden at frembringe elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forringe andre apparater, faste anlæg eller radioudstys funktion. Et produkts elektromagnetiske kompatibilitet kan påvises af en fabrikant ved at anvende den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure.

Definitionen af elektromagnetisk forstyrrelse i det foreslåede *stk. 1, nr. 5*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 5, hvortil der for radioudstys vedkommende henvises fra definitionen i radioudstysdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 8.

Der er tale om et elektromagnetisk fænomen, der kan forringe udstys funktion. En elektromagnetisk forstyrrelse kan være elektromagnetisk støj eller et uønsket signal og kan for eksempel forårsages af en ændring i udbredelsesmediet. En ændring af udbredelsesmediet kan være at forsyne et apparat med et andet kabel, som den elektromagnetiske forstyrrelse stammer fra.

Definitionen af immunitet i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 6*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 6.

Immunitet betegner et apparat, fast anlæg eller radioudstyrs evne til at fungere efter hensigten, uden at dets funktion forringes af en elektromagnetisk forstyrrelse.

Definitionen af at bringe i omsætning i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 7*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 10, og radioudstyrsdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 10.

Et apparat eller radioudstyr bringes i omsætning, når det for første gang gøres tilgængeligt på markedet. Når apparater og radioudstyr bringes i omsætning i Danmark, skal de være i overensstemmelse med bestemmelserne i dette lovforslag. Det er udelukkende fabrikanter eller importører, som kan bringe apparater eller radioudstyr i omsætning. En fabrikants eller importørs salg direkte til en slutbruger anses også som at bringe det pågældende apparat eller radioudstyr i omsætning.

Definitionen af at gøre tilgængeligt på markedet i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 8*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 9, og radioudstyrsdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 9.

Begrebet at gøre tilgængeligt på markedet omfatter enhver levering, herunder til en anden erhvervsdrivende, af et apparat eller radioudstyr, hvis dette skal anvendes af en slutbruger i EU. Hvis der for eksempel er tale om levering af et apparat eller radioudstyr med henblik på indbygning i et andet produkt eller videreudvikling eller med henblik på eksport ud af EU-markedet, vil leveringen ikke blive anset som, at apparatet eller radioudstyret gøres tilgængeligt på markedet. Det er ikke afgørende, om den erhvervsdrivende leverer et apparat eller radioudstyr mod vederlag, idet også en vederlagsfri levering anses som tilgængeliggørelse på markedet.

Definitionen af en fabrikant i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 9*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 11, og radioudstyrsdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 12.

En erhvervsdrivende, hvad enten der er tale om en fysisk eller juridisk person, er fabrikant, hvis den pågældende fremstiller eller får fremstillet apparater, faste anlæg eller radioudstyr uanset, om dette sker i Danmark, i et andet EU-land eller i et land uden for EU, og sælger disse under eget navn eller varemærke.

Når en fabrikant bringer et apparat eller radioudstyr i omsætning på EU-markedet, herunder i Danmark, har fabrikanten samme forpligtelser efter lovforslaget uanset, om fabrikanten er etableret inden for eller uden for EU, eller om fremstillingen er foregået inden for eller uden for EU. Fabrikanter er ansvarlige for, at deres apparater eller radioudstyr er udformet og fremstillet eller konstrueret på en sådan måde, at de er i overensstemmelse med reglerne.

Importører og distributører af apparater og radioudstyr kan under visse betingelser anses som fabrikanter, jf. de foreslåede bestemmelser i §§ 15 og 31. En importør eller distributør anses ligeledes som fabrikant, hvis den pågældende bringer en fabrikants apparat eller radioudstyr i omsætning eller gør det tilgængeligt på markedet under sit eget navn eller varemærke. En importør eller distributør anses også som fabrikant, hvis den pågældende ændrer et apparat eller radioudstyr, der er bragt i omsætning, på en sådan måde, at der er tale om et andet produkt, og det derfor er relevant på ny at vurdere, om apparatet er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Definitionen af en bemyndiget repræsentant i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 10*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 12, og radioudstyrsdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 13.

En bemyndiget repræsentant kan være enhver fysisk eller juridisk person, som er udpeget ved en skriftlig fuldmagt fra en fabrikant til at handle på dennes vegne og varetage specifikke opgaver.

Uanset om en fabrikant er etableret i eller uden for EU, kan fabrikanten udpege en bemyndiget repræsentant til at handle på sine vegne. Den bemyndigede repræsentant skal være etableret inden for EU. Udpegningen af

den bemyndigede repræsentant skal ske ved en skriftlig fuldmagt for at skabe fuld klarhed over bemyndigelses indhold og dens rammer. De opgaver, som kan delegeres til en repræsentant, er af administrativ karakter, som det fremgår af de foreslåede bestemmelser i §§ 9 og 25.

Definitionen af en importør i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 11*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 13, og radioudstysdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 14.

En importør er enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som bringer et apparat eller radioudstyr fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet. Importører har en særlig rolle i forhold til at sikre, at det apparat eller radioudstyr, de bringer i omsætning på markedet, opfylder de gældende krav, og at de ikke bringer apparater eller radioudstyr i omsætning, som udgør en risiko eller ikke opfylder kravene i øvrigt.

Definitionen af en distributør i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 12*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 14, og radioudstysdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 15.

En distributør er enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, som ikke er fabrikant eller importør, og som gør et apparat eller radioudstyr tilgængeligt på markedet. En distributør erhverver et apparat eller radioudstyr, som er bragt i omsætning af en fabrikant eller en importør eller er gjort tilgængeligt på markedet af en anden distributør, til brug for videre distribution til en anden distributør eller levering til en slutbruger.

En erhvervsdrivende er for eksempel distributør, hvis den pågældende i Danmark eller et andet EU-land køber færdigfremstillede apparater eller radioudstyr, som den pågældende sælger videre til en anden distributør eller direkte til slutbrugerne. Hvis den erhvervsdrivende derimod køber apparater eller radioudstyr uden for EU, som vedkommende sælger videre på EU-markedet, anses den erhvervsdrivende som importør uanset, om den erhvervsdrivende for eksempel selv sælger apparaterne eller radioudstyret direkte til slutbrugere i Danmark.

Definitionen af en erhvervsdrivende i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 13*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 15, og radioudstysdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 16.

Erhvervsdrivende er et samlebegreb for fabrikant, bemyndiget repræsentant, importør og distributør.

Definitionen af en teknisk specifikation i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 14*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 16, og radioudstysdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 17.

Teknisk specifikation er et dokument, der fastsætter, hvilke tekniske krav et apparat eller radioudstyr skal overholde.

Definitionen af en harmoniseret standard i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 15*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 17, og radioudstysdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 18.

En harmoniseret standard er en teknisk specifikation vedtaget af et europæisk standardiseringsorgan på mandat fra Europa-Kommissionen med henblik på at gennemføre EU-harmoniseringslovgivning, og hvis referencer er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende. De europæiske standardiseringsorganisationer er Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), Den Europæiske Komité for Elektronisk Standardisering (CENELEC), samt Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation (ETSI).

En mindre kompleks måde for en fabrikant at sikre sig, at et apparat, fast anlæg eller radioudstyr overholder de væsentlige krav, er at benytte en eller flere harmoniserede standarder, som dækker det pågældende produkt, og foretage de i den harmoniserede standard beskrevne prøvninger. Hvis produktet overholder kravene i alle relevante harmoniserede standarder, er der en formodning for, at dette opfylder de væsentlige krav eller de dele heraf, som standarden dækker. Det er ikke obligatorisk for fabrikanter at anvende harmoniserede standarder. Hvis en fabrikant har anvendt en harmoniseret standard til at påvise overensstemmelse med de

væsentlige krav, giver det imidlertid en umiddelbar formodning for, at produktet er i overensstemmelse med de væsentlige krav eller de dele heraf, som er dækket af de harmoniserede standarder. Fabrikanten bærer dog stadig ansvaret for, at dette i praksis også er tilfældet.

Definitionen af overensstemmelsesvurdering i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 16*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 20, og radioudstyrsdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 21.

Overensstemmelsesvurderingen er den procedure, som en fabrikant skal gennemføre for at påvise, om et apparat eller radioudstyr er i overensstemmelse med de væsentlige krav eller specifikke dele heraf, inden apparatet eller radioudstyret bringes i omsætning.

Definitionen af et overensstemmelsesvurderingsorgan i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 17*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 21, og radioudstyrsdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 22.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan er en virksomhed, der udfører opgaver i forhold til overensstemmelsesvurdering af apparater eller radioudstyr, herunder kalibrering, afprøvning, certificering og inspektion.

Definitionen af CE-mærkning i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 18*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 25, og radioudstyrsdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 26.

CE-mærkning er en indikator for et apparat eller radioudstørs overholdelse af EU-lovgivningen. Når en fabrikant CE-mærker et apparat eller radioudstyr, erklærer den pågældende på eget ansvar, at dette er i overensstemmelse med alle relevante krav, og garanterer, at apparatet eller radioudstyret må sælges i hele det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).

CE-mærket angiver, at apparatet eller radioudstyret er blevet overensstemmelsesvurderet, inden det er sendt på markedet, og opfylder lovkravene for at blive gjort tilgængeligt. Det betyder, at fabrikanten har sikret sig, at apparatet eller radioudstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav, eventuelt ved at det er blevet undersøgt og godkendt af et bemyndiget organ til vurdering af overensstemmelse.

Definitionen af tilbagekaldelse i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 19*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 22, og radioudstyrsdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 23.

Tilbagekaldelse er enhver foranstaltning, der har til formål at opnå, at et apparat eller radioudstyr, der allerede er gjort tilgængeligt for slutbrugeren, returneres til den pågældende erhvervsdrivende.

Definitionen af tilbagetrækning i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 20*, følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 23, og radioudstyrsdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 24.

Tilbagetrækning er enhver foranstaltning, der har til formål at forhindre, at et apparat eller radioudstyr i forsyningskæden gøres tilgængeligt på markedet.

Definitionen af radiokommunikation i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 21*, følger af definitionen i radioudstyrsdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 2.

Radiokommunikation er overførsel af information ved hjælp af radiofrekvenser. Det kan blandt andet anvendes til udsendelse af lyd- (radiofoni) og tv-udsendelser, mobiltelefoni, datatransmission, trådløse lokalnet og internetforbindelser samt telekonferencer, personsøgesystemer og navigation.

Definitionen af radiostedbestemmelse i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 22*, følger af definitionen i radioudstyrsdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 3.

Radiostedbestemmelse er stedbestemmelse af en genstands position, hastighed og/eller andre egenskaber eller indhentning af oplysninger om disse parametre ved hjælp af radiofrekvensers udbredelsesegenskaber.

Definitionen af radiofrekvenser i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 23*, følger af definitionen i radioudstyretdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 4, og svarer til definitionen af heraf i § 1, stk. 3, i lov om radiofrekvenser.

Radiofrekvenser er elektromagnetiske bølger i frekvensområdet op til 3.000 GHz, som udbredes i rummet uden kunstig afskærmning. Kunstig afskærmning kan være kabler, som radiofrekvenserne transporteres igennem. At loven kun regulerer radiofrekvenser uden kunstig afskærmning betyder, at lovforslaget ikke gælder radiofrekvenser, som transporteres i ledninger, kabler og apparater m.v. Det betyder, at frekvensanvendelsen i for eksempel et kabel-tv-anlægs kabler ikke i medfør af lovforslaget beskyttes mod forstyrrelser fra en ikke-afskærmet anvendelse af radiofrekvenser uden for anlægget, hvis anlægget ikke er tilstrækkeligt afskærmet.

Definitionen af radiogrænseflade i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 24*, følger af definitionen i radioudstyretdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 5.

En radiogrænseflade er en specifikation af den regulerede anvendelse af radiofrekvenser.

Radiogrænseflader, der udstedes i bekendtgørelsesform, jf. den foreslåede bestemmelse i § 33, indeholder oplysninger om, hvilke radiofrekvenser radioudstyr må anvende, og hvilke tekniske krav der stilles i forhold til, hvordan radiofrekvenserne anvendes. Der kan i radiogrænseflader i øvrigt findes oplysninger om, hvorvidt der kræves tilladelse for at anvende de pågældende radiofrekvenser, eller om det kan ske uden tilladelse samt oplysninger om sendeeffekt og eventuelle harmoniserede standarder, der gælder i forhold til den pågældende type af radioudstyr.

Definitionen af terminaludstyr i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 25*, følger af definitionen i artikel 1, nr. 1, direktiv 2008/63/EF om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr.

Begrebet terminaludstyr omfatter både radioudstyr og andet udstyr, der tilsluttes offentlige elektroniske kommunikationsnet. En tilslutning til et offentligt elektronisk kommunikationsnet er indirekte, hvis der er indskudt et apparat mellem terminaludstyret og grænsefladen til det offentlige elektroniske kommunikationsnet.

Definitionen af offentlige elektroniske kommunikationsnet i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 26*, er identisk med definitionen heraf i § 2, nr. 5, i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Definitionen af en offentlig elektronisk kommunikationstjeneste i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 27*, er identisk med definitionen heraf i § 2, nr. 8, jf. nr. 7, i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Definitionen af udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 28*, følger af definitionen heraf i § 2, nr. 1, i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Definitionen af nettermineringspunkt i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 29*, er identisk med definitionen heraf i § 2, nr. 6, i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Definitionen af grænseflade i den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 30*, er en indholdsmæssig videreførelse af definitionerne af grænseflade og radiogrænseflade i § 2 c og § 2 d i den gældende lov.

I medfør af det foreslåede *stk. 2* bemyndiges Energistyrelsen til at fastsætte regler om, at visse kategorier af apparater anses som radioudstyr, jf. det foreslåede *stk. 1, nr. 3*, når Europa-Kommissionen har truffet afgørelse om det.

Det foreslåede *stk. 2* følger af radioudstyrsdirektivets artikel 2, *stk. 2*, hvorefter Europa-Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at afgøre, om visse kategorier af apparater opfylder definitionen af radioudstyr.

Til § 5

Den foreslåede bestemmelse implementerer EMC-direktivets artikel 6, jf. bilag I, punkt 1, som indeholder kravene til, hvordan apparater skal være udformet og fremstillet. Det er de såkaldte væsentlige krav, som fabrikanter skal sikre, at deres apparater er i overensstemmelse med, når apparaterne bringes i omsætning. Der er tale om en indholdsmæssig videreførelse af de væsentlige krav for apparater i § 5, *stk. 1*, i den gældende lov.

De væsentlige krav for apparater er af teknisk karakter og er fastsat for, at apparater kan fungere tilfredsstillende i de elektromagnetiske omgivelser, hvor de anvendes.

De væsentlige krav består i, at apparater skal være udformet og fremstillet under hensyn til den nyeste udvikling, så de ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser, end at andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr kan fungere efter hensigten, og at de har den immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes i forbindelse med deres tilsigtede anvendelse, så de kan anvendes i overensstemmelse med deres formål.

De væsentlige krav foreskriver ikke en bestemt fremgangsmåde, en fabrikant skal anvende, eller specifikke tekniske krav til, hvordan apparater skal være udformet og fremstillet, men opstiller i stedet kravene til resultatet af fremstillingsprocessen. Når fabrikanter udformer og fremstiller apparater, kan de tilpasse udformningen og fremstillingen af deres apparater ved at tage hensyn til den nyeste udvikling og viden på området. Slutresultatet skal være, at apparaterne ikke forårsager elektromagnetiske forstyrrelser og har den fornødne immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser og dermed er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Overholdelse af væsentlige krav fastsat på baggrund af harmoniseringslovgivning fra EU er generelt med til at sikre et højt niveau for beskyttelse af samfundsinteresser som sundhed og sikkerhed samt forbruger- og miljøbeskyttelse og fair konkurrencebetingelser mellem de erhvervsdrivende på tværs af det indre marked. Apparater er omfattet af produktsikkerhedslovgivningen i forhold til sikkerhedsaspekter, som ikke reguleres af bestemmelserne om apparater i dette lovforslag.

Til § 6

Apparater, der bringes i omsætning og gøres tilgængelige på markedet, skal være i overensstemmelse med kravene til apparater i dette lovforslag. Det påhviler de erhvervsdrivende at sørge for dette i forhold til den rolle, de hver især spiller i forsyningskæden.

Alle erhvervsdrivende forventes at handle ansvarligt og i overensstemmelse med de gældende krav, når de bringer apparater i omsætning eller gør dem tilgængelige på markedet. Erhvervsdrivende, der indgår i forsy-

ningskæden, skal derfor træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kun gør apparater tilgængelige på markedet, som er i overensstemmelse med den gældende lovgivning.

I de foreslåede bestemmelser om de erhvervsdrivendes forpligtelser i §§ 6-16 fastsættes der pligter for de enkelte aktører i forsyningskæden, som er forholdsmæssigt tilpasset den enkeltes rolle.

Da visse forpligtelser kun kan opfyldes af fabrikanter af apparater, sondres mellem henholdsvis fabrikanter og aktørerne længere fremme i forsyningskæden. Desuden sondres mellem importøren og distributøren, da det er importøren, der indfører apparater fra tredjelande til EU's indre marked, herunder det danske marked.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de krav, som fabrikanter af apparater skal overholde, og som umiddelbart relaterer sig til apparatets overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 5.

Bestemmelsen gennemfører EMC-direktivets artikel 7, stk. 1-4, om fabrikanters forpligtelser.

En erhvervsdrivende anses som fabrikant af apparater, hvis den pågældende fremstiller eller får fremstillet apparater uanset, om dette sker i Danmark, i en anden EU-medlemsstat eller i et land uden for EU. Når en fabrikant bringer et apparat i omsætning på EU-markedet, herunder i Danmark, har fabrikanten samme forpligtelser efter dette lovforslag uanset, om fabrikanten er etableret inden for eller uden for EU, eller om apparatet er konstrueret og fremstillet inden for eller uden for EU.

Fabrikanter er ansvarlige for, at deres apparater er konstrueret på en sådan måde, at de er i overensstemmelse med reglerne. Importører og distributører af apparater kan under visse betingelser anses som fabrikanter af apparater, jf. den foreslåede bestemmelse i § 15.

Fabrikanters overordnede pligt, når de bringer apparater i omsætning, fremgår af det foreslåede *stk. 1*, hvorefter de skal sikre, at apparaterne er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 5.

Det følger blandt andet af denne overordnede forpligtelse for fabrikanter, at de skal sikre, at deres produktionsprocesser er indrettet på en sådan måde, at de apparater, som de fremstiller, til enhver tid er i overensstemmelse med kravene. Denne forpligtelse gælder også i dag for fabrikanter i medfør af den gældende lov.

Det vil sige, at hvert enkelt apparat, som fabrikanten bringer i omsætning, skal være i overensstemmelse med de gældende regler. Det vil derfor være relevant for fabrikanter løbende at tage hensyn til ændringer i apparaternes design eller konstruktion, ligesom ændringer i harmoniserede standarder eller tekniske specifikationer kan have betydning, navnlig hvor disse ændringer kan have indflydelse på, om apparatet på baggrund af hidtil gennemførte overensstemmelsesvurderinger fortsat kan anses for at være i overensstemmelse med de væsentlige krav. Ændringerne kan for eksempel gøre det nødvendigt for fabrikanten at gennemføre en ny vurdering af overensstemmelsen med de væsentlige krav og opdatere EU-overensstemmelseserklæringen eller at inddrage et bemyndiget organ med henblik på at vurdere apparatets overensstemmelse.

Inden fabrikanter bringer deres apparater i omsætning, skal de derfor udarbejde den tekniske dokumentation og gennemføre eller få gennemført den relevante procedure til vurdering af apparatets overensstemmelse med de væsentlige krav, jf. det foreslåede *stk. 2*. Når den relevante overensstemmelsesprocedure er gennemført, skal fabrikanter udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring, hvorved de står inde for, at apparatet er i overensstemmelse med reglerne. Denne erklæring og den tekniske dokumentation skal fabrikanter opbevare i 10 år efter, at de har bragt apparatet i omsætning. 10 års-perioden regnes fra det tidspunkt, hvor det sidste eksemplar blev bragt i omsætning, for eksempel det sidste apparat i en produktionsserie.

I medfør af det foreslåede *stk. 3* skal fabrikanter anbringe et CE-mærke på apparater, der er i overensstemmelse med reglerne, inden fabrikanten bringer apparaterne i omsætning.

CE-mærket angiver, at apparatet opfylder kravene for at blive bragt i omsætning. Det betyder, at fabrikanten har sikret sig, at apparatet er i overensstemmelse med de væsentlige krav, jf. den foreslåede bestemmelse i § 6, eventuelt ved, at det er blevet vurderet af et bemyndiget organ udpeget i henhold til regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 37. CE-mærket skal anbringes synligt og letlæseligt, og så det ikke kan slettes, på apparatet eller dets mærkeplade. Hvis dette ikke er muligt på grund af apparatets art, skal CE-mærket anbringes på emballagen og de dokumenter, som følger med apparatet. Det kan for eksempel være, hvor apparatets størrelse eller overflade ikke gør det muligt at anbringe et CE-mærke herpå.

Energistyrelsen foreslås i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 16 bemyndiget til blandt andet at fastsætte regler for procedurer til vurdering af overensstemmelse, indholdet af den tekniske dokumentation, EU-overensstemmelseserklæringen samt CE-mærkning. Af reglerne vedrørende proceduren for vurdering af overensstemmelse vil det blandt andet fremgå, om et bemyndiget organ skal inddrages i overensstemmelsesvurderingen med henblik til at udføre en uafhængig vurdering af apparatets overensstemmelse.

Til § 7

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de krav, som fabrikanter af apparater skal overholde, men som ikke umiddelbart relaterer sig til apparatets overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 5. De krav, der stilles til fabrikanter i den forbindelse, fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 6.

Bestemmelsen gennemfører EMC-direktivets artikel 7, stk. 5-7, om fabrikanter forpligtelser og artikel 18 om oplysninger vedrørende anvendelse af apparater.

I medfør af de foreslåede bestemmelser i *stk. 1 og 2* skal fabrikanter sikre, at der af apparaterne fremgår type-, parti- eller serienummer eller lignende til identifikation af apparaterne, ligesom fabrikanternes navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt en postadresse, hvor de kan kontaktes, skal fremgå af apparaterne. Disse oplysninger skal fremgå af emballagen eller et ledsagende dokument, hvis det ikke er muligt at sætte oplysningerne på apparatet på grund af dets størrelse eller art. Fabrikanternes kontaktoplysninger skal angives på et sprog, der er letforståeligt for slutbrugerne og Energistyrelsen. Det vil blandt andet sige, at de skal angives på et sprog, som benytter latinske bogstaver, hvis apparatet bringes i omsætning i Danmark.

I medfør af det foreslåede *stk. 3* skal fabrikanter sikre, at der med apparatet følger en klar og forståelig brugsanvisning på et sprog, der er letforståeligt for forbrugere og andre slutbrugere. Sproget vil som udgangspunkt være dansk, men kan for eksempel også være en sammenskrivning af dansk og norsk. En brugsanvisning skal indeholde de oplysninger, som er nødvendige for, at en almindelig slutbruger uden særlige forkundskaber kan betjene og vedligeholde apparatet, så slutbrugeren kan anvende apparatet efter hensigten. Udgangspunktet er derfor, at slutbrugere på baggrund af brugsanvisningen skal kunne anvende apparatet uden at have behov for yderligere oplysninger. Ved apparater, som ikke er komplekse, kan brugsanvisning i form af en tegning være tilstrækkelig.

Fabrikanter skal i medfør af det foreslåede *stk. 4* også sikre, at der med apparater følger klare og forståelige oplysninger på et sprog, der er letforståeligt, om, hvordan apparatet skal samles, installeres, vedligeholdes eller anvendes, hvis dette er nødvendigt for, at det vil være i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 5, når slutbrugeren anvender det. Enhver forholdsregel, som en slutbruger skal tage, skal fremgå af disse oplysninger. Eksempler på sådanne særlige oplysninger kan være, at der skal sikres jordforbindelse, før et apparat anvendes, eller at der kan være særlige krav til kabler, som skal anvendes til at forbinde apparatet med andre apparater. Oplysningerne kan for eksempel sættes ind i brugsanvisningen.

Hvis apparatet for eksempel sælges i en internetbutik, skal de samme oplysninger, som ville have været tilgængelige for slutbrugere i en fysisk butik, være tilgængelige for slutbrugeren via internetbutikkens hjemmeside.

Der gælder en særlig oplysningsforpligtelse for fabrikanter af apparater, som ikke vil være i overensstemmelse med de væsentlige krav, hvis de anvendes i boligområder. I boligområder vil apparater normalt skulle anvendes i fysisk nærhed af andre apparater og radioudstyr, hvorfor risikoen for indbyrdes forstyrrelser er større. Der skal med apparater, som ikke vil være i overensstemmelse med de væsentlige krav i sådanne situationer, følge klare oplysninger om, at de ikke må anvendes, eller at der skal tages særlige forholdsregler for anvendelsen i sådanne områder, afhængig af hvor alvorlige de elektromagnetiske forstyrrelser må forventes at være. Oplysningerne skal om nødvendigt også angives på emballagen, for eksempel hvis de ikke umiddelbart fremgår, når apparatets emballage ikke er åbnet. Bestemmelsen er relevant i forhold til apparater, der vil frembringe elektromagnetiske forstyrrelser, så andre apparater eller radioudstyr, der normalt anvendes i private hjem, for eksempel radio- eller tv-modtagere, ikke kan fungere efter hensigten. For slutbrugere, der ønsker at købe apparatet i en internetbutik eller via postordre, vil sådanne oplysninger normalt ikke være umiddelbart synlige. I sådanne tilfælde skal oplysningerne være tilgængelige for slutbrugeren i produktbeskrivelsen på hjemmesiden eller i kataloget.

Til § 8

Den foreslåede bestemmelse vedrører fabrikantens forpligtelser i tiden efter, at denne har bragt et apparat i omsætning.

Bestemmelsen gennemfører EMC-direktivets artikel 7, stk. 8, om fabrikanter forpligtelser.

Hvis fabrikanten efter at have bragt et apparat i omsætning ved eller burde vide, at apparatet ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf, skal fabrikanten i medfør af det foreslåede *stk. 1* straks iværksætte foranstaltninger, der kan bringe apparatet i overensstemmelse med reglerne. Hvis disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at bringe apparatet i overensstemmelse med reglerne, må fabrikanten trække apparatet tilbage fra markedet eller kalde det tilbage alt efter, hvad der vil være den egnede foranstaltning i den konkrete situation.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* vedrører tilfælde, hvor et apparat, som en fabrikant har gjort tilgængeligt på markedet, udgør en risiko. I så fald skal fabrikanten straks underrette Energistyrelsen om det og give styrelsen nærmere oplysninger om de foranstaltninger, som fabrikanten måtte have iværksat for at afhjælpe, at apparatet udgør en risiko. På Energistyrelsens anmodning skal en fabrikant samarbejde med styrelsen om foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici forbundet med apparatet. Samarbejdet kan for eksempel vedrøre karakteren af de tiltag, der kan forebygge eller begrænse risici forbundet med apparatet, eller udarbejdelse af annoncering, skiltning eller underretning af importører, distributører eller slutbrugere.

Risikobegrebet i forhold til apparater fastlægges ud fra en vurdering af, hvilke beskyttelseshensyn eller samfundsinteresser der søges varetaget ved bestemmelserne om apparater, og som manglende overholdelse af bestemmelserne derfor kan udgøre en risiko for. Dette har tæt sammenhæng med den risikovurdering i forhold til manglende overensstemmelse med kravene, som fabrikanter skal foretage, når de, inden de bringer apparater i omsætning, gennemfører den relevante procedure til vurdering af apparaternes overensstemmelse med de væsentlige krav, jf. regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 16.

I de væsentlige krav til apparaters udformning og fremstilling i det gældende og det nye EMC-direktiv indgår der ikke beskyttelseshensyn vedrørende for eksempel sundhed og sikkerhed. For apparater er der derfor som i dag ikke fastsat sådanne beskyttelseshensyn i de væsentlige krav til apparaters konstruktion i den foreslåede bestemmelse i § 5. I de væsentlige krav til apparater er der derimod angivet en bredere samfundsinteresse i form af at sikre elektromagnetisk kompatibilitet. Det vil sige, at det skal sikres, at et apparat kan fungere i overensstemmelse med sit formål i forhold til de elektromagnetiske påvirkninger i det elektromagnetiske miljø, hvor det anvendes. Desuden må et apparat ikke frembringe kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser, end at andre apparater og faste anlæg samt radioudstyr kan fungere efter hensigten. Disse kriterier,

der følger af de væsentlige krav for apparater, er derfor afgørende for vurderingen af, om apparater udgør en risiko i forhold til de samfundsinteresser, som EMC-reglerne søger at beskytte.

Til § 9

Uanset om en fabrikant er etableret i eller uden for EU, kan fabrikanten udpege en bemyndiget repræsentant til at handle på sine vegne.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 8.

Udpegningen af den bemyndigede repræsentant skal efter det foreslåede *stk. 1* ske ved en skriftlig fuldmagt for at skabe klarhed over bemyndigelsens indhold og dens omfang.

De opgaver, som kan udføres af en bemyndiget repræsentant, er af administrativ karakter, og det fremgår derfor af det foreslåede *stk. 2*, at bemyndigede repræsentanter ikke kan sikre, at apparater er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med de væsentlige krav, jf. den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 1, eller udarbejde den tekniske dokumentation, jf. den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 2.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 3*, at fabrikantens bemyndigelse af den bemyndigede repræsentant som minimum skal sætte repræsentanten i stand til at opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation i 10 år efter, at apparatet er blevet bragt i omsætning, så dokumenterne står til rådighed for Energistyrelsen. 10 års-perioden regnes fra det tidspunkt, hvor det sidste eksemplar blev bragt i omsætning, for eksempel det sidste apparat i en produktionsserie. Derudover skal repræsentanten være i stand til efter anmodning at give Energistyrelsen alle oplysninger og al dokumentation, som er nødvendig for at påvise apparatets overensstemmelse med reglerne. Endelig skal repræsentanten på Energistyrelsens anmodning om det samarbejde med styrelsen om foranstaltninger, der træffes for at undgå risici, som de apparater, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants bemyndigelse, udgør. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 2, for en beskrivelse af risikobegrebet i forhold til apparater.

Eksempler på andre administrative opgaver, som en bemyndiget repræsentant kan udføre, er at udarbejde EU-overensstemmelseserklæringen og at påsætte CE-mærke.

En bemyndiget repræsentant kan samtidig være importør eller distributør af apparater, som er omfattet af repræsentantens bemyndigelse. I sådanne tilfælde skal den bemyndigede repræsentant også overholde forpligtelserne som henholdsvis importør eller distributør. Hvis en importør eller en distributør ønsker at udføre administrative opgaver for en fabrikant i forhold til de relevante myndigheder, skal importøren eller distributøren have fuldmagt hertil af fabrikanten som bemyndiget repræsentant.

Til § 10

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de krav, som importører af apparater skal overholde, og som umiddelbart relaterer sig til apparatets overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 5.

Bestemmelsen gennemfører EMC-direktivets artikel 9, stk. 1, 2 og 7.

En importør er enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som bringer et apparat fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet.

Det fremgår af betragtningerne til EMC-direktivet, at importører har en særlig rolle som den første erhvervsdrivende i afsætningskæden, der er etableret i EU, i forhold til at skal sikre, at de apparater, de bringer i omsætning på markedet, opfylder de gældende krav, og at de ikke bringer apparater i omsætning, som udgør en risiko eller ikke opfylder kravene i øvrigt.

Importøren skal, inden et apparat bringes i omsætning, sikre, at fabrikanten, som i dette tilfælde ikke er etableret i EU, har overholdt alle krav i loven og i regler fastsat i medfør heraf. Importøren må derfor efter det foreslåede *stk. 1* kun bringe apparater, der opfylder kravene i loven og regler fastsat i medfør heraf, i omsætning. Heri ligger også, at importøren ikke må bringe apparater i omsætning, hvor denne har grund til at tro, at apparatet ikke opfylder kravene, for eksempel at det ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Importøren spiller dermed en nøglerolle i forhold til at sikre apparaters overensstemmelse med reglerne.

Importører skal, inden de bringer et apparat i omsætning, i medfør af det foreslåede *stk. 2* sikre, at fabrikanten har gennemført den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure og har udarbejdet den tekniske dokumentation. Importører skal endvidere sikre, at fabrikanten har anbragt et CE-mærke på apparatet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 3. Hvis importøren er i tvivl om, hvorvidt dette er sket, skal importøren undlade at bringe apparatet i omsætning og eventuelt kontakte fabrikanten om det. Hvis importøren har bragt apparatet i omsætning, skal denne foretage afhjælpende foranstaltninger i forhold til apparaterne, jf. den foreslåede bestemmelse i § 12.

I medfør af det foreslåede *stk. 3* skal importører opbevare en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen i 10 år efter, at de har bragt et apparat i omsætning. De skal endvidere sikre, at den tekniske dokumentation kan stilles til rådighed for Energistyrelsen på anmodning om det i 10 år efter, at de har bragt et apparat i omsætning. 10 års-perioden regnes fra det tidspunkt, hvor det sidste eksemplar blev bragt i omsætning, for eksempel det sidste apparat i en produktionsserie.

Det er således ikke et krav, at importøren er i besiddelse af den tekniske dokumentation. Fabrikanten kan anse dokumentationen som forretningshemmeligheder eller forretningsfølsomme oplysninger. Hvis importøren ikke selv er i besiddelse af den tekniske dokumentation, skal denne sikre, at fabrikanten stiller den tekniske dokumentation til rådighed for sig til brug for fremsendelse til Energistyrelsen eller direkte for styrelsen. Det kan i nogle tilfælde være tilstrækkeligt at stille de dele af den tekniske dokumentation til rådighed, som er nødvendige i forbindelse med en undersøgelse af manglende overholdelse af bestemte regler, eller i forhold til at godtgøre, at en eventuel manglende overholdelse af bestemte regler er afhjulpet.

I medfør af det foreslåede *stk. 4* skal importøren, hvis apparatet udgør en risiko, underrette fabrikanten og Energistyrelsen om det. Der henvises til bemærkningerne ovenfor til den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 2, for en beskrivelse af risikobegrebet i forhold til apparater.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de krav, som importører af apparater skal overholde, men som ikke umiddelbart relaterer sig til apparatets overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 5. De krav, der stilles til importører i den forbindelse, er fastsat i den foreslåede bestemmelse i § 10.

Bestemmelsen gennemfører EMC-direktivets artikel 9, stk. 2-5, og artikel 18.

Importørens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse, hvor importøren kan kontaktes, skal i medfør af det foreslåede *stk. 1* fremgå af apparatet, eller, hvis dette ikke er muligt, for eksempel fordi emballagen i så fald skal åbnes, af emballagen eller af et ledsagende dokument. Kontaktoplysningerne skal angives på et sprog, der er letforståeligt, for slutbrugerne og Energistyrelsen. Det vil blandt andet sige, at kontaktoplysningerne på apparater, der bringes i omsætning i Danmark, skal angives på et sprog, som benytter latinske bogstaver.

Importører skal endvidere sikre, at fabrikantens navn og kontaktoplysninger m.v., jf. den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 1, fremgår af apparatet.

Importøren skal i medfør af det foreslåede *stk. 2, nr. 1*, sikre, at fabrikanten har anbragt et type-, parti- eller serienummer på apparatet eller en anden form for angivelse, som kan identificere apparatet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 2.

Importøren skal endvidere i medfør af det foreslåede *nr. 2* sikre, at der følger en klar og forståelig brugsanvisning på et sprog, der er letforståeligt, med apparatet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 3.

En brugsanvisning skal indeholde de nødvendige oplysninger, der skal til for, at en almindelig slutbruger kan betjene og vedligeholde apparatet, så apparatet kan anvendes efter hensigten. Udgangspunktet er således, at slutbrugere på baggrund af brugsanvisningen skal kunne anvende apparatet uden at have behov for yderligere oplysninger. Ved apparater, som ikke er komplekse, kan brugsanvisning i form af en tegning være tilstrækkelig. Men ellers skal en brugsanvisningen skal være affattet på et letforståeligt sprog. Det vil som udgangspunkt være dansk, men kan for eksempel også en sammenskrivning af dansk og norsk, så længe det er letforståeligt for en dansk slutbruger.

Herudover skal importøren i medfør af det foreslåede *nr. 3* sikre, at der følger klare og forståelige oplysninger på et sprog, der er letforståeligt, om eventuelle særlige forholdsregler, der skal træffes i forbindelse med at samle, anvende, opbevare og vedligeholde apparatet. Oplysningerne skal sikre, at apparatet er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 5, når slutbrugeren anvender det, jf. den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 4.

I medfør af det foreslåede *nr. 4* skal en importør sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for et apparat, som den pågældende har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med de væsentlige krav i fare. Der kan for eksempel være tale om at sikre, at apparaterne ikke udsættes for fugt, eller at de transporteres under de foreskrevne temperaturforhold.

Den foreslåede bestemmelse er ny for importører. Men idet importører ikke i medfør af den gældende lov må gøre apparater, som ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav, tilgængelige på markedet, er det allerede i dag en forudsætning, at importørerne sikrer, at apparaterne forbliver i overensstemmelse med de væsentlige krav, mens de er i deres varetægt eller under transport på deres ansvar.

Til § 12

Den foreslåede bestemmelse vedrører importørens forpligtelser i tiden efter, at denne har bragt et apparat i omsætning.

Bestemmelsen gennemfører EMC-direktivets artikel 9, stk. 6..

Importører, som ved eller burde vide, at de har bragt et apparat i omsætning, som ikke er i overensstemmelse med reglerne, skal i medfør af det foreslåede *stk. 1* straks træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe apparatet i overensstemmelse med reglerne. Hvis disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at bringe apparatet i overensstemmelse med reglerne, må importøren trække apparatet tilbage fra markedet eller kalde det tilbage alt efter, hvad der vil være den egnede foranstaltning i den konkrete situation.

Denne bestemmelse suppleres af det foreslåede *stk. 2*, hvorefter importører, hvis apparatet udgør en risiko, straks skal underrette Energistyrelsen og give nærmere oplysninger om den manglende overensstemmelse med reglerne og de trufne afhjælpende foranstaltninger. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 2, for en beskrivelse af risikobegrebet i forhold til apparater.

Importører skal på Energistyrelsens anmodning samarbejde med styrelsen om foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici forbundet med apparatet. Samarbejdet kan for eksempel vedrøre karakteren af de tiltag, der kan forebygge eller begrænse risici forbundet med apparatet, eller udarbejdelse af annoncering, skiltning eller underretning af fabrikanter, distributører eller slutbrugere.

Til § 13

Den foreslåede bestemmelse vedrører distributørens forpligtelser i tiden inden, at denne gør et apparat tilgængeligt på markedet.

Bestemmelsen gennemfører EMC-direktivets artikel 10, stk. 1-3.

En distributør er enhver fysisk eller juridisk person, som ikke er fabrikant eller importør, og som gør apparater tilgængelige på markedet. En distributør erhverver apparater, som er bragt i omsætning af en fabrikant eller en importør, eller som er gjort tilgængelige på markedet af en anden distributør, til brug for videre distribution til en anden distributør eller levering til en slutbruger.

En erhvervsdrivende er for eksempel distributør, hvis den pågældende i Danmark eller et andet EU-land køber færdigfremstillede apparater, som den pågældende sælger videre til en anden distributør eller direkte til slutbrugerne. Hvis den erhvervsdrivende derimod køber apparater uden for EU, anses den erhvervsdrivende som importør uanset, om den erhvervsdrivende for eksempel selv sælger apparaterne til slutbrugere i Danmark.

Det fremgår af EMC-direktivets artikel 10, at distributører skal handle med fornøden omhu over for kravene i loven og regler fastsat i medfør heraf. Distributører skal være i stand til at vurdere, om en række formelle krav er overholdt og dermed vurdere, om der er indikationer på, at et apparat ikke er i overensstemmelse med reglerne. Distributører må derfor i medfør af den foreslåede *stk. 1* ikke gøre apparater, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, tilgængelige på markedet. Heri ligger også, at distributøren ikke må bringe et apparat i omsætning, hvor denne har grund til at tro, at apparatet ikke opfylder kravene, for eksempel at det ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Distributører skal, inden de gør et apparat tilgængeligt på markedet, i medfør af det foreslåede *stk. 2, nr. 1*, kontrollere, at der er anbragt et CE-mærke på apparatet. Efter det foreslåede *nr. 2* skal distributøren endvidere kontrollere, at fabrikanten og importøren har anbragt deres kontaktoplysninger, og efter det foreslåede *nr. 3* skal distributøren kontrollere, at der er anbragt et type-, parti- eller serienummer eller anden form for angivelse, der kan identificere radioudstyret.

I medfør af de foreslåede *nr. 4 og 5* skal distributøren kontrollere, at der følger en brugsanvisning og oplysninger om eventuelle særlige forholdsregler med apparatet.

I medfør af det foreslåede *stk. 3* skal distributører sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for et apparat, som de har ansvaret for, ikke bringer apparatets overensstemmelse med de væsentlige krav i fare. Dette krav er med til at sikre, at et apparat overholder de væsentlige krav, når det tages i anvendelse. Der kan for eksempel være tale om at sikre, at apparaterne ikke udsættes for fugt, eller at de transporteres under de foreskrevne temperaturforhold.

Den foreslåede bestemmelse er ny for distributører. Men idet distributører ikke i medfør af den gældende lov må gøre apparater, som ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav, tilgængelige på markedet, er det allerede i dag en forudsætning, at distributørerne sikrer, at apparaterne forbliver i overensstemmelse med de væsentlige krav, mens de er i deres varetægt eller under transport på deres ansvar.

Hvis et apparat udgør en risiko, skal distributøren ifølge det foreslåede *stk. 4* underrette fabrikanten eller importøren samt Energistyrelsen om det. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 2, for en beskrivelse af risikobegrebet i forhold til apparater.

Til § 14

Den foreslåede bestemmelse vedrører distributørens forpligtelser i tiden efter, at denne har gjort et apparat tilgængeligt på markedet.

Bestemmelsen gennemfører EMC-direktivets artikel 10, stk. 4.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 1*, at hvis distributører ved eller burde vide, at et apparat, som de har gjort tilgængeligt på markedet, ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf, skal distributørerne sikre, at der træffes de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe apparatet i overensstemmelse med reglerne. Hvis disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at bringe apparatet i overensstemmelse med reglerne, må distributøren trække apparatet tilbage fra markedet eller kalde det tilbage alt efter, hvad der vil være den egnede foranstaltning i den konkrete situation.

Hvis et apparat, som en distributør har gjort tilgængeligt på markedet, udgør en risiko, skal distributøren ifølge det foreslåede *stk. 2* straks underrette Energistyrelsen om det og give nærmere oplysninger om den manglende overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf og de trufne afhjælpende foranstaltninger. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 2, for en beskrivelse af risikobegrebet i forhold til apparater.

Distributørerne skal på Energistyrelsens anmodning samarbejde med styrelsen om foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici forbundet med apparatet. Samarbejdet kan for eksempel vedrøre karakteren af de tiltag, der kan forebygge eller begrænse risici forbundet med apparatet, eller udarbejdelse af annoncering, skiltning eller underretning af fabrikanter, importører eller slutbrugere.

Til § 15

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at en importør eller distributør anses som fabrikant, hvis den pågældende, uden at have fremstillet et apparat, bringer det i omsætning eller gør det tilgængeligt på markedet det under sit eget navn eller varemærke.

En importør eller distributør anses ligeledes som fabrikant, hvis importøren eller distributøren ændrer et apparat, der er bragt i omsætning, på en sådan måde, at der er tale om et andet produkt, og det derfor er relevant på ny at vurdere, om apparatet er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 5.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 11.

Til § 16

Energistyrelsen foreslås i medfør af *nr. 1-4* bemyndiget til at fastsætte regler om de forskellige procedurer, som fabrikanter skal anvende for at vurdere og påvise apparaters overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 5, inden apparaterne bringes i omsætning.

Energistyrelsen foreslås bemyndiget til i den forbindelse at fastsætte regler om udarbejdelse og indhold af den tekniske dokumentation og EU-overensstemmelseserklæring. Endvidere foreslås Energistyrelsen bemyndiget til at fastsætte regler om, hvordan CE-mærke skal påsættes apparatet.

De foreslåede bestemmelser er en indholdsmæssig videreførelse af § 6, stk. 2, og § 13, stk. 5, i den gældende lov.

Endelig foreslås Energistyrelsen bemyndiget til i medfør af *nr. 5* at fastsætte regler om, at apparater, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele heraf, formodes at være i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 5 eller de dele heraf, som er omfattet af de pågældende standarder.

De nævnte regler vil gennemføre og blive fastsat inden for rammerne af EMC-direktivets kapitel 3, som omhandler apparaters overensstemmelse.

Til § 17

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at brugere må anvende apparater, hvis de er korrekt installeret og vedligeholdt, anvendes efter hensigten efter fabrikantens anvisninger for eksempel i brugsanvisningen og er i overensstemmelse med de væsentlige krav for apparater, som fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 5.

Den foreslåede bestemmelse implementerer EMC-direktivets artikel 4.

Kravet i den gældende lovs § 10, stk. 1, nr. 3, om, at apparater kun må anvendes, hvis de er forsynet med overensstemmelsesmærkning og anden mærkning fastsat i bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, foreslås at udgå. Overholdelse af disse formelle krav til fabrikanters mærkning af apparater skal ikke være en betingelse for, om et apparat konkret må anvendes, hvis det i øvrigt er korrekt installeret og vedligeholdt, anvendes i overensstemmelse med det tilsigtede formål og er i overensstemmelse med de væsentlige krav for apparater i den foreslåede bestemmelse i § 5.

En bruger af et apparat skal anvende apparatet korrekt og i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger, jf. de foreslåede bestemmelser i § 7, stk. 3 og 4. Brugeren må ikke anvende et apparat, som er ændret, så det ikke længere er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Energistyrelsen bemyndiges i medfør af det foreslåede *stk. 2* til at fastsætte regler om særlige foranstaltninger om installation og anvendelse af apparater. Der er tale om en indholdsmæssig videreførelse af § 9, stk. 4, i den gældende lov, og bestemmelsen gennemfører EMC-direktivets artikel 5. Der kan i medfør af bestemmelsen fastsættes specifikke begrænsninger over for brugere i forhold til at anvende apparater, hvis de forårsager eller kan forventes at forårsage elektromagnetiske forstyrrelser, herunder på en konkret lokalitet. Det kan dreje sig om begrænsninger i forhold til, hvor apparater må anvendes eller i forhold til, at brugerne skal tage særlige forholdsregler, når de anvender apparaterne.

Det foreslåede *stk. 3* er som de tilsvarende foreslåede bestemmelser i § 20, stk. 3, om faste anlæg, § 34, stk. 3, om radioudstyr og § 36, stk. 2, om tilslutning af terminaludstyr en indholdsmæssig videreførelse af § 10 a i den gældende lov, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om anvendelse af apparater i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid.

I de nævnte helt særlige situationer foreslås energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiget til at fastsætte regler om, at bestemte apparater må anvendes på en måde, der ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf.

Det foreslåede *stk. 3* svarer til § 32 i lov om radiofrekvenser, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om anvendelse af radiofrekvenser i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid.

Til § 18

Det fremgår af det foreslåede *stk. 1*, som er en delvis indholdsmæssig videreførelse af § 6 a i den gældende lov, at fabrikanten eller den ansvarlige for installationen skal sikre, at det faste anlæg er i overensstemmelse med de væsentlige krav i forhold til elektromagnetiske forstyrrelser og immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, som gælder for apparater, jf. den foreslåede bestemmelse i § 5.

Fabrikanter er ansvarlige for faste anlæg, som de bringer i omsætning som en færdig enhed, mens den ansvarlige for installationen er den montør, installatør eller lignende, som installerer eller samler og opstiller et

fast anlæg på det sted, hvor anlægget er forudbestemt til at blive anvendt permanent. Den ansvarlige for installationen kan også være fabrikanten.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 6, jf. bilag I, punkt. 1, i forhold til faste anlæg.

Den ansvarlige personkreds i de gældende regler om faste anlæg foreslås begrænset, så den ansvarlige for markedsføringen ikke længere indgår heri. Det skyldes, at de i forhold til faste anlæg relevante aktører, som skal overholde de væsentlige krav til faste anlægs konstruktion og installationen samt pålægges de forpligtelser, der gælder i forhold til dokumentation for overholdelse af disse væsentlige krav, er fabrikanten og den ansvarlige for installationen. For faste anlæg vil der normalt ikke være andre led i afsætningskæden.

Et fast anlæg er ikke beregnet til at blive flyttet, efter det er blevet opstillet på det sted, hvor det skal anvendes. Den forudgående procedure med overensstemmelsesvurdering og overensstemmelseserklæring samt mærkning, som skal foretages af fabrikanter i forhold til apparater og radioudstyr, som bringes i omsætning, gælder ikke for faste anlæg. Der gælder dog et dokumentationskrav som beskrevet nedenfor i forbindelse med det foreslåede stk. 3.

Efter det foreslåede *stk. 2* er det ligeledes et væsentligt krav for faste anlæg, at anlægget installeres i overensstemmelse med god teknisk praksis og under iagttagelse af oplysningerne om anlæggets komponenters tilsigtede anvendelse. Dette væsentlige krav følger af EMC-direktivets bilag I, punkt 2.

God teknisk praksis betyder den installationsmæssige praksis, som det vil være relevant at tage i betragtning for at sikre, at det faste anlæg er i overensstemmelse med de væsentlige krav på EMC-området på det sted, hvor anlægget skal installeres og bruges. God teknisk praksis kan ikke tage højde for alle specifikke lokale forhold, hvor faste anlæg installeres. Derfor skal der altid foretages en konkret vurdering i forhold til det elektromagnetiske miljø, hvor et fast anlæg installeres og anvendes for at sikre, at anlægget konkret installeres i overensstemmelse med god teknisk praksis.

Iagttagelse af oplysningerne om anlæggets komponenters tilsigtede anvendelse betyder, at der ved installationen af det faste anlæg skal tages hensyn til alle EMC-relaterede oplysninger fra fabrikanterne af komponenterne, som installeres i det faste anlæg. Et fast anlæg installeres på et forudbestemt sted, og derfor kan oplysningerne foreskrive, at komponenterne skal installeres på det pågældende sted. Der kan derudover for eksempel være tale om oplysninger om det elektromagnetiske miljø, som komponenterne skal anvendes i, om at filtre eller afskærmning skal anvendes for at sikre elektromagnetisk kompatibilitet, specifikationer for kabler, der skal anvendes til at tilslutte andre apparater til det faste anlæg, og særlige forholdsregler, der skal tages ved brugen af anlægget.

Fabrikanten eller den ansvarlige for installationen af det faste anlæg skal i medfør af det foreslåede *stk. 3* udarbejde dokumentation, som godtgør, at anlægget overholder de væsentlige krav i de foreslåede bestemmelser i *stk. 1* og *2*. Der er tale om en indholdsmæssig videreførelse af § 13, *stk. 3* og *4*, i den gældende lov. Dokumentationen skal stilles til rådighed for Energistyrelsen på anmodning om det, så længe det faste anlæg er i drift. Denne bestemmelse følger af EMC-direktivets artikel 19, *stk. 1*, sidste led.

Faste anlæg er meget forskellige både med hensyn til tekniske karakteristika, indretning, størrelse og anvendelse. Det afgørende i forhold til den dokumentation, som skal udarbejdes, er, at dokumentationen beskriver opbygningen af det konkrete faste anlæg. Der skal derudover redegøres for, hvor der kan være risiko for, at anlægget ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav, for eksempel fordi indbyggede apparater kan give anledning til elektromagnetiske forstyrrelser eller have problemer med immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, samt hvordan disse risici er imødegået ved opbygningen og installationen af det faste anlæg. Hvis et fast anlæg bliver ændret efter, at det er sat i drift, skal dokumentationen tilrettes, så den tager højde for den ændrede udformning af det faste anlæg.

Efter det foreslåede *stk. 4* foreslås Energistyrelsen bemyndiget til at fastsætte regler om, at der vil være en formodning for overensstemmelse med de væsentlige krav eller dele heraf, hvis fabrikanten eller den ansvarlige for installationen af et fast anlæg har anvendt harmoniserede standarder eller dele heraf til at godtgøre, at anlægget er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Faste anlæg kan dog ofte have en sådan individuel karakter, at det ikke er muligt at anvende harmoniserede standarder i forhold til dem.

Til § 19

Udgangspunktet er, at fabrikanter skal sikre, at apparater skal være konstrueret, så de er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Derudover skal fabrikanter, inden apparater bringes i omsætning, blandt andet gennemføre eller få gennemført den relevante procedure til vurdering af apparaternes overensstemmelse, udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring samt påføre den nødvendige mærkning, herunder CE-mærkning.

Med det foreslåede *stk. 1* indføres der i medfør af EMC-direktivets artikel 19, stk. 1, 2. led, en snæver undtagelsesbestemmelse i forhold til apparater, som alene er bestemt til indbygning i et bestemt fast anlæg, og som derfor ikke gøres tilgængelige på markedet. Fabrikanten skal ikke overholde de ovenfor nævnte krav, gennemføre de nævnte vurderinger og udarbejde den nævnte dokumentation i forhold til disse apparater.

I det foreslåede *stk. 2* angives de oplysninger, som i stedet skal fremgå af ledsagende informationsmateriale til et apparat, der i medfør af det foreslåede *stk. 1* er undtaget fra at overholde kravene til apparater, og som fabrikanten eller den ansvarlige for installationen skal sikre følger med apparatet. Den foreslåede bestemmelse følger af EMC-direktivets artikel 19, stk. 1, 3. led.

Af informationsmaterialet skal fremgå oplysninger, som identificerer det specifikke faste anlæg, herunder dets fysiske lokalitet, som apparatet skal indbygges i, samt anlæggets elektromagnetiske karakteristika. Disse oplysninger skal sammen med oplysninger om særlige forholdsregler, der skal tages ved indbygningen af apparatet, være egnede til at sikre det pågældende faste anlægs overensstemmelse med de væsentlige krav i de foreslåede bestemmelser i § 18, stk. 1 og 2.

Herudover skal der indgå de oplysninger, som fremgår af de foreslåede bestemmelser i § 7, stk. 1 og 2, og § 11, stk. 1, om type-, parti- eller serienummer eller anden form for angivelse, der kan identificere apparatet, samt fabrikantens og importørens navne, registrerede firmanavne, eller registrerede varemærker og postadresser.

Til § 20

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at et fast anlæg må anvendes, hvis det er korrekt installeret og vedligeholdt, anvendes efter hensigten og er i overensstemmelse med de væsentlige krav for faste anlæg, som er fastsat i de foreslåede bestemmelser i § 18, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse implementerer EMC-direktivets artikel 4 i forhold til faste anlæg og er en indholdsmæssig videreførelse af § 10, stk. 2, i den gældende lov.

Energistyrelsen bemyndiges i medfør af det foreslåede *stk. 2* til at fastsætte regler om særlige foranstaltninger om installation og anvendelse af faste anlæg. Der er tale om en indholdsmæssig videreførelse af § 10, stk. 4, i den gældende lov, og bestemmelsen gennemfører EMC-direktivets artikel 5.

Der kan i medfør af bestemmelsen fastsættes specifikke begrænsninger i forhold til at anvende faste anlæg, hvis de forårsager eller kan forventes at forårsage elektromagnetiske forstyrrelser, herunder på en konkret lokalitet.

Bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende lov er udnyttet til at fastsætte regler om faste elektroniske kommunikationsnets maksimalt tilladte udstråling i forhold til anvendelse af radiofrekvenser til bl.a. nød- og

redningstjenester og radiokommunikationstjenester til brug for flykommunikation og -navigation. Energistyrelsen vil i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsætte en tilsvarende bestemmelse i bekendtgørelsesform.

Det foreslåede *stk. 3* er som de tilsvarende foreslåede bestemmelser i § 17, stk. 3, om apparater, § 34, stk. 3, om radioudstyr og § 36, stk. 2, om tilslutning af terminaludstyr en indholdsmæssig videreførelse af § 10 a i den gældende lov, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at fastsætte regler om anvendelse af faste anlæg i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid.

I de nævnte helt særlige situationer foreslås energi-, forsynings- og klimaministeren derfor bemyndiget til at fastsætte regler om, at faste anlæg må anvendes på en måde, der ikke er i overensstemmelse med lovens regler.

Det foreslåede *stk. 3* svarer til § 32 i lov om radiofrekvenser, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om anvendelse af radiofrekvenser i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid.

Til § 21

Det foreslåede *stk. 1* gennemfører radioudstydirektivets artikel 3, som indeholder kravene til, hvordan radioudstyr skal være konstrueret. Det er de såkaldte væsentlige krav, som fabrikanter skal sikre, at deres radioudstyr er i overensstemmelse med, når udstyret bringes i omsætning.

Radioudstyr skal i medfør af det foreslåede *nr. 1* sikre beskyttelse af personer og husdyrs sundhed og sikkerhed samt beskyttelse af ejendom. Dette væsentlige krav dækker sikkerhedsrelaterede aspekter i forhold til personer og husdyr samt beskyttelse af ejendom ved anvendelse af radioudstyr.

I radioudstydirektivets artikel 3, stk. 1, litra a, er det angivet, at sikkerhedskravene i direktiv 2014/35/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (omarbejdning), i det følgende kaldet lavspændingsdirektivet, som skal gennemføres i dansk ret den 20. april 2016, skal overholdes, dog uden nedre grænse for spænding.

Det betyder, at radioudstyr skal overholde sikkerhedskravene i lavspændingsreglerne, selvom radioudstyr fungerer ved en væsentligt lavere spænding end de nedre grænser på 50 volt vekselstrøm og 75 volt jævnstrøm, idet radioudstyr virker ved hjælp af elektricitet. Således vil for eksempel en mobiltelefon, der fungerer ved hjælp af et indbygget batteri med en lavere spænding end de nedre grænser i lavspændingsreglerne, være omfattet.

Regler svarende til lavspændingsdirektivets er i dag gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 797 af 30. august 1994 om ikrafttræden af Rådets direktiv 73/23/EF af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser, som ændret ved Rådets direktiv 93/68/EF af 22. juli 1993 om ændring af blandt andet EF-direktiv om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser.

Sikkerhedskravene i lavspændingsreglerne foreskriver, at radioudstyr skal have et højt beskyttelsesniveau for personers sundhed og sikkerhed samt for husdyr og ejendom.

Det følger af kravene, at radioudstyr skal konstrueres sådan, at det kan tilsluttes på sikker og forsvarlig måde. Reglerne skal sikre, at der under forudsætning af, at radioudstyret anvendes efter dets formål og vedligeholdes forsvarligt, er sikret beskyttelse mod farer, som kan forårsages af radioudstyret, og at der er sikret mod farer, som kan forårsages af ydre påvirkninger af radioudstyret. Farer, som generelt kan forårsages af elek-

trisk materiel, kan være fare for legemsbeskadigelse eller andre skader ved berøring af produktet, herunder elektrisk stød, eller fare for personer, husdyr eller ejendom, som kan opstå under forudseelige overbelastningsforhold, herunder fare for, at radioudstyret bryder i brand.

Radioudstyr skal i medfør af det foreslåede *nr. 2* desuden være i overensstemmelse med de væsentlige krav for apparater, som fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 5.

Radioudstyr skal altså være konstrueret sådan, at det sikrer et tilstrækkeligt niveau af elektromagnetisk kompatibilitet, så det ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser, end at andet radioudstyr, apparater eller faste anlæg kan fungere efter hensigten, og at det har den immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes i forbindelse med dets tilsigtede anvendelse, og som gør, at det kan anvendes i overensstemmelse med dets formål.

I medfør af det foreslåede *nr. 3* skal radioudstyr endvidere være konstrueret sådan, at det både anvender radiofrekvenser på en effektiv måde, så uacceptable forstyrrelser undgås, og understøtter en effektiv anvendelse af radiofrekvenser ved, at radioudstyret er beskyttet mod uacceptable forstyrrelser fra anden frekvensanvendelse.

Det følger af de væsentlige krav, at en radiosender skal være konstrueret, så den, når den er korrekt installeret og vedligeholdt, og når den anvendes til det formål, den er beregnet til, anvender radiofrekvenser på en måde, der ikke forårsager uacceptable forstyrrelser af anden frekvensanvendelse.

Det fremgår af bemærkningerne til lov om radiofrekvenser, at en forstyrrelse anses for uacceptabel, hvis den er væsentlig og af en vis varighed eller tilbagevendende. Den skal samtidig forringe funktionaliteten for den berørte bruger af radiokommunikationen, radiosender eller apparat. Derudover vil det bero på en samlet vurdering af omstændighederne, om en konkret forstyrrelse i det enkelte tilfælde er uacceptabel. Således vil der blive lagt vægt på, hvordan forstyrrelsen kommer til udtryk, om der er tale om en forstyrrelse af livsvigtig frekvensanvendelse, for eksempel forstyrrelse af apparater til beskyttelse af liv eller helbred, eller en mindre vigtig frekvensanvendelse, for eksempel en hobbybruger, hvis frekvensanvendelse bliver forstyrret. Forstyrrelser, der for eksempel rammer apparater udelukkende beregnet til modtagelse, trådløst computertilbehør, udstyr med kort rækkevidde, der anvender radiofrekvenser, som der ikke kræves tilladelse for at anvende, samt apparater, der ikke indgår i systemer beregnet til at beskytte liv eller helbred, anses for at være af mindre væsentlig karakter og dermed ikke for uacceptable.

For at en radiomodtager er i overensstemmelse med de væsentlige krav, skal den være konstrueret sådan, at den beskyttes mod uacceptable forstyrrelser, for eksempel fra tilstødende kanaler. I sådanne tilfælde vil en radiomodtager bidrage til at fremme effektiv anvendelse af radiofrekvenser. Selv om radiomodtagere som udgangspunkt ikke i sig selv forårsager uacceptable forstyrrelser, er modtageegenskaber en stadigt vigtigere parameter for at sikre effektiv anvendelse af radiofrekvenser, når modtagerne gøres mere robuste over for forstyrrelser og uønskede signaler.

I medfør af lov om radiofrekvenser fører Energistyrelsen blandt andet tilsyn med overholdelse af loven i forhold til elektromagnetiske forstyrrelser og forstyrrelser af anvendelse af radiofrekvenser. Energistyrelsen kan ved konstatering af overtrædelser af lov om radiofrekvenser og af regler samt vilkår i frekvenstilladelser fastsat i medfør af loven, give ejeren eller brugeren af det apparat eller radioudstyr, som forårsager overtrædelser, påbud om at foretage de foranstaltninger, der er nødvendige for at afhjælpe forstyrrelsen, bringe frekvensanvendelsen i overensstemmelse med loven og regler og vilkår, der er fastsat i medfør af loven, og standse driften af radioudstyr og apparater.

Tilsyn med elektromagnetiske forstyrrelser sker i medfør af lov om radiofrekvenser, fordi det i forstyrrelsetilfælde ikke umiddelbart er muligt at afgøre, om årsagen til forstyrrelsen er elektromagnetiske forstyrrelser eller radiosignaler. Der ændres med dette lovforslag ikke på, hvordan Energistyrelsens tilsyn med forstyrrelser føres.

Energistyrelsen kan ved konstatering af forstyrrelser, hvad enten årsagen til forstyrrelsen er frekvensanvendelse eller andre former for elektromagnetiske forstyrrelser, på stedet foretage undersøgelse af radioudstyr og apparater og afbryde radioudstyr og apparater, som forstyrrer andet radioudstyr eller andre apparater, hvis funktion er afgørende for menneskers liv eller helbred. Europa-Kommissionen kan i medfør af radioudstyretdirektivets artikel 3, stk. 3, fastsætte, at bestemte kategorier af radioudstyr skal være i overensstemmelse med en række yderligere væsentlige krav.

Energistyrelsen foreslår på den baggrund i medfør af *stk. 2* bemyndiget til at fastsætte regler om yderligere krav til, at radioudstyr i særlige kategorier skal være konstrueret sådan, at det er i overensstemmelse med yderligere væsentlige krav, hvis Europa-Kommissionen i konkrete afgørelser særskilt specificerer dette.

Ifølge radioudstyretdirektivet kan disse yderligere væsentlige krav, som Europa-Kommissionen kan fastsætte, omfatte krav til konstruktionen af radioudstyr for at sikre, at radioudstyret:

- 1) fungerer med tilbehør, herunder universalopladere, for at forenkle anvendelsen af radioudstyr og mindske omfanget af affald og omkostninger,
- 2) fungerer via netværk sammen med andet radioudstyr,
- 3) kan tilsluttes grænseflader af passende type i hele Unionen,
- 4) ikke skader nettet eller dets funktion eller misbruger netressourcer på en sådan måde, at det medfører en uacceptabel forringelse af tjenesten,
- 5) er i stand til at sikre, at personoplysninger om brugere og abonnenter og disses privatliv beskyttes,
- 6) understøtter funktioner, der sikrer beskyttelse mod svig,
- 7) understøtter funktioner, der er nødvendige for at få adgang til alarmtjenester,
- 8) understøtter funktioner, som gør det lettere for handicappede brugere at anvende det,
- 9) understøtter funktioner, som skal sikre, at software kun kan indlæses på radioudstyret, og hvis det er dokumenteret, at radioudstyret herefter er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Europa-Kommissionen kan i medfør af det gældende radio- og teleterminaldirektiv ligeledes træffe afgørelse om, at en række lignende krav skal gælde for radioudstyr. Denne bemyndigelse er i medfør af direktivets artikel 3, stk. 3, litra e, blandt andet aktuelt udnyttet i to tilfælde, hvor Europa-Kommissionen har truffet afgørelse om, at visse typer af radioudstyr til nød- og redningskommunikation inden for skibsfart samt lavinesendere og -søgere, skal være kompatibelt med funktioner, der sikrer adgang til nødtjenester. Disse to afgørelser er gennemført i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold.

Til § 22

Radioudstyr, der bringes i omsætning på markedet, skal være i overensstemmelse med kravene til radioudstyr i dette lovforslag. Det påhviler de erhvervsdrivende at drage omsorg for dette i forhold til den rolle, de hver især spiller i forsyningskæden. Overholdelse af regler fastsat på baggrund af EU-harmoniseringslovgivning er generelt med til at sikre et højt niveau for beskyttelse af samfundsinteresser som sundhed og sikkerhed samt forbruger- og miljøbeskyttelse og sikre fair konkurrencebetingelser mellem de erhvervsdrivende på tværs af det indre marked.

Alle erhvervsdrivende forventes at handle i overensstemmelse med de gældende krav, når de bringer produkter i omsætning eller gør dem tilgængelige på markedet. Erhvervsdrivende, der indgår i forsyningskæden, skal derfor træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kun gør produkter tilgængelige på markedet, som er i overensstemmelse med den gældende lovgivning.

I de foreslåede bestemmelser om de erhvervsdrivendes forpligtelser i §§ 22-32 fastsættes der pligter for de enkelte aktører i forsyningskæden, som er forholdsmæssigt afpasset den enkeltes rolle.

Da visse pligter kun kan opfyldes af fabrikanter af radioudstyr, er det relevant at sondre klart mellem fabrikanter og aktørerne længere fremme i forsyningskæden. Det er desuden relevant at sondre klart mellem importøren og distributøren, da det er importøren, der indfører radioudstyr fra tredjelande til EU's indre marked, herunder det danske marked.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de krav, som fabrikanter af radioudstyr skal overholde, og som umiddelbart relaterer sig til radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf.

Bestemmelsen gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 10, stk. 1-5 og stk. 9, om fabrikanters forpligtelser

En erhvervsdrivende anses som fabrikant af radioudstyr, hvis den pågældende fremstiller eller får fremstillet radioudstyr uanset, om dette sker i Danmark, en anden EU-medlemsstat eller et land uden for EU. Når en fabrikant bringer radioudstyr i omsætning på EU-markedet, herunder i Danmark, har fabrikanten samme forpligtelser efter dette lovforslag uanset, om fabrikanten er etableret inden for eller uden for EU, eller om radioudstyret er konstrueret og fremstillet inden for eller uden for EU.

Fabrikanter er ansvarlige for, at deres radioudstyr er konstrueret på en sådan måde, at de er i overensstemmelse med reglerne. Importører og distributører af radioudstyr kan under visse betingelser anses som fabrikanter af radioudstyr, jf. den foreslåede bestemmelse i § 31.

Fabrikanters overordnede pligt, når de bringer radioudstyr i omsætning, fremgår af det foreslåede *stk. 1*, hvorefter de skal sikre, at radioudstyret er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 21 eller i regler fastsat i medfør heraf.

Det følger blandt andet af denne overordnede forpligtelse for fabrikanter, at de skal sikre, at deres produktionsprocesser er indrettet på en sådan måde, at det radioudstyr, som de fremstiller, til enhver tid er i overensstemmelse med kravene. Denne forpligtelse gælder også i dag for fabrikanter i medfør af den gældende lov.

Det vil sige, at hvert enkelt stykke radioudstyr, som fabrikanten bringer i omsætning, skal være i overensstemmelse med de på det pågældende tidspunkt gældende regler. Det vil derfor være relevant for fabrikanter løbende at tage hensyn til ændringer i radioudstyrets design eller konstruktion, ligesom ændringer i harmoniserede standarder eller tekniske specifikationer kan have betydning, navnlig hvor disse ændringer kan have indflydelse på, om radioudstyret på baggrund af hidtil gennemførte overensstemmelsesvurderinger fortsat kan anses for at være i overensstemmelse med de væsentlige krav. Ændringerne kan for eksempel gøre det nødvendigt for fabrikanten at gennemføre en ny vurdering af overensstemmelsen med de væsentlige krav, opdatere EU-overensstemmelseserklæringen eller at inddrage et bemyndiget organ med henblik på at vurdere radioudstyrets overensstemmelse.

Det er endvidere en forudsætning for, at fabrikanter må bringe radioudstyr i omsætning, at det er konstrueret, så det kan anvendes i mindst én EU-medlemsstat. Det vil sige, at en fabrikant må bringe radioudstyr i omsætning i hele EU, hvis radioudstyret lovligt kan anvendes i én medlemsstat. Der kan for eksempel være tale om, at den, der anvender radioudstyret, skal have en tilladelse til at anvende de pågældende radiofrekvenser, eller at radioudstyret kan anvendes uden en sådan tilladelse, hvis de tekniske rammer, der måtte være fastsat for anvendelsen, overholdes.

Inden fabrikanter bringer radioudstyr i omsætning, skal de udarbejde teknisk dokumentation og gennemføre eller få gennemført den relevante procedure til vurdering af radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav, jf. det foreslåede *stk. 2*.

Når den relevante overensstemmelsesprocedure er gennemført, skal fabrikanter udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring, hvorved de står inde for, at radioudstyret er i overensstemmelse med reglerne. Denne erklæring og den tekniske dokumentation skal fabrikanter opbevare i 10 år efter, at de har bragt radioudstyret i omsætning. 10 års-perioden regnes fra det tidspunkt, hvor det sidste eksemplar blev bragt i omsætning, for eksempel det sidste eksemplar af radioudstyr i en produktionsserie.

Fabrikanter kan i medfør af det foreslåede *stk. 3* vælge imellem at lade en kopi af den fulde EU-overensstemmelseserklæring eller en forenklet EU-overensstemmelseserklæring følge med radioudstyret. Hvis en forenklet overensstemmelseserklæring vælges, skal den angive den internetadresse, hvor overensstemmelseserklæringens fulde tekst kan findes.

I medfør af det foreslåede *stk. 4* skal fabrikanter anbringe et CE-mærke på radioudstyr, der er i overensstemmelse med reglerne, inden radioudstyret bringes i omsætning.

CE-mærket angiver, at radioudstyret opfylder kravene for at blive bragt i omsætning. Det betyder blandt andet, at fabrikanten har sikret sig, at radioudstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav, jf. den foreslåede bestemmelse i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf. CE-mærket skal anbringes synligt og letlæseligt, og så det ikke kan slettes på radioudstyret eller dets mærkeplade, medmindre dette ikke er muligt på grund af radioudstyrets art. CE-mærket skal også anbringes på radioudstyrets emballage.

Hvis fabrikanten har anvendt proceduren fuld kvalitetssikring i forbindelse med vurderingen af radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav, skal det bemyndigede organs identifikationsnummer sættes på radioudstyret sammen med CE-mærket.

Energistyrelsen foreslår i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 32 bemyndiget til at fastsætte regler for blandt andet procedurer til vurdering af overensstemmelse, indholdet af den tekniske dokumentation, EU-overensstemmelseserklæringen samt CE-mærkning. Af de enkelte procedurer for vurdering af overensstemmelse vil det blandt andet fremgå, om et bemyndiget organ skal inddrages i overensstemmelsesvurderingen med henblik til at udføre en uafhængig vurdering af radioudstyrets overensstemmelse.

Til § 23

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de krav, som fabrikanter af radioudstyr skal overholde, men som ikke umiddelbart relaterer sig til radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf. De krav, der stilles til fabrikanter i den forbindelse, fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 22.

Bestemmelsen gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 10, stk. 6-8 og stk. 10, om fabrikanters forpligtelser.

I medfør af det foreslåede *stk. 1* skal fabrikanter sikre, at fabrikanternes navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt en postadresse, hvor de kan kontaktes, fremgår af radioudstyret. Disse oplysninger skal fremgå af emballagen eller et ledsagende dokument, hvis det ikke er muligt at forsyne radioudstyret med oplysningerne på grund af dets størrelse eller art. Fabrikanternes kontaktoplysninger skal angives på et sprog, der er letforståeligt for slutbrugerne og Energistyrelsen. Det vil blandt andet sige, at kontaktoplysningerne på radioudstyr, der bringes i omsætning i Danmark, skal angives på et sprog, som benytter latinske bogstaver.

I medfør af det foreslåede *stk. 2* skal fabrikanter sikre, at der af radioudstyret fremgår et type-, parti- eller serienummer eller lignende, som kan identificere radioudstyret. Disse oplysninger skal fremgå af emballagen eller et ledsagende dokument, hvis det ikke er muligt at forsyne radioudstyret med oplysningerne på grund af dets størrelse eller art.

I medfør af det foreslåede *stk. 3* skal fabrikanter sikre, at der med radioudstyret følger en klar og forståelig brugsanvisning og sikkerhedsinformation på et sprog, der er letforståeligt for forbrugere og andre slutbrugere. Radioudstyr er et relativt komplekst produkt for brugere uden særlige forkundskaber i forhold til at anvende det. Derfor skal brugsanvisningen og sikkerhedsinformationen være skriftlig og affattet på et sprog, der er letforståeligt. Et sprog, der er letforståeligt, vil som udgangspunkt være dansk, men kan for eksempel også være en sammenskrivning af dansk og norsk.

Brugsanvisningen og sikkerhedsinformationen skal indeholde de nødvendige oplysninger for at samle, installere, anvende, opbevare og vedligeholde radioudstyret. De nødvendige oplysninger er de oplysninger, der skal til for, at en almindelig slutbruger kan betjene og vedligeholde radioudstyret, så det kan anvendes efter hensigten. Oplysningerne skal endvidere, hvis det er relevant for det pågældende radioudstyr, omfatte en beskrivelse af tilbehør og komponenter, herunder software, som gør det muligt for radioudstyret at fungere som tilsigtet. Slutbrugere skal som udgangspunkt på baggrund af brugsanvisningen kunne anvende radioudstyret uden at have behov for yderligere oplysninger.

I medfør af det foreslåede *stk. 4* skal der af radioudstyret og af emballagen fremgå oplysninger om EU-medlemsstater eller områder i EU-medlemsstater, hvor der for eksempel måtte være begrænsninger for at anvende radioudstyret eller krav om tilladelse for at anvende de pågældende radiofrekvenser med radioudstyret. Disse oplysninger skal uddybes i brugsanvisningen.

Hvis radioudstyret tilsigtet udsender radiofrekvenser, skal der endvidere i medfør af det foreslåede *stk. 5* i brugsanvisningen indgå oplysninger om de frekvensbånd, radioudstyret anvender, og den maksimale effekt, som der sendes med.

Til § 24

Den foreslåede bestemmelse vedrører fabrikantens forpligtelser i tiden efter, at denne har bragt radioudstyr i omsætning.

Bestemmelsen gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 10, stk. 5 og 11, om fabrikanters forpligtelser.

I medfør af det foreslåede *stk. 1* kan fabrikanter, når de vurderer, at det er hensigtsmæssigt på baggrund af en risikovurdering af radioudstyret, fordi radioudstyret kan udgøre en fare for brugernes sundhed og sikkerhed, foretage stikprøvekontrol af radioudstyr, som er gjort tilgængeligt på markedet, og undersøge radioudstyr, der ikke er i overensstemmelse med kravene eller er blevet tilbagekaldt. Endvidere kan fabrikanter i disse situationer, hvis de vurderer, at det er relevant, føre et register over klager over det pågældende radioudstyr og holde distributører orienteret, når de udfører en sådan overvågning af specifikt radioudstyr. Det kan for eksempel være relevant, hvor der på baggrund af nye oplysninger om radioudstyret eller dets anvendelse kan være en risiko for, at brugernes sundhed og sikkerhed ikke er tilstrækkeligt beskyttet, selvom radioudstyret overholdt de væsentlige krav på det tidspunkt, hvor det blev bragt i omsætning.

Stikprøvekontrol og etablering af et register over klager er eksempler på redskaber, som fabrikanter kan benytte, når de skal gøre sig bekendt med de risici, der kan være ved radioudstyr. Udtagning af stikprøver kan medvirke til løbende at give fabrikanter et indtryk af sikkerheden ved deres radioudstyr. Stikprøvekontroller vil dermed være med til at give fabrikanterne øget viden og skabe grundlaget for, at der kan konstrueres radioudstyr, der i højere grad vil beskytte sundhed og sikkerhed for brugere og husdyr samt beskytte ejendom, jf. de væsentlige krav til radioudstyr. Behandling af klager og eventuelt etablering af et klageregister er metoder for fabrikanter til at indsamle relevant viden til gavn for fremtidig fremstilling af radioudstyr. Derved kan fabrikanter også skabe det bedste grundlag for at kunne gribe ind, hvis de konstaterer, at radioudstyret ikke er i overensstemmelse med kravene.

Et klageregister kan være et register, som alene indeholder oplysninger om og beskriver udviklingen i de risici, der er ved det konkrete radioudstyr. Der er således ikke behov for oplysninger om brugerne af radioud-

styret. Hvis fabrikanter registrerer personlige data, skal de være opmærksomme på, at den til enhver tid gældende lovgivning om registrering af personoplysninger overholdes.

Hvis fabrikanten ved eller burde vide, at radioudstyr, som denne har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf, skal fabrikanten i medfør af det foreslåede *stk. 2* straks iværksætte foranstaltninger, der kan bringe radioudstyret i overensstemmelse med reglerne. Hvis disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at bringe radioudstyret i overensstemmelse med reglerne, må fabrikanten trække radioudstyret tilbage fra markedet eller kalde det tilbage alt efter, hvad der vil være den egnede foranstaltning i den konkrete situation.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* vedrører tilfælde, hvor radioudstyr, som en fabrikant har gjort tilgængeligt på markedet, udgør en risiko. I sådanne tilfælde skal fabrikanten straks underrette Energistyrelsen om det og give styrelsen nærmere oplysninger om de foranstaltninger, som fabrikanten måtte have iværksat for at afhjælpe, at radioudstyret udgør en risiko, samt resultaterne heraf. På Energistyrelsens anmodning skal en fabrikant samarbejde med styrelsen om foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici forbundet med radioudstyr, fabrikanten har bragt i omsætning. Samarbejdet kan for eksempel vedrøre karakteren af de tiltag, der kan forebygges eller begrænse risici forbundet med radioudstyret, eller udarbejdelse af annoncering, skiltning eller underretning af importører, distributører eller slutbrugere.

Risikobegrebet i forhold til radioudstyr fastlægges ud fra en vurdering af, hvilke beskyttelseshensyn eller samfundsinteresser, der søges varetaget ved bestemmelserne om radioudstyr, og som manglende overholdelse af bestemmelserne derfor kan udgøre en risiko for. Dette har tæt sammenhæng med den risikovurdering i forhold til overensstemmelse med kravene, som fabrikanter skal foretage, når de gennemfører den relevante procedure til vurdering af radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav, inden de bringer radioudstyr i omsætning, jf. regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 32.

For radioudstyr er der gennem de væsentlige krav til radioudstyrs konstruktion fastsat beskyttelseshensyn, der tilsigter, at radioudstyr, som er gjort tilgængeligt på markedet, skal overholde et højt beskyttelsesniveau for sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelse af ejendom. I den forbindelse gælder sikkerhedskravene i lavspændingsdirektivet, dog uden nedre grænse for spænding som nærmere beskrevet i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 21.

De væsentlige krav for radioudstyr omfatter bredere samfundsinteresser. Radioudstyr skal være i overensstemmelse med kravene til elektromagnetisk kompatibilitet, som er fastsat i de væsentlige krav for apparater, jf. den foreslåede bestemmelse i § 5. Derudover skal radioudstyr være konstrueret sådan, at det både anvender radiofrekvenser på en effektiv måde, så uacceptable forstyrrelser undgås, og understøtter en effektiv anvendelse af radiofrekvenser ved, at radioudstyret er beskyttet mod uacceptable forstyrrelser fra anden frekvensanvendelse, jf. beskrivelsen heraf i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 21.

Til § 25

Uanset om en fabrikant er etableret i eller uden for EU, kan fabrikanten udpege en bemyndiget repræsentant til at handle på sine vegne.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 11.

Udpegningen af den bemyndigede repræsentant skal efter det foreslåede *stk. 1* ske ved en skriftlig fuldmagt i papirform eller elektronisk form for at skabe klarhed over bemyndigelsens indhold og dens omfang.

De opgaver, som kan udføres af en bemyndiget repræsentant, er af administrativ karakter, og det fremgår derfor af det foreslåede *stk. 2*, at bemyndigede repræsentanter ikke kan overlades at sikre, at radioudstyr er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med de væsentlige krav, jf. den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 1, og at udarbejde den tekniske dokumentation, jf. den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 3.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 3*, at fabrikantens bemyndigelse af den bemyndigede repræsentant som minimum skal sætte repræsentanten i stand til at opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation i 10 år efter, at radioudstyret er blevet bragt i omsætning, så dokumenterne står til rådighed for Energistyrelsen. 10 års-perioden regnes fra det tidspunkt, hvor det sidste eksemplar blev bragt i omsætning, for eksempel det sidste eksemplar af radioudstyr i en produktionsserie. Derudover skal repræsentanten være i stand til efter anmodning at give Energistyrelsen alle oplysninger og al dokumentation, som er nødvendig for at påvise, at radioudstyret er i overensstemmelse med reglerne. Endelig skal repræsentanten på Energistyrelsens anmodning om det samarbejde med styrelsen om foranstaltninger, der træffes for at undgå risici, som det radioudstyr, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants bemyndigelse, udgør. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 24, stk. 3, for en beskrivelse af risikobegrebet i forhold til radioudstyr.

Eksempler på andre administrative opgaver, som en bemyndiget repræsentant kan påtage sig, er at udarbejde EU-overensstemmelseserklæringen for radioudstyr omfattet af repræsentantens bemyndigelse og påsætte CE-mærke og et bemyndiget organs identifikationsnummer på radioudstyret.

En bemyndiget repræsentant kan samtidig være importør eller distributør af radioudstyr, som er omfattet af repræsentantens bemyndigelse. I sådanne tilfælde skal den bemyndigede repræsentant også overholde forpligtelserne som henholdsvis importør eller distributør. Hvis en importør eller en distributør ønsker at udføre administrative opgaver for en fabrikant i forhold til de relevante myndigheder, skal importøren eller distributøren have fuldmagt hertil af fabrikanten som bemyndiget repræsentant.

Til § 26

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de krav, som importører af radioudstyr skal overholde, og som umiddelbart relaterer sig til radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 21.

Bestemmelsen gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 12, stk. 1, 2 og 8.

En importør er enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som bringer radioudstyr fra et tredjeland i omsætning på markedet.

Det fremgår af betragtningerne til radioudstyrsdirektivet, at importører har en særlig rolle i forhold til at sikre, at det radioudstyr, de bringer i omsætning på markedet, opfylder de gældende krav, og at de ikke bringer radioudstyr i omsætning, som udgør en risiko eller ikke opfylder kravene i øvrigt.

Importøren skal, inden radioudstyr bringes i omsætning, sikre, at fabrikanten, som i dette tilfælde ikke er etableret i EU, har overholdt alle krav i loven og i regler fastsat i medfør heraf. Importøren må derfor efter det foreslåede *stk. 1* kun bringe radioudstyr, der opfylder kravene i loven og regler fastsat i medfør heraf, i omsætning. Heri ligger også, at importøren ikke må bringe radioudstyr i omsætning, hvor denne har grund til at tro, at radioudstyret ikke opfylder kravene, for eksempel at det ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Importører skal, inden de bringer radioudstyr i omsætning, i medfør af det foreslåede *stk. 2, nr. 1*, sikre, at radioudstyret er konstrueret sådan, at det kan anvendes i mindst én EU-medlemsstat, uden at de gældende regler for anvendelse af radiofrekvenser overtrædes, jf. den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 1. Det vil sige, at en importør må bringe radioudstyr i omsætning i hele EU, hvis radioudstyret lovligt kan anvendes i én medlemsstat. Gældende krav om anvendelse af radiofrekvenser kan for eksempel være, at den der anvender radioudstyret skal have en tilladelse til at anvende de pågældende radiofrekvenser, eller at radioudstyret kan anvendes uden tilladelse under forudsætning af, at reglerne, der måtte gælde for at anvende radiofrekvenser uden tilladelse, overholdes. Endvidere skal importøren i medfør af de foreslåede nr. 2-4 sikre, at

fabrikanten har udarbejdet den tekniske dokumentation og har gennemført eller har fået gennemført den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure for radioudstyret, jf. den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 2, at der følger en kopi af den fulde eller forenklede overensstemmelseserklæring med radioudstyret, jf. den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 3, og at der er anbragt et CE-mærke på radioudstyret, jf. den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 4.

Importører skal i medfør af det foreslåede *stk. 3* i 10 år efter, at de har bragt radioudstyr i omsætning, opbevare en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen og sikre, at den tekniske dokumentation kan stilles til rådighed for Energistyrelsen på anmodning om det. 10 års-perioden regnes fra det tidspunkt, hvor det sidste eksemplar blev bragt i omsætning, for eksempel det sidste eksemplar af radioudstyr i en produktionsserie.

Det er således ikke et krav, at importøren er i besiddelse af den tekniske dokumentation. Fabrikanten kan anse dokumentationen som forretningshemmeligheder eller forretningsfølsomme oplysninger. Men hvor importøren ikke selv er i besiddelse af den tekniske dokumentation, skal denne sikre, at fabrikanten stiller den tekniske dokumentation til rådighed for sig til brug for fremsendelse til Energistyrelsen, eller at fabrikanten stiller dokumentationen til rådighed direkte for styrelsen. Det kan i nogle tilfælde være tilstrækkeligt at stille de dele af den tekniske dokumentation til rådighed, som er nødvendige i forbindelse med en undersøgelse af manglende overholdelse af bestemte regler, eller i forhold til at godtgøre, at en eventuel manglende overholdelse af bestemte regler er afhjulpet.

I medfør af det foreslåede *stk. 4* skal en importør, hvis radioudstyr udgør en risiko, underrette fabrikanten og Energistyrelsen om det. Der henvises til bemærkningerne ovenfor til den foreslåede bestemmelse i § 24, stk. 3, for en beskrivelse af risikobegrebet i forhold til radioudstyr.

Til § 27

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de krav, som importører af radioudstyr skal overholde, men som ikke umiddelbart relaterer sig til radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 21 eller regler udstedt i medfør heraf. De krav, der stilles til importører i den forbindelse, er fastsat i den foreslåede bestemmelse i § 26.

Bestemmelsen gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 12, stk. 2-5.

Importørens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse, hvor importøren kan kontaktes, skal i medfør af det foreslåede *stk. 1* fremgå af radioudstyret, eller, hvis dette ikke er muligt, for eksempel på grund af radioudstyrets størrelse, af emballagen eller af et ledsagende dokument. Kontaktoplysningerne skal angives på et sprog, der er letforståeligt for slutbrugerne og Energistyrelsen. Det vil blandt andet sige, at kontaktoplysningerne på radioudstyr, der bringes i omsætning i Danmark, skal angives på et sprog, som benytter latinske bogstaver. Importører skal endvidere sikre, at fabrikantens navn og kontaktoplysninger m.v., jf. den foreslåede bestemmelse i § 23, stk. 1, fremgår af radioudstyret.

Importører skal i medfør af det foreslåede *stk. 2, nr. 1* sikre, at fabrikanten har anbragt et type-, parti- eller serienummer på radioudstyret eller en anden form for angivelse, som kan identificere radioudstyret, jf. den foreslåede bestemmelse i § 23, stk. 2.

Importører skal endvidere i medfør af det foreslåede *nr. 2* sikre, at der følger en brugsanvisning og sikkerhedsinformation med radioudstyret, som nævnt i den foreslåede bestemmelse i § 23, stk. 3.

Radioudstyr er et relativt komplekst produkt at anvende for slutbrugere uden særlige forkundskaber. Derfor skal brugsanvisningen være skriftlig og affattet på et letforståeligt sprog. Et letforståeligt sprog for slutbrugere vil som udgangspunkt være dansk, men kan for eksempel også være en sammenskrivning af dansk og norsk.

Brugsanvisningen skal indeholde de nødvendige oplysninger for at samle, installere, anvende, opbevare og vedligeholde radioudstyret. De nødvendige oplysninger er de oplysninger, der skal til for, at en almindelig slutbruger kan betjene og vedligeholde radioudstyret, så det kan anvendes efter hensigten. Oplysningerne skal endvidere, hvis det er relevant for det pågældende radioudstyr, omfatte en beskrivelse af tilbehør og komponenter, herunder software, som gør det muligt for radioudstyret at fungere som tilsigtet. Slutbrugere skal som udgangspunkt på baggrund af brugsanvisningen kunne anvende radioudstyret uden at have behov for yderligere oplysninger.

I medfør af de foreslåede *nr. 3 og 4* skal importører sikre, at der følger oplysninger om eventuelle begrænsninger eller om krav om tilladelse for at anvende radioudstyret og oplysninger om frekvensbånd og sendefrekter med radioudstyret, jf. den foreslåede bestemmelse i § 23, stk. 4 og 5.

Endelig skal importører i medfør af det foreslåede *nr. 5* sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for radioudstyr, som den pågældende har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med de væsentlige krav i fare. Der kan for eksempel være tale om at sikre, at radioudstyret ikke udsættes for fugt, eller at det transporteres under de foreskrevne temperaturforhold.

Den foreslåede bestemmelse er ny for importører. Men idet importører ikke i medfør af den gældende lov må gøre radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav, tilgængeligt på markedet, er det allerede i dag en forudsætning, at importørerne sikrer, at radioudstyret forbliver i overensstemmelse med de væsentlige krav, mens det er i deres varetægt eller under transport på deres ansvar.

Til § 28

Den foreslåede bestemmelse vedrører importørens forpligtelser i tiden efter, at denne har bragt radioudstyr i omsætning.

Bestemmelsen gennemfører radioudstyretdirektivets artikel 12, stk. 6 og 7.

I medfør af det foreslåede *stk. 1* kan importører, når de vurderer, at det er hensigtsmæssigt på baggrund af en risikovurdering af radioudstyret, fordi radioudstyret kan udgøre en fare for brugernes sundhed og sikkerhed, foretage stikprøvekontrol af radioudstyr, som er gjort tilgængeligt på markedet og undersøge radioudstyr, der ikke er i overensstemmelse med kravene eller er blevet tilbagekaldt. Endvidere kan importører i disse situationer, hvis de vurderer, at det er relevant, føre et register over klager over det pågældende radioudstyr og holde distributører orienteret, når de udfører en sådan overvågning af specifikt radioudstyr. Det kan for eksempel være relevant, hvis der på baggrund af nye oplysninger om radioudstyret eller dets anvendelse kan være en risiko for, at brugernes sundhed og sikkerhed ikke er tilstrækkeligt beskyttet, selvom radioudstyret overholdt de væsentlige krav på det tidspunkt, hvor det blev bragt i omsætning.

Stikprøvekontrol og etablering af et register over klager er eksempler på redskaber, som importører kan benytte, når de skal gøre sig bekendt med de risici, der kan være ved radioudstyr. Udtagning af stikprøver kan medvirke til løbende at give importører et indtryk af sikkerheden ved radioudstyret. Behandling af klager og eventuelt etablering af et klageregister er metoder for importører til at indsamle relevant viden om radioudstyr. Derved kan importører skabe et bedre grundlag for at gribe ind, hvis de konstaterer, at radioudstyret ikke er i overensstemmelse med kravene.

Et klageregister kan være et register, som alene indeholder oplysninger om og beskriver udviklingen i de risici, der er ved det konkrete radioudstyr. Der er således ikke behov for oplysninger om brugerne af radioudstyret. Hvis importører registrerer personlige data, skal de imidlertid være opmærksomme på, at den til enhver tid gældende lovgivning om registrering af personoplysninger overholdes.

Hvis importøren ved eller burde vide, at radioudstyr, som importøren har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf, skal importøren i medfør af det foreslåede *stk. 2*

straks iværksætte foranstaltninger, der kan bringe radioudstyret i overensstemmelse med reglerne. Hvis disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at bringe radioudstyret i overensstemmelse med reglerne, må importøren trække radioudstyret tilbage fra markedet eller kalde det tilbage alt efter, hvad der vil være den egnede foranstaltning i den konkrete situation.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* vedrører tilfælde, hvor radioudstyr, som en importør har gjort tilgængeligt på markedet, udgør en risiko. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 24, *stk. 3*, for en beskrivelse af risikobegrebet i forhold til radioudstyr.

I så fald skal importøren straks underrette Energistyrelsen om det og give styrelsen nærmere oplysninger om de afhjælpende foranstaltninger, som importøren måtte have iværksat. På Energistyrelsens anmodning skal en importør samarbejde med styrelsen om foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici forbundet med radioudstyr, importøren har bragt i omsætning. Samarbejdet kan for eksempel vedrøre karakteren af de tiltag, der kan forebygges eller begrænse risici forbundet med radioudstyret, eller udarbejdelse af annoncering, skiltning eller underretning af fabrikanter, distributører eller slutbrugere.

Til § 29

Den foreslåede bestemmelse vedrører distributørens forpligtelser i tiden inden, at denne gør radioudstyr tilgængeligt på markedet.

Bestemmelsen gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 13, *stk. 1-3*.

En distributør er enhver fysisk eller juridisk person, som ikke er fabrikant eller importør, og som gør radioudstyr tilgængeligt på markedet. En distributør erhverver radioudstyr, som er bragt i omsætning af en fabrikant eller en importør, eller er gjort tilgængeligt på markedet af en anden distributør, til brug for videre distribution til en anden distributør eller levering til en slutbruger.

En erhvervsdrivende er for eksempel distributør, hvis den pågældende i Danmark eller et andet EU-land køber færdigfremstillet radioudstyr, som den pågældende sælger videre til en anden distributør eller direkte til slutbrugerne. Hvis den erhvervsdrivende derimod køber radioudstyr uden for EU, anses den erhvervsdrivende som importør uanset, om den erhvervsdrivende for eksempel selv sælger radioudstyret til slutbrugere i Danmark.

Det fremgår af radioudstyrsdirektivets artikel 13, at distributører skal handle med fornøden omhu over for kravene i loven og regler fastsat i medfør heraf. Distributører skal være i stand til at vurdere, om en række formelle krav er overholdt og dermed vurdere, om der er indikationer på, at radioudstyr ikke er i overensstemmelse med reglerne. Distributører må derfor i medfør af den foreslåede *stk. 1* ikke gøre radioudstyr, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, tilgængeligt på markedet. Heri ligger også, at distributøren ikke må bringe radioudstyr tilgængeligt på markedet, hvor denne har grund til at tro, at radioudstyret ikke opfylder kravene, for eksempel at det ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Distributører skal, inden de gør radioudstyr tilgængeligt på markedet, i medfør af det foreslåede *stk. 2, nr. 1*, kontrollere, at radioudstyret er konstrueret sådan, at det kan anvendes i mindst én EU-medlemsstat, uden at gældende krav om anvendelse af radiofrekvenser overtrædes, jf. den foreslåede bestemmelse i § 22, *stk. 1*.

Distributører skal endvidere i medfør af de foreslåede *nr. 2-4* kontrollere, at der følger en fuld eller en forenklet EU-overensstemmelseserklæring med radioudstyret, at der er anbragt et CE-mærke på radioudstyret, og at fabrikantens og importørens navn og kontaktoplysninger m.v. fremgår af radioudstyret, jf. de foreslåede bestemmelser i § 22, *stk. 3* og 4, § 22, *stk. 4*, § 23, *stk. 1* og § 27, *stk. 1*.

Herudover skal distributører i medfør af det foreslåede *nr. 5* kontrollere, at der på radioudstyret er anbragt et type-, parti- eller serienummer eller anden form for angivelse, der kan identificere radioudstyret, og at der

medfølger brugsanvisning og sikkerhedsinformation samt oplysninger om eventuelle begrænsninger for at anvende radioudstyret, de eventuelt anvendte frekvensbånd og maksimale sendeeffekter med radioudstyret, jf. de foreslåede bestemmelser i § 23, stk. 2-5.

I medfør af det foreslåede *stk. 3* skal distributører sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for radioudstyr, som de har ansvaret for, ikke bringer radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav i fare. Dette krav er med til at sikre, at radioudstyr overholder disse krav, når det tages i anvendelse. Der kan for eksempel være tale om at sikre, at radioudstyret ikke udsættes for fugt, eller at det transporteres under de foreskrevne temperaturforhold.

Den foreslåede bestemmelse er ny for distributører. Men idet distributører ikke i medfør af den gældende lov må gøre radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav, tilgængeligt på markedet, er det allerede i dag en forudsætning, at distributørerne sikrer, at radioudstyret forbliver i overensstemmelse med de væsentlige krav, mens de er i deres varetægt eller under transport på deres ansvar.

Hvis radioudstyr udgør en risiko, skal distributøren ifølge det foreslåede *stk. 4* underrette fabrikanten eller importøren samt Energistyrelsen om det. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 24, stk. 3, for en beskrivelse af risikobegrebet i forhold til radioudstyr.

Til § 30

Den foreslåede bestemmelse vedrører distributørens forpligtelser i tiden efter, at denne har gjort radioudstyr tilgængeligt på markedet.

Bestemmelsen gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 13, stk. 4.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 1*, at hvis distributører ved eller burde vide, at radioudstyr, som de har gjort tilgængeligt på markedet, ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf, skal distributørerne sikre, at der træffes de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe radioudstyret i overensstemmelse med reglerne. Hvis disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at bringe radioudstyret i overensstemmelse med reglerne, må distributøren trække radioudstyret tilbage fra markedet eller kalde det tilbage alt efter, hvad der vil være den egnede foranstaltning i den konkrete situation.

Hvis radioudstyr, som en distributør har gjort tilgængeligt på markedet, udgør en risiko, skal distributøren ifølge det foreslåede *stk. 2* straks underrette Energistyrelsen om det og give nærmere oplysninger om den manglende overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf og de trufne afhjælpende foranstaltninger. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 24, stk. 3, for en beskrivelse af risikobegrebet i forhold til radioudstyr.

Distributørerne skal på Energistyrelsens anmodning samarbejde med styrelsen om foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici forbundet med radioudstyr, distributørerne har gjort tilgængeligt på markedet. Samarbejdet kan for eksempel vedrøre karakteren af de tiltag, der kan forebygge eller begrænse risici forbundet med radioudstyret, eller udarbejdelse af annoncering, skiltning eller underretning af fabrikanter, importører eller slutbrugere.

Til § 31

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at en importør eller distributør anses som fabrikant, hvis den pågældende, uden at have fremstillet radioudstyret, bringer det i omsætning eller gør det tilgængeligt på markedet under sit eget navn eller varemærke.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 14.

En importør eller distributør anses ligeledes som fabrikant, hvis importøren eller distributøren ændrer radioudstyr, der er bragt i omsætning, på en sådan måde, at der er tale om et andet produkt, og det derfor er relevant på ny at vurdere, om radioudstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf.

Til § 32

Energistyrelsen foreslås i medfør af det foreslåede *stk. 1, nr. 1-5*, bemyndiget til at fastsætte regler om de forskellige procedurer, som fabrikanter skal anvende for at vurdere og påvise radioudstyrs overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf, inden radioudstyret bringes i omsætning. Energistyrelsen foreslås bemyndiget til i den forbindelse at fastsætte regler om udarbejdelse og indholdet af den tekniske dokumentation og EU-overensstemmelseserklæringen. Endvidere foreslås Energistyrelsen bemyndiget til at fastsætte regler om, hvordan CE-mærke og identifikationsnummer på et bemyndiget organ, som eventuelt har været inddraget i overensstemmelsesvurderingen, skal påsættes radioudstyret.

De foreslåede bestemmelser er en indholdsmæssig videreførelse af § 6, stk. 2, og § 13, stk. 5, i den gældende lov, som er udmøntet i bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold.

Endelig foreslås Energistyrelsen bemyndiget til at fastsætte regler om, at radioudstyr, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele heraf, formodes at være i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf, som er omfattet af de pågældende standarder eller dele heraf.

De nævnte regler vil således gennemføre og blive fastsat inden for rammerne af radioudstyrsdirektivets kapitel III, som omhandler radioudstyrs overensstemmelse.

I medfør af det foreslåede *stk. 1, nr. 6*, foreslås Energistyrelsen bemyndiget til at fastsætte regler om, hvordan de i den foreslåede bestemmelse i § 23, stk. 4, nævnte oplysninger om eventuelle begrænsninger eller krav om tilladelse for at anvende radioudstyr skal angives på emballagen. I den forbindelse skal EU-medlemsstater eller de geografiske områder i EU-medlemsstater, hvor sådanne begrænsninger eller krav findes, identificeres, og oplysningerne skal uddybes i brugsanvisningen. Sådanne regler vil blive fastsat, hvis Europa-Kommissionen i medfør af radioudstyrsdirektivets artikel 10, stk. 10, træffer afgørelse om, hvorledes disse oplysninger nærmere skal angives.

I medfør af det foreslåede *stk. 2* bemyndiges Energistyrelsen til at fastsætte regler for fabrikanters pligt til at registrere radioudstyr i visse kategorier. Energistyrelsen vil fastsætte disse regler, når Europa-Kommissionen gennem afgørelser har fastlagt de nærmere rammer for driften af et centralt register, som Europa-Kommissionen stiller til rådighed, og for fabrikanters registrering heri. Reglerne vil gennemføre radioudstyrsdirektivets artikel 5.

Det fremgår af radioudstyrsdirektivets artikel 5, at fabrikanter fra den 12. juni 2018 skal registrere radioudstyr, inden de bringer det i omsætning, hvis det er omfattet af en kategori af radioudstyr, som Europa-Kommissionen har udpeget, hvor radioudstyret har vist sig at have en lav grad af overensstemmelse med de væsentlige krav. Europa-Kommissionen træffer på baggrund af oplysninger fra EU-medlemsstaterne om deres markedsovervågningsaktiviteter og de erhvervsdrivendes overholdelse af reglerne samt en vurdering af risikoen for manglende overholdelse af de væsentlige krav, afgørelse om, hvilke kategorier af radioudstyr der skal udpeges. Europa-Kommissionen træffer også afgørelse om, hvilke elementer af den tekniske dokumentation, fabrikanter skal stille til rådighed i forbindelse med registreringen af radioudstyr.

Formålet med bestemmelsen er ifølge betragtningerne til radioudstyrsdirektivet at forbedre effektiviteten af EU-medlemsstaternes markedsovervågning, idet de på baggrund af oplysningerne i registeret kan føre et mere målrettet tilsyn med radioudstyr, som der er en større grad af sandsynlighed for ikke er i overensstem-

melse med de væsentlige krav. Dette skal bidrage til et samlet højere niveau for overholdelsen af reglerne. Det fremgår videre, at da registreringspligten udgør en byrde for erhvervsdrivende, skal pligten til at registrere radioudstyr kun indføres for kategorier af udstyr, hvor der ikke er konstateret et højt niveau for overholdelse af reglerne.

Til § 33

Efter det foreslåede *stk. 1* bemyndiges Energistyrelsen til at fastsætte regler om radiogrænseflader, som er en specifikation af den regulerede anvendelse af radiofrekvenser, med henblik på at fremme effektiv frekvensanvendelse og forebygge uacceptable forstyrrelser.

På samme måde, som det er tilfældet med regler udstedt i medfør af § 9 i den gældende lov, vil fastsættelsen af regler ske i bekendtgørelsesform.

Bestemmelsen gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 8, stk. 1.

Energistyrelsen skal i henhold til proceduren herfor i direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (med senere ændringer), som det sker i dag i henhold til § 21, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov underrette Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om de radiogrænseflader, som styrelsen agter at fastsætte regler om. Dette gælder dog ikke for radiogrænseflader, der fuldstændigt og uden afvigelser overholder Europa-Kommissionens beslutninger og afgørelser om harmoniseret anvendelse af radiofrekvenser, som træffes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen), eller radiogrænseflader i forhold til radioudstyr, som må anvendes uden begrænsninger i EU-medlemsstaterne.

EU-medlemsstaterne er i medfør af informationsproceduredirektivet nævnt ovenfor forpligtet til at underrette Europa-Kommissionen forud for udstedelse af love og administrative forskrifter, som regulerer blandt andet tekniske forskrifter og standarder for varer og informationssamfundets tjenester. Proceduren har til formål at sikre åbenhed omkring nye love og regler i EU/EØS til gavn for virksomheder og borgernes retssikkerhed samt mulighed for forudgående kontrol af tekniske forskrifter, så de ikke skaber handelshindringer i det indre marked.

Til § 34

Med det foreslåede *stk. 1* sikres retten for alle til at anvende radioudstyr, hvis det er korrekt installeret og vedligeholdt samt anvendt efter hensigten er og i overensstemmelse med de væsentlige krav for radioudstyr.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 7, 1. punktum.

Kravet i § 10, stk. 1, nr. 3, i den gældende lov om, at radioudstyr kun må anvendes, hvis det er forsynet med overensstemmelsesmærkning og anden mærkning som foreskrevet i bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, foreslås at udgå. Overholdelse af disse formelle krav til fabrikanters mærkning af radioudstyr skal ikke være betingelser for, om radioudstyret konkret må anvendes, hvis det i øvrigt er det er korrekt installeret og vedligeholdt, anvendes efter hensigten og er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf.

En bruger af radioudstyr skal anvende radioudstyret korrekt og i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger, jf. de foreslåede bestemmelser i § 23, stk. 3 og 4. Brugeren må ikke anvende radioudstyr, som er ændret, så det ikke længere er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Med det foreslåede *stk. 2* bemyndiges Energistyrelsen til at fastsætte yderligere krav af begrænsende karakter i forhold til at anvende bestemte kategorier af radioudstyr. Det foreslåede *stk. 2* er en indholdsmæssig videre-

førelse af § 10, stk. 3, i den gældende lov. Bemyndigelsen er ikke udnyttet i dag. Bestemmelsen gennemfører radioudstyrskravets artikel 7, 2. punktum.

De krav, som Energistyrelsen foreslår bemyndiget til at fastsætte, kan fastsættes for at varetage hensyn til folkesundheden. Eventuelle krav vil blive fastsat på baggrund af og i overensstemmelse med sundhedsfaglig rådgivning fra Sundhedsstyrelsen om blandt andet virkningerne af menneskers udsættelse for elektromagnetiske felter på grund af anvendelse af radiofrekvenser. Sundhedsstyrelsens rådgivning baserer sig blandt andet på anbefalinger fra WHO, International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection (ICNIRP) og EU.

Det foreslåede *stk. 3* er som de tilsvarende foreslåede bestemmelser i § 17, stk. 3, om apparater, § 20, stk. 3, om faste anlæg og § 36, stk. 3, om tilslutning af terminaludstyr, en indholdsmæssig videreførelse af § 10 a i den gældende lov, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministerens bemyndiges til at fastsætte regler om anvendelse af radioudstyr i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer.

I de nævnte helt særlige situationer foreslås energi-, forsynings- og klimaministerens bemyndiget til at fastsætte regler om, at radioudstyr må anvendes på en måde, der ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf.

Det foreslåede *stk. 3* svarer til § 32 i lov om radiofrekvenser, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministerens kan fastsætte regler om anvendelse af radiofrekvenser i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid.

Til § 35

§ 11 i den gældende lov samt § 20 i bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold gennemfører artikel 4, stk. 2, i radio- og teleterminaludstyrskravet. Denne bestemmelse videreføres imidlertid ikke i radioudstyrskravet. Af betragtningerne til radioudstyrskravet fremgår det, at konkurrencen på markedet for terminaludstyr i stedet kan varetages tilstrækkeligt af direktiv 2008/63/EF om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr, herunder navnlig ved de nationale tilsynsmyndigheders forpligtelse til at sikre offentliggørelse af oplysninger om tekniske grænsefladespecifikationer for netadgang.

Terminaludstyr er apparater eller radioudstyr, der direkte eller indirekte gennem radiofrekvens- eller kabelbaseret teleinfrastruktur tilsluttes offentlige elektroniske kommunikationsnet med henblik på at overføre, behandle eller modtage kommunikation i form af lyd, billeder tekst eller kombinationer heraf, jf. definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 1, nr. 25. En tilslutning til et offentligt elektronisk kommunikationsnet er indirekte, hvis der er indskudt et apparat mellem terminaludstyret og grænsefladen til det offentlige elektroniske kommunikationsnet. En grænseflade er en teknisk specifikation, som muliggør, at terminaludstyr, der er indrettet i overensstemmelse med specifikationen, kan tilsluttes et offentligt elektronisk kommunikationsnet og kommunikere via dette, samt de tekniske vilkår for denne radiokommunikation eller tilslutning, jf. definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 1, nr. 30.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 4 i direktiv 2008/63/EF om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr.

Pligten til at offentliggøre tekniske specifikationer for de anvendte grænseflader i de pågældende net eller tjenesteudbud foreslås som i § 11 i den gældende lov pålagt udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller –tjenester.

Det er væsentligt for fabrikanter af terminaludstyr at kende til disse specifikationer for grænseflader. Grænsefladespecifikationerne skal være så detaljerede, at de giver fabrikanter grundlag for at konstruere terminaludstyr, som vil være i stand til at udnytte de tjenester, der udbydes via den pågældende grænseflade, og at der kan gennemføres relevante prøvninger af, om terminaludstyret er i overensstemmelse med de væsentlige

krav, som gælder for udstyret. I den forbindelse vil offentliggørelse af grænsefladespecifikationer fremme mulighederne for konkurrence inden for udvikling og fremstilling af terminaludstyr.

Offentliggørelse af grænsefladespecifikationer skal desuden give slutbrugere mulighed for at vurdere, om de kan anvende bestemt terminaludstyr i forhold til den pågældende udbyders net eller tjenester. Til dette formål er det nødvendigt at kende specifikationerne for grænseflader til offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som terminaludstyret skal tilsluttes.

Pligten til at indsende de pågældende grænseflader til Energistyrelsen videreføres ikke i den foreslåede bestemmelse. Medlemsstaterne skal dog i medfør af artikel 7 i direktivet om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr årligt orientere Europa-Kommissionen om overholdelsen af blandt andet artikel 4. Det kan derfor med henblik på denne underretning af Europa-Kommissionen være nødvendigt for Energistyrelsen at anmode de omfattede udbydere om at redegøre for, hvordan de har offentliggjort tekniske specifikationer for de anvendte grænseflader i deres net eller tjenesteudbud, jf. den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 1, nr. 6.

Til § 36

§ 12 i den gældende lov gennemfører artikel 7, stk. 3-5, i radio- og teleterminaludstyrsdirektivet. Disse bestemmelser videreføres imidlertid ikke i radioudstyrsdirektivet. Af betragtningerne til radioudstyrsdirektivet fremgår det, at konkurrencen på markedet for terminaludstyr i stedet kan varetages tilstrækkeligt af direktiv 2008/63/EF om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr.

Den foreslåede bestemmelse implementerer artikel 3 i direktiv 2008/63/EF om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr.

I medfør af det foreslåede *stk. 1* sikres slutbrugere på samme måde som ved den gældende lovs § 12, stk. 1, ret til at tilslutte terminaludstyr til offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Udbydere af de pågældende net eller tjenester kan ikke nægte slutbrugere at tilslutte terminaludstyr til deres net eller tjenester. Dette giver slutbrugere adgang til at tilslutte terminaludstyr efter eget valg, hvilket fremmer grundlaget for at fremstille terminaludstyr og dermed konkurrencen på markedet for terminaludstyr.

Ved tilslutning forstås den fysiske eller logiske tilslutning af terminaludstyr til en grænseflade som nævnt i den foreslåede bestemmelse i § 35.

Retten til at tilslutte terminaludstyr er begrænset af, at terminaludstyret skal være i overensstemmelse med de væsentlige krav i henholdsvis den foreslåede bestemmelse i § 5 for apparater og den foreslåede bestemmelse i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf for radioudstyr. Er dette ikke tilfældet, kan udbyderne frakoble terminaludstyret eller blokere for dets adgang til en eller flere tjenester.

Dette er en videreførelse af den gældende bestemmelse i lovens § 12, stk. 2. Den gældende ordning om, at udbydere kan anmode om Energistyrelsens tilladelse til at nægte at tilslutte slutbrugere eller frakoble slutbrugere, foreslås ikke videreført. Bestemmelsen videreføres ikke fra radio- og teleterminaldirektivet til radioudstyrsdirektivet. Hvis en slutbruger henvender sig til Energistyrelsen på baggrund af en udbyders nægtelse af tilslutning, frakobling eller blokering, vil styrelsen efter den foreslåede bestemmelse behandle henvendelsen og træffe afgørelse om, hvorvidt udbyderen er berettiget hertil. Energistyrelsen vil løbende vurdere udviklingen på området, idet styrelsen i medfør af artikel 7 i direktivet om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr årligt skal orientere Europa-Kommissionen om overholdelsen af blandt andet direktivets artikel 3.

Det foreslåede *stk. 2* er som de foreslåede tilsvarende bestemmelser i § 17, stk. 3, om apparater, 20, stk. 3, om faste anlæg og § 34, stk. 3, om radioudstyr en indholdsmæssig videreførelse af § 10 a i den gældende lov, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om tilslutning af terminaludstyr i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer.

I de nævnte helt særlige situationer foreslås energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiget til at fastsætte regler om, at udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet og –tjenester påbydes at tillade eller nægte tilslutning af teleterminaludstyr til deres net på en måde, der ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 32 i lov om radiofrekvenser, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om anvendelse af radiofrekvenser i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid.

Til § 37

Der er tale om en delvis indholdsmæssig videreførelse af § 14 i den gældende lov. Der fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse regler, som gennemfører bestemmelser om bemyndigede organer i EMC-direktivets kapitel 4 og radioudstyrsdirektivets kapitel 4.

Det fremgår af EMC-direktivets artikel 22 og radioudstyrsdirektivets artikel 24, at den bemyndigende myndighed, som vil være Energistyrelsen i Danmark, ikke må udføre opgaver, som udføres af overensstemmelsesvurderingsorganer eller yde rådgivningsservice på kommercielt eller konkurrencemæssigt plan. Det vil sige, at Energistyrelsen ikke fungerer som bemyndiget organ, selvom der ikke på EMC-området eller på radioudstyrsområdet måtte blive udpeget et bemyndiget organ i Danmark.

Energistyrelsen foreslås bemyndiget til at fastsætte regler om de krav, som overensstemmelsesvurderingsorganer eller offentlige myndigheder skal opfylde, for at få adgang til som bemyndigede organer at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver vedrørende apparaters eller radioudstyr overensstemmelse med kravene i loven og i regler fastsat i medfør af loven.

I den forbindelse vil Energistyrelsen i medfør af det foreslåede *nr. 1* fastsætte regler om ansøgningsproceduren, herunder ansøgers mulighed for at vedlægge en ansøgning et akkrediteringscertifikat fra et nationalt akkrediteringsorgan udpeget i medfør af forordning 765/2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter. Energistyrelsen sender ansøgninger, hvor styrelsen vurderer, at ansøgeren opfylder kravene til at fungere som bemyndiget organ, til Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater. Der er herefter en frist på henholdsvis to uger, hvis ansøgningen er vedlagt et akkrediteringscertifikat, jf. artikel 5, stk. 1, i forordning 765/2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, eller to måneder for Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater til at gøre indsigelse mod ansøgningen. Hvis der ikke er modtaget indsigelse mod en ansøgning inden for disse frister, udpeger Energistyrelsen ansøgeren som bemyndiget organ.

Endvidere foreslås Energistyrelsen i medfør af de foreslåede *nr. 2-5* bemyndiget til at fastsætte regler om de krav, som gælder for bemyndigede organer ved udøvelse af deres aktiviteter, styrelsens tilsyn med og adgang til at anmode om oplysninger fra bemyndigede organer, fabrikanters adgang til at klage til Energistyrelsen over beslutninger truffet af bemyndigede organer samt styrelsens adgang til at begrænse, suspendere eller tilbagekalde en bemyndigelse, for eksempel i tilfælde af, at det bemyndigede organ ikke overholder kravene for dets virksomhed.

De krav, som skal opfyldes for at blive udpeget til bemyndiget organ, fremgår af EMC-direktivets artikel 24 og radioudstyrsdirektivets artikel 26. Det drejer sig blandt andet om krav om, at ansøgeren skal være etableret i Danmark, krav til indholdet af en ansøgning, organets uafhængighed, organisering samt til faglige og tekniske kompetencer samt rådighed over de nødvendige personalemæssige ressourcer og faciliteter, som er nødvendige for at kunne udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne.

Til § 38

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende bestemmelse om oplysningspligt i § 20 i den gældende lov, hvorefter Energistyrelsen kan kræve alle oplysninger, som findes nødvendige for administrationen af loven. Kredsen af forpligtede til at give oplysninger til Energistyrelsen foreslås konkret opregnet i bestemmelsen. Endvidere præciseres Energistirelsens og Teleklagenævnets adgang til at stille krav om, hvordan oplysninger og materiale skal afgives.

Anvendelsen af den foreslåede bestemmelse om oplysningspligt er i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper begrænset af, at anvendelse kun kan ske i nødvendigt omfang, idet det ikke er hensigten at pålægge de forpligtede aktører unødige administrative byrder, ligesom en anmodning om afgivelse af oplysninger eller materiale skal begrundes af Energistyrelsen og indeholde oplysning om formålet, som oplysningerne eller materialet skal anvendes til.

Derudover gælder det almindelige forbud mod selvinkriminering, der blandt andet kan udledes af artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvorefter en person, som er anklaget for en forbrydelse, har ret til ikke at udtale sig om den påståede forbrydelse og til ikke at blive tvunget til at medvirke til at opklare den.

Dette indebærer som udgangspunkt ingen begrænsninger i forhold til at anvende dette lovforslags bestemmelser om udøvelse af almindelig forudgående eller efterfølgende tilsyns- og kontrolvirksomhed.

Det følger imidlertid af § 10, stk. 1, i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter med senere ændringer (retssikkerhedsloven), at har Energistyrelsen en konkret mistanke om, at en enkeltperson eller en juridisk person har begået en overtrædelse af lovforslaget, der kan medføre straf, eller kan det ikke udelukkes, at styrelsen i en konkret sag har grundlag for mistanke om, at der er sket en overtrædelse af lovforslaget eller regler udstedt i medfør heraf, som kan straffes, kan den foreslåede bestemmelse ikke anvendes til at påbyde den pågældende at fremlægge oplysninger eller foretage undersøgelser vedrørende de forhold, som er eller kan være omfattet af mistanken. Det skyldes, at der er risiko for, at den pågældende påbydes at give oplysninger om, at vedkommende har begået noget strafbart. Energistyrelsen må i disse tilfælde overlade sagen til politiets efterforskning.

Efter det foreslåede *stk. 1* kan Energistyrelsen til brug for udførelsen af tilsynet med overholdelsen af dette lovforslags bestemmelser og den generelle administration af lovforslagets bestemmelser stille krav om, hvordan oplysninger og materiale skal afgives til styrelsen. Et eventuelt krav fra Energistyrelsen om oversættelse af bestemte oplysninger fra et sprog, som styrelsen ikke kan forventes at beherske, til for eksempel engelsk skal begrænses til de dele, som måtte være relevante i den konkrete sag.

Det foreslåede *stk. 1* gennemfører EMC-direktivets artikel 7, stk. 9, artikel 8, stk. 2, litra b, artikel 9, stk. 8, artikel 10, stk. 5, samt artikel 19, stk. 3, og radioudstyretdirektivets artikel 10, stk. 12, artikel 11, stk. 2, litra b, artikel 12, stk. 9, samt artikel 13, stk. 5.

Oplysningspligten påhviler også ejere og brugere af apparater, faste anlæg og radioudstyr.

Det foreslåede *stk. 2* har til formål at gøre det muligt at fastslå identiteten på erhvervsdrivende, som har gjort apparater og radioudstyr, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, tilgængelige på markedet. Dette vil gøre tilsynet med bestemmelsernes overholdelse mere effektivt, idet det kan medvirke til, at apparater og radioudstyr kan spores gennem hele forsyningskæden.

Det foreslåede *stk. 2* gennemfører EMC-direktivets artikel 12 og radioudstyretdirektivets artikel 15.

Erhvervsdrivende skal på Energistirelsens anmodning give styrelsen oplysninger, der identificerer enhver erhvervsdrivende, som inden for de seneste 10 år har leveret et apparat eller radioudstyr til dem. Enhver erhvervsdrivende skal derudover på anmodning fra Energistyrelsen give styrelsen oplysninger, der identificerer enhver erhvervsdrivende, som de inden for de seneste 10 år har leveret et apparat eller radioudstyr til. Identi-

fikationen kan for eksempel ske ved fremlæggelse af fakturaer. Pligten for de erhvervsdrivende omfatter altså udlevering til Energistyrelsen af de pågældende oplysninger, men der er for eksempel ikke pligt til at føre et register over de pågældende erhvervsdrivende.

Det fremgår af betragtningerne til EMC-direktivet og radioudstyrskdirektivet, at de erhvervsdrivende i den nævnte 10-årsperiode ikke er forpligtede til at ajourføre oplysningerne vedrørende de erhvervsdrivende, som de har leveret apparater eller radioudstyr til, eller som har leveret apparater eller radioudstyr til dem. Det vil sige, at efter levering er sket, skal adresseoplysninger og andre oplysninger, der kan anvendes til at identificere de pågældende erhvervsdrivende, ikke opdateres, hvis de senere i 10 årsperioden ændres.

Efter det foreslåede *stk. 3* bemyndiges Energistyrelsen til at fastsætte regler om, at fabrikanten af radioudstyr og software skal give oplysninger til styrelsen og Europa-Kommissionen om, hvordan påtænkte kombinationer af deres radioudstyr og software er i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 22 eller regler fastsat i medfør heraf. Oplysningerne skal gøres offentligt tilgængelige. Disse regler vil blive fastsat, hvis Europa-Kommissionen træffer afgørelse om, at fabrikanten skal afgive disse oplysninger for specifikke kategorier af radioudstyr. Det foreslåede *stk. 3* gennemfører radioudstyrskdirektivets artikel 4. Efter denne bestemmelse kan Europa-Kommissionen ligeledes træffe afgørelse om, hvordan fabrikanten skal give de pågældende oplysninger for de omfattede kategorier af radioudstyr.

Fabrikanten skal konstruere radioudstyr, så eventuelle kombinationer af radioudstyr og software er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Det fremgår af betragtningerne til radioudstyrskdirektivet, at gennemsigtigheden skal fremmes, så uafhængige fabrikanten kan udvikle software til andre fabrikanters radioudstyr. Europa-Kommissionen kan for at fremme dette træffe afgørelse om, at fabrikanten af radioudstyr og software på baggrund af en vurdering af kombinationen af det pågældende radioudstyr og softwares overensstemmelse med de væsentlige krav skal afgive en udtalelse om overensstemmelsen. Udtalelsen skal indeholde elementerne i en EU-overensstemmelseserklæring som omhandlet i radioudstyrskdirektivets bilag VI, jf. den foreslåede bestemmelse i § 33, *stk. 1, nr. 2*. Det kan endelig indgå i Europa-Kommissionens afgørelse, at fabrikantens oplysninger præcist skal identificere det radioudstyr og den software, som den pågældende har vurderet, og at oplysningerne løbende skal opdateres.

Formålet med det foreslåede *stk. 4* er at give Teleklagenævnet hjemmel til at kræve alle oplysninger og materiale, som nævnet skønner nødvendige i forbindelse med behandling af konkrete sager.

Til kapitel 8

De foreslåede bestemmelser dette kapitel fastlægger, hvordan Energistyrelsen fører tilsyn på området, og hvilke afgørelser Energistyrelsen kan træffe i den forbindelse.

Rammerne for Energistirelsens tilsyn er fastsat i artikel 15, *stk. 3*, og 16-29 i forordning om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, jf. EMC-direktivets artikel 37 og radioudstyrskdirektivets artikel 39.

Det fremgår blandt andet af forordningens artikel 19, *stk. 1*, om markedsovervågningsforanstaltninger, at tilsynsmyndighederne i passende omfang skal føre tilsyn med produkternes egenskaber, og at tilsynet skal baseres på dokumentation og om nødvendigt fysisk kontrol af produkterne og laboratorieundersøgelser af passende stikprøver. Tilsynsmyndighederne skal føre tilsyn ud fra en risikovurdering og i den forbindelse tage hensyn til klager og andre oplysninger.

Af forordningens artikel 19, *stk. 1*, fremgår videre, at tilsynsmyndigheden kan forlange, at erhvervsdrivende fremlægger den dokumentation og de oplysninger, som myndigheden anser for nødvendige for, at den kan gennemføre tilsynet. I den forbindelse skal myndigheden, hvor det er nødvendigt og begrundet, have adgang til de erhvervsdrivendes lokaliteter og til at tage passende stikprøver af de pågældende produkter. Det fremgår endelig, at hvis erhvervsdrivende fremlægger prøvningsrapporter eller certifikater fra et akkrediteret

overensstemmelsesvurderingsorgan, som attesterer overensstemmelse med reglerne, skal tilsynsmyndigheden tage behørigt hensyn hertil.

Energistyrelsens tilsyn har til formål at medvirke til at sikre beskyttelsen af sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelsen af ejendom og andre samfundsinteresser som adgang til radiokommunikation uden uacceptable forstyrrelser, effektiv frekvensanvendelse, et passende niveau af elektromagnetisk kompatibilitet samt en fair konkurrence mellem de erhvervsdrivende.

For så vidt angår uacceptable forstyrrelser fører Energistyrelsen tilsyn i henhold til lov om radiofrekvenser. Der kan her både være tale om forstyrrelser af frekvensanvendelse eller af apparater eller radioudstyr, og forstyrrelserne kan blandt andet være forårsaget af apparater eller radioudstyr. Hvor forstyrrelsen medfører en overtrædelse af reglerne i lov om radiofrekvenser, træffer Energistyrelsen afgørelse efter denne lov. Det udelukker dog ikke, at der ved forstyrrelsen, hvor denne er forårsaget af et apparat eller radioudstyr, også kan være tale om en overtrædelse af regler i dette lovforslag. Det kan for eksempel være, hvor apparatet eller radioudstyret ikke overholder de væsentlige krav, jf. de foreslåede bestemmelser i §§ 5 og 21 eller regler fastsat i medfør heraf. I disse tilfælde kan Energistyrelsen også træffe afgørelse efter dette lovforslag.

Energistyrelsens tilsyn vil koncentrere sig om apparater og radioudstyr, hvor styrelsen vurderer, at der er størst risiko for, at de ikke er i overensstemmelse med kravene i lovforslaget, og om områder, hvor den mulige skadevirkning af manglende overensstemmelse med kravene er størst i forhold til de interesser, som søges beskyttet gennem lovforslaget. Energistyrelsen inddrager ved sin vurdering bl.a. oplysninger fra slutbrugere, erhvervsdrivende eller andre myndigheder, herunder i andre EU-medlemsstater, som indikerer, at der kan være apparater eller radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Energistyrelsen vil ofte indlede sit tilsyn hos distributørerne. Det skyldes, at det typisk er her, at styrelsen bliver opmærksom på, hvilke apparater og radioudstyr der bliver solgt. Det er endvidere oftest distributører, som sælger til slutbrugere, og som derfor råder over eksemplarer af de pågældende apparater eller radioudstyr, som Energistyrelsen umiddelbart kan føre tilsyn med.

Den viden, som Energistyrelsen får ved at føre tilsyn hos distributørerne, kan styrelsen herefter bruge til at føre tilsyn hos importøren eller fabrikanten, hvis der er anledning til det. Fabrikanter og importører har også pligt til at sikre, at apparater eller radioudstyr, som de sælger, er i overensstemmelse med reglerne, og tilsyn med en fabrikant eller importør, som befinder sig tidligere i forsyningskæden, vil have større effekt i forhold

til at sikre, at der ikke findes apparater eller radioudstyr på markedet, som ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 2, hvorefter de erhvervsdrivende har pligt til at give Energistyrelsen oplysning om erhvervsdrivende, som de i løbet af de seneste 10 år har fået leveret apparater eller radioudstyr fra, forbedrer styrelsens mulighed for at identificere fabrikanter og importører.

Til § 39

Den foreslåede bestemmelse fastlægger, at Energistyrelsen, som det er tilfældet efter den gældende lov, er tilsynsmyndighed på området, og den fastlægger, hvilke afgørelser Energistyrelsen kan træffe (påbud og forbud m.v.) blandt andet ved manglende overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf.

Bestemmelsen gennemfører dele af kapitel 5 i EMC-direktivet om overvågning af EU-markedet, kontrol af apparater, der indføres på EU-markedet og beskyttelsesprocedure på EU-plan og kapitel V i radioudstyretdirektivet om overvågning af EU-markedet, kontrol af radioudstyr, der indføres på EU-markedet, og EU-beskyttelsesprocedure.

Energistyrelsen undersøger ved sit tilsyn efter det foreslåede *stk. 1*, om apparater og radioudstyr, som er bragt i omsætning, er i overensstemmelse med reglerne.

Energistyrelsen vil som udgangspunkt føre tilsyn med dokumentation og mærkning af apparater og radioudstyr for eksempel med en overensstemmelseserklæring, brugsanvisning eller CE-mærke. Hvor undersøgelsen heraf indikerer, at apparatet eller radioudstyret ikke er i overensstemmelse med kravene, kan Energistyrelsen finde det nødvendigt at undersøge apparatet eller radioudstyret mere grundigt, herunder at teste det.

Hvis Energistyrelsen konstaterer, at et apparat eller radioudstyr ikke er i overensstemmelse med kravene, eller at øvrige forpligtelser ikke er overholdt, kan styrelsen træffe afgørelse efter det foreslåede *stk. 2*. I de foreslåede tilsynsbestemmelser i §§ 41-46 fremgår det, hvilke afgørelser Energistyrelsen kan træffe i bestemte situationer. I andre situationer fremgår det direkte af denne bestemmelses *stk. 2*, hvad der kan træffes afgørelse om. Det drejer sig om afgørelserne i de foreslåede nr. 5-9.

Energistyrelsen vil på baggrund af en proportionalitetsvurdering træffe afgørelse om den mindst indgribende foranstaltning over for den erhvervsdrivende, hvor dette er tilstrækkeligt i forhold til at afhjælpe den manglende overholdelse af reglerne.

Efter det foreslåede *stk. 2, nr. 1*, kan Energistyrelsen give en erhvervsdrivende påbud om at sikre, at et apparat eller radioudstyr er i overensstemmelse med kravene. Dette indebærer, at den erhvervsdrivende skal rette de fejl eller mangler, som er årsag til, at apparatet eller radioudstyret ikke er i overensstemmelse med kravene. Denne afgørelse kan for eksempel være relevant, hvor der er tale om en manglende overensstemmelse med de formelle krav som manglende angivelse af kontaktoplysninger eller en manglende brugsanvisning, jf. den foreslåede bestemmelse i § 45.

Efter det foreslåede *stk. 2, nr. 2*, kan Energistyrelsen forbyde, at en erhvervsdrivende gør et apparat eller radioudstyr tilgængeligt på markedet. Det vil indebære, at den erhvervsdrivende forbydes at sælge det pågældende apparat eller radioudstyr eller på anden vis stille det til rådighed for andre, indtil den manglende

overensstemmelse med kravene er bragt i orden. Det kan for eksempel være, at apparatet eller radioudstyret ikke er påført CE-mærke.

Efter det foreslåede *stk. 2, nr. 3*, kan Energistyrelsen give den erhvervsdrivende påbud om at trække et apparat eller radioudstyr tilbage fra markedet. Det vil sige, at den erhvervsdrivende skal sikre, at det ikke er muligt for en slutbruger eller andre erhvervsdrivende at købe eller på anden måde erhverve det pågældende apparat eller radioudstyr, før det er bragt i overensstemmelse med kravene. Det kan for eksempel betyde, at en fabrikant skal sørge for, at salget af dennes apparat eller radioudstyr bliver standset hos alle distributører, og fabrikanten kan være nødt til at få tilbageleveret apparater eller radioudstyr fra distributørerne for at sikre, at apparaterne eller radioudstyret bliver bragt i orden. Påbuddet medfører samtidig, at den erhvervsdrivende forbydes at gøre tilsvarende apparater eller radioudstyr tilgængelige på markedet, indtil de er i overensstemmelse med kravene.

Efter det foreslåede *stk. 2, nr. 4*, kan Energistyrelsen give den erhvervsdrivende påbud om at kalde et apparat eller radioudstyr tilbage fra markedet, hvilket har til formål at sikre, at apparater eller radioudstyr, der er solgt til slutbrugere, returneres. Den erhvervsdrivende skal således sikre, at alle apparater eller radioudstyr af den pågældende type, som allerede er solgt eller på anden vis stillet til rådighed for slutbrugerne og andre, så vidt muligt leveres tilbage til den erhvervsdrivende. Påbuddet medfører samtidig, at den erhvervsdrivende forbydes at gøre tilsvarende apparater eller radioudstyr tilgængelige på markedet, indtil de er i overensstemmelse med reglerne. Det kan af påbuddet fremgå, hvordan dette skal efterkommes af den erhvervsdrivende. Der kan være tale om indrykning af annoncer i dagblade, hvori apparatet eller radioudstyret kaldes tilbage, opslag i butikker, e-mails til kunder eller offentliggørelse af en pressemeddelelse. Det kan også være en kombination af flere tiltag.

Efter det foreslåede *stk. 2, nr. 5*, kan Energistyrelsen give fabrikanten eller den ansvarlige for installationen af et fast anlæg påbud om at fremlægge dokumentation for, at det faste anlæg er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 18.

Efter det foreslåede *stk. 2, nr. 6*, kan Energistyrelsen give en bruger forbud mod at anvende et apparat eller radioudstyr eller et fast anlæg, hvis anvendelsen ikke er i overensstemmelse med de krav, der stilles hertil i de foreslåede bestemmelser i §§ 17, 20 og 34.

Efter det foreslåede *stk. 2, nr. 7*, kan Energistyrelsen give udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester påbud om at offentliggøre oplysninger som nævnt i den foreslåede bestemmelse i § 35. Oplysningerne vedrører de tekniske specifikationer for grænseflader. Oplysningerne er nødvendige for fabrikanter, så disse kan fremstille udstyr, som kan tilsluttes disse net, og for slutbrugeres muligheder for at anvende terminaludstyr.

Efter det foreslåede *stk. 2, nr. 8*, kan Energistyrelsen give påbud om, at udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal tillade, at der tilsluttes terminaludstyr til deres net, jf. den foreslåede bestemmelse i § 36.

Efter det foreslåede *stk. 2, nr. 9*, kan Energistyrelsen give en erhvervsdrivende påbud om at overholde en forpligtelse, som efter lovforslaget eller regler fastsat i medfør heraf påhviler den pågældende erhvervsdrivende, og som ikke er omfattet af de øvrige påbud i de foreslåede nr. 1-8. Det drejer sig blandt andet om

situationer, hvor den manglende overensstemmelse med kravene ikke relaterer sig til et konkret apparat eller radioudstyr.

Det kan for eksempel være, at en importør eller en distributør har undladt at sikre, at opbevaringen eller transporten af et apparat eller radioudstyr ikke bringer overholdelsen af de væsentlige krav i fare, jf. de foreslåede bestemmelser i § 11, stk. 2, nr. 4, § 13, stk. 3, § 27, stk. 2, nr. 5 og § 29, stk. 3. Det kan også være, hvis en erhvervsdrivende ikke underretter andre erhvervsdrivende, hvor de har pligt til det, jf. for eksempel de foreslåede bestemmelser i § 10, stk. 4, § 13, stk. 4, § 26, stk. 4 og § 29, stk. 4. Energistyrelsen vil i medfør af den foreslåede bestemmelse i disse situationer kunne påbyde en importør eller distributør at sikre opbevareings- eller transportbetingelser, der er i overensstemmelse med kravene, eller påbyde en erhvervsdrivende at underrette en anden erhvervsdrivende om et apparat eller radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med kravene.

Efter det foreslåede *stk. 3* kan Energistyrelsen, hvis styrelsen ved en undersøgelse af radioudstyr efter den foreslåede bestemmelse i § 43 konstaterer, at radioudstyret er i overensstemmelse med kravene i lovforslaget eller regler fastsat i medfør heraf, men vurderes at udgøre en risiko for personers sundhed, sikkerhed eller andre samfundsinteresser, træffe afgørelse om, at den erhvervsdrivende skal sikre, at radioudstyret ikke udgør en risiko, når det bringes i omsætning. Energistyrelsen kan i den forbindelse ligeledes træffe afgørelse om, at den erhvervsdrivende skal trække radioudstyret tilbage eller kalde det tilbage efter de foreslåede bestemmelser i stk. 2, nr. 3 og 4.

Efter det foreslåede *stk. 4* trækker Energistyrelsen en afgørelse tilbage eller ændrer den, hvis Europa-Kommissionen træffer afgørelse om det. Europa-Kommissionen kan træffe en sådan afgørelse i de situationer, hvor et apparat eller radioudstyr udgør en risiko, og hvor apparatet eller radioudstyret ud over på det danske marked også er gjort tilgængeligt på markedet i andre EU-medlemsstater. Proceduren, hvorefter Europa-Kommissionen kan træffe afgørelse, er nærmere omtalt i bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i §§ 42 og 43.

§ 40

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af § 18 i den gældende lov. Energistyrelsen har efter den gældende bestemmelse adgang til mod behørig legitimation og uden retskendelse at foretage markedskontrol i form af stikprøvevis kontrol i grossist- og detailledet for at påse, at loven og de i medfør heraf fastsatte regler overholdes og kan på stedet foretage undersøgelser af apparater, faste anlæg og radioudstyr.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af kapitel 5 i EMC-direktivet om overvågning af EU-markedet, kontrol af apparater, der indføres på EU-markedet og beskyttelsesprocedure på EU-plan og kapitel V i radioudstyretdirektivet om overvågning af EU-markedet, kontrol af radioudstyr, der indføres på EU-markedet, og EU-beskyttelsesprocedure.

Af artikel 19 i forordningen om akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, følger det, at kontrolmyndighederne skal have adgang til de erhvervsdrivendes lokaler og til at udtage stikprøver af produkter, når det er nødvendigt og begrundet. Forordningen er ikke begrænset til at gælde kontrol på offentligt tilgængelige lokaliteter, men handler om adgang til de erhvervsdrivendes lokaliteter i det hele taget. Myndighederne skal kunne få adgang til alle dele af de erhvervsdrivendes lokaliteter,

hvor det er nødvendigt og begrundet for at føre en effektiv kontrol, uanset om det kræver retskendelse eller ej.

Efter forordningen om akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter skal der i passende omfang foretages kontrol med produkter.

På den baggrund foreslås det, at Energistyrelsen efter det foreslåede *stk. 1* mod behørig legitimation og uden retskendelse, fortsat har adgang til erhvervsdrivendes lokaliteter for at føre stikprøvevis kontrol med, om loven og regler fastsat i medfør heraf overholdes. Ved lokaliteter forstås bl.a. fabriktions-, salgs- og lagerlokaler samt transportmidler, som tilhører den erhvervsdrivende. Der fastsættes som i den gældende lov ikke krav om indhentelse af retskendelse forud for kontrolbesøget, idet der ikke er et retsindhold for retten at tage stilling til.

Muligheden skal kun benyttes, hvor den må anses for proportional ifølge det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip. Om det er nødvendigt for Energistyrelsen at få adgang til erhvervsdrivendes lokaliteter beror blandt andet på, om styrelsen på anden måde kan få tilstrækkelige oplysninger til brug for tilsynet. Det betyder eksempelvis, at hvis et tilsyn kan gennemføres ved gennemgang af dokumentation, vil der ikke blive gennemført et tilsyn på stedet.

Energistyrelsen vil føre et passende tilsyn baseret på stikprøvekontrol. Det betyder, at Energistyrelsen ikke vil føre et systematisk tilsyn med alle typer af apparater eller radioudstyr eller med alle erhvervsdrivende. En stikprøvekontrol kan ske uden, at Energistyrelsen har en forudgående viden eller mistanke om, at en erhvervsdrivende gør apparater eller radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med kravene i loven, tilgængeligt på markedet, eller den kan tage udgangspunkt i konkrete oplysninger, som styrelsen har fået. Stikprøvekontrollen kan for eksempel på baggrund af sådanne oplysninger rette sig mod en bestemt gruppe af erhvervsdrivende eller mod en bestemt type apparater eller radioudstyr.

Det er ligesom efter den gældende lov ikke en forudsætning for, at Energistyrelsen kan få adgang efter den foreslåede bestemmelse, at styrelsen har viden om, at der på stedet er apparater, faste anlæg eller radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf. For at Energistyrelsen kan føre en effektiv kontrol, er det nødvendigt også at have adgang til steder, hvor styrelsen ikke på forhånd ved, om der er apparater, faste anlæg eller radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med reglerne. Dette vil også være med til at give Energistyrelsen viden om, hvordan tilsynsindsatsen skal tilrettelægges for at sikre, at tilsynsindsatsen bliver så effektiv som muligt.

Energistyrelsen vil foretage en konkret og individuel vurdering af, om øjemedet vil forspildes, hvis den erhvervsdrivende varsles om blandt andet tid og sted og hovedformålet med tilsynet i medfør af reglerne i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af kontrolindgreb og oplysningspligter med senere ændringer (retssikkerhedsloven). Retssikkerhedsloven fastsætter generelle regler for fremgangsmåden, som forvaltningsmyndighederne skal følge ved gennemførelsen af en række former for tvangsindgreb, der foretages uden for strafferetsplejen. Retssikkerhedsloven overfører en række af forvaltningslovens bestemmelser om partsrettigheder til dette område, herunder bestemmelser om aktindsigt, begrundelse og klagevejledning. I forhold til, om et tilsyn i medfør af det foreslåede *stk. 1* skal varsles, tages det i betragtning, om der er risiko for, at en erhvervsdrivende på baggrund af varslingen fjerner apparater eller radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med kravene, inden tilsynet gennemføres. Der skal kunne gennemføres en reel kontrol hos de erhvervsdrivende og et dækkende tilsyn med overholdelsen af reglerne. Ho-

vedparten af Energistyrelsens kontrolbesøg forventes at blive gennemført på offentligt tilgængelige lokaliteter hos de erhvervsdrivende. Det vil sige butikslokaler, hvor der forhandles apparater eller radioudstyr.

Muligheden for at få adgang uden retskendelse og mod behørig legitimation findes også i anden produktlovgivning. Det drejer sig for eksempel om lov om produktsikkerhed, lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel samt lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler.

Det kan være nødvendigt for Energistyrelsen at føre tilsyn på ikke offentligt tilgængelige lokaliteter, hvor der ikke i et salgslokale findes repræsentative eksemplarer af apparatet eller radioudstyret, som er egnede for styrelsen at føre tilsyn med, men hvor der i et lagerlokale findes flere eksemplarer. Det kan være, at de eksemplarer, som befinder sig i salgslokalet, ikke har emballage eller medfølgende dokumenter, som kan undersøges. I sådanne tilfælde vil Energistyrelsen dog i første omgang bede den erhvervsdrivende om at få udleveret et eksemplar fra lagerlokalet, så det ikke er nødvendigt for styrelsen selv at få adgang hertil. Det kan også være nødvendigt for Energistyrelsen at føre tilsyn på en ikke offentligt tilgængelig lokalitet, for eksempel hos en fabrikant eller en importør, som ikke har salgslokaler, eller hos en erhvervsdrivende, som alene gør apparater eller radioudstyr tilgængelige på markedet via internettet.

Energistyrelsen har ikke adgang til at føre tilsyn med apparater eller radioudstyr, som befinder sig på et lager hos en fabrikant, som endnu ikke har bragt apparaterne eller radioudstyret i omsætning. Energistyrelsen har heller ikke adgang til at undersøge apparater, faste anlæg eller radioudstyr, som findes i private boliger. Dog vil Energistyrelsen have mulighed for at føre tilsyn med produkter i de dele af en privat bolig, som benyttes erhvervsmæssigt, for eksempel som lager for en internetbutik.

Efter det foreslåede *stk. 2* kan politiet yde bistand, så Energistyrelsen får adgang til den erhvervsdrivendes lokaliteter ved fysisk at gennemtvinge dette. Der er tale om en indholdsmæssig videreførelse af § 18, stk. 2, i den gældende lov, idet der alene er foretaget sproglige justeringer.

Energistyrelsen fører som udgangspunkt tilsyn på stedet og undersøger for eksempel, om et apparat eller radioudstyr er mærket korrekt, og om de nødvendige dokumenter medfølger. Dette tilsyn vil ofte foregå hos distributørerne, hvor apparater eller radioudstyr gøres tilgængelige for slutbrugere, men kan også finde sted hos en importør eller en fabrikant.

For at tage højde for, at salg af apparater og radioudstyr i stigende grad foregår via internettet foreslås det, at Energistyrelsens muligheder for at føre tilsyn på området gennem de foreslåede bestemmelser i *stk. 3-7* tilpasses blandt andet denne situation, så det kan sikres, at de erhvervsdrivende både overholder reglerne og kan drive forretning i tillid til, at der er lige konkurrencevilkår på markedet.

Det foreslås, at Energistyrelsen i medfør af *stk. 3* hos en fabrikant eller importør uden betaling kan medtage et apparat eller radioudstyr for at undersøge dette nærmere, herunder for at teste det. Energistyrelsen vil kun medtage eksemplarer, hvis det ikke er muligt at gennemføre hele undersøgelsen af apparatet eller radioudstyret på stedet, for eksempel fordi den umiddelbare undersøgelse kombineret med konkrete oplysninger om udstyrets manglende overensstemmelse, som Energistyrelsen i øvrigt måtte være i besiddelse af, kan indikere, at apparatet eller radioudstyret ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav, og at det er nødvendigt med yderligere undersøgelser. Sådanne undersøgelser kan sjældent gennemføres på stedet. Det kan i den forbindelse være nødvendigt for Energistyrelsen at få apparatet eller radioudstyret undersøgt et andet sted, for eksempel på et testlaboratorium.

Energistyrelsen kan også finde det nødvendigt at medtage et eksemplar af et apparat eller radioudstyr hos en fabrikant eller en importør, hvor styrelsen forinden hos en distributør har undersøgt et tilsvarende apparat eller radioudstyr og efter denne undersøgelse finder, at der er behov for at undersøge apparatet eller radioudstyret nærmere. Distributøren har i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 2, pligt til at oplyse, hvem der har leveret apparatet eller radioudstyret. Konkrete oplysninger om et apparat eller radioudstyrs manglende overensstemmelse med reglerne, som Energistyrelsen har fået, herunder fra myndigheder i andre EU-medlemsstater, kan ligeledes give styrelsen grund til at medtage et apparat eller radioudstyr fra en fabrikant eller en importør.

I stedet for at føre tilsyn med apparater eller radioudstyr hos den erhvervsdrivende foreslås det i *stk. 4*, at Energistyrelsen kan anmode en fabrikant eller en importør om at sende eller aflevere et eksemplar af et apparat eller radioudstyr til Energistyrelsen med henblik på nærmere undersøgelse. Dette er nyt i forhold til den gældende lov. Det kan for eksempel være hensigtsmæssigt, hvor en erhvervsdrivende ikke har lokaliteter, som er offentligt tilgængelige, fordi den erhvervsdrivende alene sælger apparater eller radioudstyr via internettet. Fremsendelsen til Energistyrelsen skal ske, uden at styrelsen skal betale herfor. Det gælder både i forhold til betaling for apparatet eller radioudstyret og for betaling af omkostninger til forsendelsen.

Hvis det ikke er muligt for Energistyrelsen at medtage et apparat eller radioudstyr hos en fabrikant eller en importør efter det foreslåede *stk. 3*, eller at få tilsendt dette efter det foreslåede *stk. 4*, kan styrelsen i medfør af det foreslåede *stk. 5* i stedet tage apparatet eller radioudstyret med fra en distributør eller bede en distributør om at sende det til styrelsen. Det kan for eksempel være, at fabrikanten eller importøren ikke længere er i besiddelse af et apparat eller radioudstyr, som er identisk med det, som styrelsen ønsker at undersøge.

I de tilfælde hvor en erhvervsdrivende ikke lader styrelsen medtage et apparat eller radioudstyr eller ikke sender det til Energistyrelsen, kan styrelsen træffe afgørelse i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 41, hvorefter styrelsen blandt andet kan forbyde den erhvervsdrivende at sælge apparatet eller radioudstyret.

Når Energistyrelsen har undersøgt et apparat eller radioudstyr, som styrelsen har medtaget eller fået tilsendt, returnerer styrelsen i medfør af det foreslåede *stk. 6* apparatet eller radioudstyret til den erhvervsdrivende. Energistyrelsen har ikke købt det pågældende apparat eller radioudstyr af den erhvervsdrivende, og det er fortsat den erhvervsdrivendes ejendom. Energistyrelsen returnerer ikke apparater eller radioudstyr, som styrelsen vurderer ikke er egnede til efterfølgende at blive solgt eller på anden måde blive gjort tilgængeligt på markedet. Det kan for eksempel være, hvor apparatet eller radioudstyret ved undersøgelsen er blevet skilt ad, og det ikke er muligt at samle det igen.

Hvis Energistyrelsen efter at have undersøgt et apparat eller radioudstyr konstaterer, at apparatet eller radioudstyret er i overensstemmelse med alle relevante krav i loven eller regler udstedt i medfør heraf, refunderer styrelsen efter det foreslåede *stk. 7*, de udgifter, som den erhvervsdrivende kan dokumentere at have afholdt i forbindelse med fremsendelsen. Hvor Energistyrelsen efter de foreslåede *stk. 3* eller *5* har medtaget et apparat eller radioudstyr, har den erhvervsdrivende ikke afholdt udgifter, som styrelsen efter den foreslåede bestemmelse skal refundere. Hvis Energistyrelsen ikke returnerer et apparat eller radioudstyr til den Erhvervsdrivende, refunderer styrelsen de udgifter, som den erhvervsdrivende har i den forbindelse. Det vil blandt andet være udgifter, som svarer til den pris, apparatet eller radioudstyret ville kunne være solgt for på det tidspunkt, hvor styrelsen tog apparatet eller radioudstyret med fra den erhvervsdrivende, eller hvor den erhvervsdrivende sendte det til styrelsen.

Hvis apparatet eller radioudstyret ikke er i overensstemmelse med alle relevante krav i loven eller i regler udstedt i medfør heraf, refunderer Energistyrelsen ikke udgifter.

Til § 41

I den foreslåede bestemmelse fastlægges det, hvilke afgørelser Energistyrelsen kan træffe, hvis en erhvervsdrivende ikke efterkommer styrelsens anmodning om at fremlægge oplysninger eller materiale, som styrelsen anmoder om i forbindelse med tilsyn. Energistyrelsen kan efter den gældende lovs § 17, stk. 2, træffe tilsvarende afgørelser. Det foreslås videre, at Energistyrelsen kan træffe tilsvarende afgørelser i de tilfælde, hvor en erhvervsdrivende ikke lader styrelsen medtage et apparat eller radioudstyr eller ikke sender dette til styrelsen.

Ifølge den foreslåede bestemmelse kan Energistyrelsen, hvis en erhvervsdrivende ikke efterkommer styrelsens anmodning om at fremlægge oplysninger eller materiale, træffe afgørelse om forbud mod tilgængeliggørelse af det pågældende apparat eller radioudstyr på markedet eller afgørelse om tilbagetrækning eller tilbagekaldelse af apparater eller radioudstyr fra markedet. Den afgørelse, som måtte være blevet truffet, vil herefter blive ophævet, hvis den erhvervsdrivende efterkommer Energistyrelsens anmodning. Energistyrelsen vil herefter kunne træffe afgørelse om forbud eller om for eksempel tilbagetrækning fra markedet, hvis det på baggrund af oplysningerne viser sig, at apparatet eller radioudstyret ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Den foreslåede bestemmelse finder kun anvendelse i forbindelse med oplysninger eller materiale til brug for en konkret tilsynssag. Det kan for eksempel omfatte tilfælde, hvor Energistyrelsen anmoder en erhvervsdrivende om at sende en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen eller af den tekniske dokumentation for et produkt. Hvis den erhvervsdrivende ikke efterkommer anmodningen, eller hvis det, den erhvervsdrivende har sendt, er mangelfuldt, vil Energistyrelsen kunne træffe afgørelse efter denne bestemmelse og for eksempel nedlægge forbud over for den erhvervsdrivende mod at sælge det apparat eller radioudstyr, som det manglende materiale vedrører, indtil styrelsen modtager materialet.

Den foreslåede bestemmelse finder ikke anvendelse i de situationer, hvor Energistyrelsen anmoder en erhvervsdrivende om at fremlægge oplysninger eller materiale, som ikke vedrører en konkret tilsynssag, for eksempel hvor der er tale om materiale af statistisk karakter. Bestemmelsen vil heller ikke finde anvendelse i de tilfælde, hvor Energistyrelsen efter den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 2, har anmodet en distributør om at identificere en anden erhvervsdrivende, for eksempel en fabrikant, som denne har fået leveret apparater eller radioudstyr fra.

Derudover gælder det almindelige forbud mod selvinkriminering, der blandt andet kan udledes af artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvorefter en person, som er anklaget for en forbrydelse, har ret til ikke at udtale sig om den påståede forbrydelse og til ikke at blive tvunget til at medvirke til at opklare den.

Dette indebærer som udgangspunkt ingen begrænsninger i forhold til at anvende dette lovforslags bestemmelser om udøvelse af almindelig forudgående eller efterfølgende tilsyns- og kontrolvirksomhed.

Det følger imidlertid af § 10, stk. 1, i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter med senere ændringer (retssikkerhedsloven), at har Energistyrelsen en konkret mistanke om, at en fysisk person eller en juridisk person har begået en overtrædelse af lovforslaget, der kan medføre straf, eller kan det ikke udelukkes, at styrelsen i en konkret sag har grundlag for mistanke om, at der er sket en overtrædelse af lovforslaget eller regler udstedt i medfør heraf, som kan straffes, kan den foreslåede bestemmelse ikke anvendes til at påbyde den pågældende at fremlægge oplysninger

eller foretage undersøgelser vedrørende de forhold, som er eller kan være omfattet af mistanken. Det skyldes, at der er risiko for, at den pågældende påbydes at give oplysninger om, at vedkommende har begået noget strafbart. Energistyrelsen må i disse tilfælde overlade sagen til politiets efterforskning.

Bestemmelsen finder endvidere anvendelse, hvor en erhvervsdrivende ikke lader Energistyrelsen medtage et apparat eller radioudstyr i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 40, stk. 3 eller 5, eller hvor den erhvervsdrivende ikke sender et eksemplar af et apparat eller radioudstyr, som Energistyrelsen har bedt om efter den foreslåede bestemmelse i § 40, stk. 4 eller 5. I sådanne tilfælde kan Energistyrelsen træffe afgørelse om forbud mod tilgængeliggørelse af apparater eller radioudstyr på markedet eller afgørelse om tilbagebetaling eller tilbagekaldelse af apparater eller radioudstyr fra markedet. Afgørelsen vil blive ophævet, hvis den erhvervsdrivende sender eller afleverer apparatet eller radioudstyret til Energistyrelsen. Energistyrelsen kan herefter på baggrund af de nye oplysninger i sagen, som eksemplaret udgør, træffe en ny afgørelse, hvis der er grundlag for det.

Til § 42

Bestemmelsen fastlægger, at Energistyrelsen skal foretage undersøgelser af apparater eller radioudstyr, som styrelsen finder kan udgøre en risiko. Hvor Energistyrelsen ved undersøgelsen konstaterer, at apparater eller radioudstyr udgør en risiko og ikke er i overensstemmelse med kravene i lovforslaget eller regler fastsat i medfør heraf, træffer Energistyrelsen afgørelse om det. Energistyrelsen kan i henhold til § 17, stk. 2, i den gældende lov træffe tilsvarende afgørelser.

Bestemmelsen gennemfører EMC-direktivets artikel 38, stk. 1, 3 og 4, og radioudstyrsdirektivets artikel 21, stk. 4, og artikel 40, stk. 1, 3 og 4.

Risikobegrebet i forhold til apparater og radioudstyr er beskrevet i bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser om fabrikantens forpligtelser i de foreslåede bestemmelser §§ 8, stk. 2, og 24, stk. 3, ud fra en vurdering af, hvilke beskyttelseshensyn eller samfundsinteresser, der søges varetaget ved bestemmelserne om apparater og radioudstyr, og som manglende overensstemmelse af bestemmelserne derfor kan udgøre en risiko for.

Hvor Energistyrelsen finder, at et apparat eller radioudstyr kan udgøre en risiko, undersøger styrelsen ifølge det foreslåede *stk. 1* apparatet eller radioudstyret. Det kan for eksempel være relevant, hvor Energistyrelsen ved undersøgelser i forbindelse med forstyrrelser af frekvensanvendelsen kan konstatere, at forstyrrelserne stammer fra et stykke radioudstyr. Dette kan indikere, at radioudstyret ikke overholder de væsentlige krav, og at radioudstyret kan udgøre en risiko for de samfundsinteresser, der søges varetaget ved bestemmelserne om radioudstyr.

Energistyrelsen vil ved mistanke om risiko typisk i første omgang kontrollere, om apparatet eller radioudstyret er mærket korrekt, eller om der foreligger den krævede dokumentation. En manglende overensstemmelse med disse krav kan gøre, at Energistyrelsen finder det nødvendigt at undersøge apparatet eller radioudstyret yderligere. Energistyrelsen kan dog også finde det nødvendigt at undersøge apparatet eller radioudstyret yderligere, selvom apparatet eller radioudstyret er i overensstemmelse med kravene.

Hvis Energistyrelsen konstaterer, at den tekniske dokumentation ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger om relevante data eller om de metoder, der er anvendt til at sikre, at radioudstyret overholder de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 21 eller regler fastsat i medfør heraf, kan styrelsen i medfør af det foreslåede *stk. 2* anmode fabrikanten eller importøren om for egen regning at få foretaget en test af radioudstyret.

ret hos et organ, som styrelsen kan acceptere, for at efterprøve, om radioudstyret overholder de væsentlige krav. Energistyrelsen fastsætter en frist for, hvornår testen hos organet skal være gennemført.

Energistyrelsen pålægger ikke i medfør af bestemmelsen fabrikanten eller importøren at få foretaget den pågældende test, men hvis fabrikanten eller importøren ikke inden for den fastsatte frist får gennemført testen, må styrelsen lægge til grund, at den tekniske dokumentation ikke er i overensstemmelse med kravene. Energistyrelsen vil herefter kunne træffe afgørelse efter det foreslåede stk. 3, eller efter den foreslåede bestemmelse i § 45, afhængig af, om radioudstyret udgør en risiko eller ej.

Energistyrelsen vil i tilfælde af risiko og manglende overensstemmelse med kravene i henhold til det foreslåede *stk. 3* træffe afgørelse om forbud mod at gøre apparatet eller radioudstyret på tilgængeligt på markedet eller afgørelse om, at apparatet eller radioudstyret skal kaldes eller trækkes tilbage fra markedet. Energistyrelsen fastsætter en rimelig frist for, hvornår den erhvervsdrivende skal have efterkommet styrelsens afgørelse. Inden afgørelsen vil Energistyrelsen efter forvaltningslovens regler partshøre den erhvervsdrivende, og den erhvervsdrivende vil bl.a. i den forbindelse have mulighed for at komme med bemærkninger til Energistyrelsens vurdering af sagen, herunder hvilken afgørelse der vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den manglende overensstemmelse og risikoen.

Hvor Energistyrelsen på baggrund af undersøgelsen efter de foreslåede stk. 1 og eventuelt stk. 2 finder, at et apparat eller radioudstyr udgør en risiko, og at det ikke er i overensstemmelse med kravene, og hvor apparatet eller radioudstyret også er gjort tilgængeligt på markedet i andre EU-medlemsstater, underretter styrelsen Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om det. Hvis Europa-Kommissionen eller en anden EU-medlemsstat inden for tre måneder gør indsigelse mod Energistyrelsens afgørelse, kan Europa-Kommissionen træffe afgørelse om, hvorvidt Energistyrelsens afgørelse er berettiget. Hvis Europa-Kommissionen træffer afgørelse om, at Energistyrelsens afgørelse ikke er berettiget, tilpasser styrelsen sin afgørelse i overensstemmelse hermed eller trækker afgørelsen tilbage, jf. den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 4.

Apparater og radioudstyr, som udgør en alvorlig risiko, indberettes til Europa-Kommissionen gennem fællesskabssystemet for hurtig udveksling af oplysninger, det såkaldte RAPEX-system (Rapid Alert System), som er etableret i medfør af forordning 765/2008 om akkreditering og markedsovervågning. Europa-Kommissionen offentliggør hver uge en oversigt over produkter, som udgør en alvorlig risiko. Hensigten er, at de enkelte medlemsstater efter at have modtaget informationen, undersøger, om tilsvarende produkter findes på deres marked og sikrer, at der træffes passende foranstaltninger for at eliminere risikoen.

Til § 43

Det foreslås som noget nyt fastsat, at Energistyrelsen over for en erhvervsdrivende kan træffe afgørelse, hvor radioudstyr udgør en risiko, selvom det er i overensstemmelse med kravene. Energistyrelsen kan ikke i henhold til § 17, stk. 2, i den gældende lov træffe afgørelse over for en erhvervsdrivende, hvis radioudstyret er i overensstemmelse med kravene.

Bestemmelsen gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 42.

Den foreslåede bestemmelse vedrører alene radioudstyr og omfatter de tilfælde, hvor Energistyrelsen efter en undersøgelse efter den foreslåede bestemmelse i § 42, stk. 1, konstaterer, at det undersøgte radioudstyr er i overensstemmelse med kravene i lovforslaget eller regler fastsat i medfør heraf, men vurderes at udgøre en

risiko for personers sundhed, sikkerhed eller andre samfundsinteresser. Risikobegrebet i forhold til radioudstyr er beskrevet i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 24, stk. 3.

I sådanne tilfælde træffer Energistyrelsen afgørelse om enten, at den erhvervsdrivende skal sikre, at radioudstyret ikke udgør en risiko, når det bringes i omsætning, eller at radioudstyret trækkes tilbage fra markedet eller kaldes tilbage. Energistyrelsen fastsætter en rimelig frist for, hvornår den erhvervsdrivende skal efterkomme styrelsens afgørelse. Fristen vil afhænge af, hvor alvorlig risikoen vurderes at være, og hvor byrdefuldt det vil være for den erhvervsdrivende at efterkomme afgørelsen. Den erhvervsdrivende skal sikre, at Energistyrelsens afgørelse efterkommes i forhold til alt tilsvarende radioudstyr, som denne har gjort tilgængeligt på markedet.

Hvor Energistyrelsen træffer afgørelse efter denne bestemmelse, underretter styrelsen Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om det. Europa-Kommissionen træffer herefter efter drøftelse med EU-medlemsstaterne afgørelse om, hvorvidt styrelsens afgørelse var berettiget, og styrelsen tilpasser om nødvendigt sin afgørelse i overensstemmelse hermed eller trækker afgørelsen tilbage, jf. den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 4.

Apparater og radioudstyr, som udgør en alvorlig risiko, indberettes til Europa-Kommissionen gennem fællesskabssystemet for hurtig udveksling af oplysninger, det såkaldte RAPEX-system (Rapid Alert System), som er etableret i medfør af forordning 765/2008 om akkreditering og markedsovervågning. Europa-Kommissionen offentliggør hver uge en oversigt over produkter, som udgør en alvorlig risiko. Hensigten er, at de enkelte medlemsstater efter at have modtaget informationen, undersøger, om tilsvarende produkter findes på deres marked og sikrer, at der træffes passende foranstaltninger for at eliminere risikoen.

Til § 44

Ifølge den foreslåede bestemmelse kan Energistyrelsen i særlige tilfælde, hvor radioudstyr har forårsaget eller med rimelighed kan forventes at forårsage uacceptable forstyrrelser af samfundsvigtig radiokommunikation, fastsætte regler om, at erhvervsdrivende generelt forbydes at bringe radioudstyret i omsætning eller gøre det tilgængeligt på markedet, at erhvervsdrivende skal trække radioudstyret tilbage fra markedet eller kalde det tilbage fra markedet. Det vil være relevant for Energistyrelsen at fastsætte sådanne regler i situationer, hvor forstyrrelserne kan indebære en sikkerhedsmæssig risiko, for eksempel ved forstyrrelse af radiofrekvenser, der benyttes af nød- og sikkerhedstjenester. Der vil være tale om en foranstaltning, som skal medvirke til at sikre, at radioudstyr kun gøres tilgængeligt på markedet, hvis det opfylder kravene, jf. radioudstyretdirektivets artikel 6.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 7 i den gældende lov.

Det kan være relevant for Energistyrelsen at fastsætte sådanne regler i stedet for for eksempel at træffe afgørelser over for konkrete erhvervsdrivende i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 42, hvis antallet af erhvervsdrivende med relation til produktet er meget stort. I sådanne tilfælde kan Energistyrelsen vurdere, at eneste egnede metode til at gribe ind over for det konkrete radioudstyr er ved at udstede en bekendtgørelse.

I forhold til at gribe ind over for brugere af radioudstyr finder den foreslåede bestemmelse i § 34 anvendelse.

Til § 45

I den foreslåede bestemmelse fastsættes det som noget nyt, at Energistyrelsen i de tilfælde, som er omfattet af bestemmelsen, indledningsvis giver den erhvervsdrivende påbud om, at denne skal bringe apparatet eller radioudstyret i overensstemmelse med kravene, jf. det foreslåede stk. 1. Hvis den erhvervsdrivende ikke efterkommer dette påbud, træffer styrelsen afgørelse efter det foreslåede stk. 2. Den foreslåede bestemmelse omfatter de tilfælde, hvor et apparat eller radioudstyr ikke er i overensstemmelse med kravene, men ikke udgør en risiko.

Bestemmelsen gennemfører radioudstyretdirektivets artikel 43 og EMC-direktivets artikel 40.

Et manglende CE-mærke kan være en indikation af, at det pågældende apparat eller radioudstyr ikke overholder de væsentlige krav, og at apparatet eller radioudstyret kan udgøre en risiko. Hvis CE-mærket for eksempel har en forkert størrelse, er ulæseligt eller ikke er anbragt på emballagen, eller hvor det er tydeligt, at det manglende CE-mærke skyldes en forglemmelse, udgør apparatet eller radioudstyret ikke nødvendigvis af den grund en risiko.

Energistyrelsen kan efter det foreslåede *stk. 1* for eksempel give en erhvervsdrivende påbud om at vedlægge en brugsanvisning til et apparat eller radioudstyr, eller angive kontaktoplysninger på apparatet eller radioudstyret, hvor de måtte mangle.

Manglende overensstemmelse med kravene kan også efter den foreslåede bestemmelse vedrøre manglende eller forkert anbragt identifikationsnummer på et bemyndiget organ på apparatet eller radioudstyret, en manglende, ukorrekt eller ufuldstændig EU-overensstemmelseserklæring, manglende, ukorrekte eller ufuldstændige kontaktoplysninger på fabrikanten eller importøren, eller manglende, ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger om den tilsigtede brug af et apparat eller radioudstyr eller restriktioner herfor. Herudover kan manglende overensstemmelse vedrøre manglende, ukorrekt eller ufuldstændig brugsanvisning, manglende registrering af radioudstyr i henhold til regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 32, stk. 2, eller manglende overensstemmelse med øvrige administrative krav.

Efter det foreslåede stk. 1 kan den manglende overensstemmelse også vedrøre den tekniske dokumentation. Den erhvervsdrivende har pligt til at sikre, at denne kan stilles til rådighed for Energistyrelsen, når styrelsen anmoder om det. Som ved manglende CE-mærke kan en manglende, ukorrekt eller ufuldstændig teknisk dokumentation give en indikation af, at det pågældende apparat eller radioudstyr ikke overholder de væsentlige krav, og at apparatet eller radioudstyret kan udgøre en risiko.

Hvis den erhvervsdrivende ikke efterkommer et påbud efter det foreslåede stk. 1, træffer Energistyrelsen i henhold til det foreslåede *stk. 2* afgørelse om forbud mod tilgængeliggørelse af apparater eller radioudstyr på markedet eller afgørelse om tilbagetrækning eller tilbagekaldelse af apparater eller radioudstyr fra markedet.

Til § 46

Bestemmelsen gennemfører dele af EMC-direktivets artikel 19 og er en delvis indholdsmæssig videreførelse af § 12, stk. 2, i bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold.

Hvis der er tegn på, at et fast anlæg ikke er i overensstemmelse med kravene i lovforslaget eller regler fastsat i medfør heraf, for eksempel hvis Energistyrelsen er blevet bekendt med, at et fast anlæg kan være kilde til forstyrrelser, kan styrelsen ifølge den foreslåede bestemmelse give fabrikanten eller den ansvarlige for installationen af det faste anlæg påbud i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 2, nr. 5, om at fremlægge dokumentationen nævnt i den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 3. Den ansvarlige for installationen kan som nævnt i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 18 ud over fabrikanten være en montør, installatør eller lignende, som har monteret eller installeret det faste anlæg.

Det skal i dokumentationen være nærmere beskrevet, hvordan det faste anlæg er installeret i overensstemmelse med god teknisk praksis og under iagttagelse af oplysningerne om dets komponenters tilsigtede anvendelse, så det godtgøres, at anlægget er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Pligten til at dokumentere overensstemmelsen består, så længe det faste anlæg er i drift.

Hvis Energistyrelsen konstaterer, at det faste anlæg ikke er i overensstemmelse med kravene i lovforslaget eller regler fastsat i medfør heraf, for eksempel fordi det ikke er blevet dokumenteret, at det faste anlæg er i overensstemmelse med de væsentlige krav, eller fordi en nærmere undersøgelse af anlægget har vist, at anlægget ikke er i overensstemmelse med kravene i øvrigt, kan styrelsen i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 2, nr. 6, nedlægge forbud over for ejeren af det faste anlæg mod, at det anvendes.

Til § 47

Det foreslåede *stk. 1* er en indholdsmæssig videreførelse af bestemmelsen i § 24 i den gældende lov og har som den gældende bestemmelse til formål at sikre, at Energistyrelsen uafhængigt udøver sin virksomhed som tilsynsmyndighed og dermed som selvstændig myndighed ved myndighedsopgaver i forhold til konkrete sager, om behandling og afgørelse af enkeltsager, om styrelsens udstedelse af regler på områder, hvor styrelsen ved lov er bemyndiget hertil, eller om styrelsens øvrige tilsynsaktiviteter.

Afskæringen i det foreslåede *stk. 2* af energi-, forsynings- og klimaministerens adgang til at dispensere fra regler fastsat af ministeren i medfør af dette lovforslag er en konsekvens af, at ministerens instruksadgang over for Energistyrelsen er afskåret i forhold til behandling og afgørelse af konkrete sager, idet dispensation vedrører behandlingen af konkrete sager. Den foreslåede bestemmelse er således ikke til hinder for, at ministeren i regler fastsat af ministeren bemyndiger Energistyrelsen til at dispensere fra reglerne i konkrete sager eller generelt.

Til § 48

Efter det foreslåede *stk. 1* kan Energistyrelsens afgørelser truffet i medfør af dette lovforslag eller regler fastsat i medfør heraf påklages til Teleklagenævnet. Der kan ligeledes klages over Energistyrelsens sagsbehandling. Dette er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 25, stk. 1, i den gældende lov.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre retssikkerhed omkring Energistyrelsens sagsbehandling, idet der etableres en hovedregel om, at styrelsens afgørelser kan indbringes for et uafhængigt klagenævn, Teleklagenævnet. I disse tilfælde kan der ikke klages til energi-, forsynings- og klimaministeren.

I medfør af det foreslåede *stk. 2* kan Energistyrelsens afgørelser om at pålægge en part at indsende eller på anden vis fremlægge oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i § 38 samt afgørelser om tvangsbøder i forbindelse med gennemtvungelse heraf i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 49, stk. 1, ikke påklages.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Energistyrelsens indhentelse af oplysninger samt håndhævelse af styrelsens afgørelser i den forbindelse ikke forsinkes af klager.

Den foreslåede bestemmelse forhindrer således ikke, at en udbyder af offentlige kommunikationsnet eller -tjenester klager over en afgørelse fra Energistyrelsen om at pålægge tvangsbøder i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 49, stk. 2, der ikke omhandler indsendelse af oplysninger, men om at efterkomme påbud om at offentliggøre oplysninger om grænseflader og om at tilslutte terminaludstyr.

Efter det foreslåede *stk. 3* kan Energistyrelsens afgørelser, som træffes i medfør af regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 37, der giver Energistyrelsen bemyndigelse til at fastsætte regler om bemyndigede organer, ikke påklages til anden administrativ myndighed. Der vil for eksempel være tale om bemyndigede organers afslag på at udstede en EU-typeafprøvningsattest, hvilket en fabrikant kan klage over til Energistyrelsen. Da der vil være tale om meget teknisk prægede afgørelser, er det ikke relevant at give adgang til at kunne påklage Energistyrelsens afgørelser til Teleklagenævnet.

Til § 49

Energistyrelsen og Teleklagenævnet foreslås med bestemmelsen givet hjemmel til i medfør af det foreslåede *stk. 1* at kunne pålægge enhver, der efter den foreslåede bestemmelse i § 38 har oplysningspligt, tvangsbøder, hvis den pågældende ikke efterkommer Energistyrelsens afgørelse om at afgive de pågældende oplysninger. For at der kan træffes afgørelse om tvangsbøder, er det en forudsætning, at kravet om oplysninger er konkret, sagligt begrundet og tilstrækkeligt detaljeret for modtageren af anmodningen, så det står klart, hvordan det kan efterkommes.

Anvendelsen af tvangsbøder forudsætter, at Energistyrelsen eller Teleklagenævnet forinden har anmodet en af de forpligtede aktører om at fremkomme med materiale eller oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i § 38, og at den pågældende ikke inden for en af Energistyrelsen eller Teleklagenævnet fastsat rimelig frist efterkommer afgørelsen. Det kan være relevant, idet den almindelige kompetence for en myndighed til at kunne tillægge en parts manglende medvirken til at oplyse en sag processuel skadevirkning ofte ikke vil være tilstrækkelig til at kunne træffe en materielt korrekt afgørelse på det foreliggende grundlag i en konkret sag, hvor den forpligtede ikke har bidraget med de fornødne oplysninger til sagen.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Energistyrelsen og Teleklagenævnet kan sanktionere enhver forpligtet aktørs manglende efterkommelse af en anmodning om at udlevere oplysninger, som skønnes relevante i forhold til at føre tilsyn med overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf og træffe afgørelser om det. Energistyrelsen og Teleklagenævnet får med bestemmelsen mulighed for administrativt at kunne gennemtvinge udleveringen af oplysninger, idet adgangen til disse oplysninger er en forudsætning for at føre tilsyn og træffe afgørelser.

Ligeledes kan Energistyrelsen efter det foreslåede *stk. 2* pålægge udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester tvangsbøder, hvis de ikke efterkommer et påbud truffet af Energistyrelsen i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 39, stk. 2, nr. 7 eller 8. For afgørelsen om tvangsbøder er det en forudsætning, at påbuddet konkret, sagligt begrundet og tilstrækkeligt detaljeret for modtageren af anmodningen, så det står klart, hvordan det kan efterkommes.

Anvendelsen af tvangsbøder forudsætter således, at Energistyrelsen forinden har givet en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester påbud i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 39, stk. 2, nr. 7 eller 8, og udbyderen ikke inden for en af Energistyrelsen fastsat rimelig frist har efterkommet påbuddet. Den foreslåede bestemmelse skal sikre henholdsvis Energistyrelsen og Teleklagenævnet reaktionsmuligheder, som i højere grad end truslen om at rejse straffesag med henblik på bødestraf kan gennemtvinge en efterkommelse af de nævnte afgørelser.

Det er hensigten, at tvangsbødernes størrelse skal fastsættes, så tvangsbøderne fjerner eventuelle økonomiske incitamenter for adressaten til ikke at levere oplysninger eller materiale, som den pågældende i henhold til dette lovforslag eller regler fastsat i medfør heraf er forpligtet til at aflevere, eller til at undlade at efterkomme en afgørelse, som retter sig mod denne. Ved fastsættelsen af tvangsbødernes størrelse skal det derfor sikres, at beløbet er af en sådan størrelse, at det virker adfærdsregulerende for adressaten.

Undlader en part fortsat efter at have været pålagt tvangsbøder at give de oplysninger, som Energistyrelsen eller Teleklagenævnet kan kræve efter denne lov, eller at efterkomme en afgørelse som ovenfor nævnt fra Energistyrelsen, kan bødens størrelse forhøjes, indtil bøden virker adfærdsregulerende for aktøren, herunder set i forhold til den manglende efterkommelses betydning i sagen og den forpligtedes omsætning. Som udgangspunkt skal enhver forhøjelse af tvangsbøden være på 50 procent.

Ved vurderingen af, om tvangsbødeinstrumentet skal bringes i anvendelse, vil der blive foretaget en proportionalitetsafvejning af formålet med tvangsbøden set i forhold til overtrædelsens karakter, herunder betydningen af den manglende efterkommelse set i forhold til betydningen af anmodningen om oplysninger, offentliggørelsen af oplysninger eller tilslutningen af terminaludstyr.

Til § 50

Den foreslåede bestemmelse er ny, men tilsvarende bestemmelser findes for eksempel i § 80 i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og i § 54, stk. 1, nr. 5, i lov om radiofrekvenser.

Forordninger er bindende og gælder umiddelbart i alle EU-medlemsstater, og medlemsstaterne skal ikke foretage gennemførelsesforanstaltninger. Efter den foreslåede bestemmelse bemyndiges energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte regler, der er nødvendige for at anvende forordninger på områderne for radioudstyr og elektromagnetiske forhold. Der kan være tale om regler om manglende efterlevelse af afgørelser, som er truffet i medfør af forordninger, og om sanktioner i form af bøder eller tvangsbøder ved manglende overholdelse af forordninger.

Til § 51

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 42 og radioudstyretdirektivets artikel 46.

Som det er tilfældet i dag i medfør af den gældende lov foreslås det i medfør af bestemmelsens *stk. 1, nr. 1*, at fabrikanter og ansvarlige for installationen af faste anlæg kan straffes med bøde, hvis det konkrete faste anlæg ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav, eller fabrikanten eller den ansvarlige for installationen ikke har dokumenteret dette, samt hvis der ikke følger tilstrækkeligt informationsmateriale med apparater, der alene er bestemt til indbygning i det bestemte fast anlæg og i øvrigt ikke er gjort tilgængelige på markedet.

Endvidere foreslås det, at forpligtede i de foreslåede bestemmelser i § 38, stk. 1, 2, 4 og 5, som ikke fremlægger det materiale m.v., som Energistyrelsen eller Teleklagenævnet anmoder om, i tilfælde som ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 41, kan straffes med bøde i medfør af det foreslåede *nr. 2*.

Det vil sige, at hvis en erhvervsdrivende ikke afgiver de oplysninger m.v., som Energistyrelsen anmoder om til brug for en konkret tilsynssag, for eksempel EU-overensstemmelseserklæring eller teknisk dokumentation, vil styrelsen i stedet træffe afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 41. I disse tilfælde kan Energistyrelsen træffe afgørelse om forbud mod tilgængeliggørelse af apparater eller radioudstyr på markedet eller afgørelse om tilbagetrækning eller tilbagekaldelse af apparater eller radioudstyr fra markedet.

Det foreslås endelig i *nr. 3*, at erhvervsdrivende og brugere straffes med bøde, hvis de ikke efterkommer Energistyreldens påbud eller forbud. Det kan være i form af et påbud om at bringe et produkt i overensstemmelse med reglerne, et forbud mod at sælge et produkt, indtil det er bragt i overensstemmelse med reglerne, eller om at trække et produkt tilbage eller kalde det tilbage fra markedet.

Straf efter det foreslåede nr. 3, forudsætter således, at Energistyrelsen forinden har truffet en afgørelse om påbud eller forbud, jf. de foreslåede bestemmelser i § 39, stk. 2, nr. 2-9, eller stk. 3, som den erhvervsdrivende, fabrikanten eller den ansvarlige for installationen af et fast anlæg, brugeren af et apparat eller radioudstyr eller udbyderen af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester ikke har efterkommet.

Til § 52

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 44 og radioudstyrsdirektivets artikel 49.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 1*, at loven træder i kraft den 20. april 2016, og at der er undtagelser hertil i stk. 2-5. Ikrafttrædelsesdatoen følger tidspunktet, hvor EU-medlemsstaternes bestemmelser, der gennemfører EMC-direktivet, skal træde i kraft.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 2*, at den foreslåede bestemmelse i § 37 træder i kraft den 1. februar 2016. Bestemmelsen bemyndiger Energistyrelsen til at fastsætte regler om bemyndigede organer. Bestemmelsen træder i kraft tidligere end de øvrige bestemmelser for at sikre, at bemyndigede organer kan udpeges og være klar til at udføre opgaver vedrørende overensstemmelsesvurdering af apparater og radioudstyr fra det tidspunkt, hvor bestemmelserne om apparater og radioudstyr træder i kraft, hvilket vil sige henholdsvis den 20. april 2016 og den 13. juni 2016.

Af det foreslåede *stk. 3* fremgår det, at bestemmelser, som alene eller delvist omhandler radioudstyr træder i kraft den 13. juni 2016, hvor EU-medlemsstaternes bestemmelser, der gennemfører radioudstyrsdirektivet, skal træde i kraft. Indtil den 13. juni 2016 finder reglerne i den gældende lov og regler fastsat i medfør heraf anvendelse på radioudstyr.

Når bestemmelserne om radioudstyr træder i kraft den 13. juni 2016 bliver radioudstyr, som udelukkende er beregnet til modtagelse af lyd- og tv-udsendinger, omfattet heraf, jf. den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 1, nr. 3. Indtil den 20. april 2016 er det pågældende udstyr omfattet af bestemmelserne om elektriske og elektroniske apparater, jf. § 1, stk. 2, jf. bilag 1, nr. 9, i bekendtgørelse nr. 27 af 10. januar 2007 om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold. Radioudstyr, som udelukkende er beregnet til modtagelse af lyd- og tv-udsendinger, vil i perioden fra den 20. april 2016 til den 12. juni 2016 være omfattet af bestemmelserne om apparater i dette lovforslag, jf. den foreslåede bestemmelse i § 52, stk. 1.

Radioudstyr, som anvender radiofrekvenser under 9 kHz, vil fra den 13. juni 2016 være omfattet af bestemmelserne om radioudstyr i dette lovforslag, jf. de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 1, nr. 3 og 23.

Af det foreslåede *stk. 4* fremgår det, at de foreslåede bestemmelser om apparater for teleterminaludstyrs vedkommende træder i kraft den 13. juni 2016. Indtil den 13. juni 2016 vil teleterminaludstyr være omfattet af bestemmelserne i den gældende lov og regler fastsat i medfør heraf. Teleterminaludstyr er på baggrund af radioudstyrsdirektivets anvendelsesområde efter den 13. juni 2016 ikke længere omfattet af bestemmelserne om radioudstyr, men vil være omfattet af bestemmelserne om apparater i dette lovforslag.

Til § 53

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 45 og radioudstyrsdirektivets artikel 50.

Af det foreslåede *stk. 1* fremgår det, at bestemmelser, som alene omfatter elektriske og elektroniske apparater og faste anlæg i den gældende lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 3. juli 2007, ophæves den 20. april 2016.

Samme dato ophæves ifølge det foreslåede *stk. 2* bestemmelser i den gældende lov, som både omfatter elektriske og elektroniske apparater, faste anlæg, radioudstyr og teleterminaludstyr, for så vidt angår de elektriske

og elektroniske apparater og de faste anlæg. Det vil sige, at bestemmelserne fortsat finder anvendelse på radioudstyr og teleterminaludstyr.

Bestemmelserne i den gældende lov, som omfatter radioudstyr og teleterminaludstyr, ophæves ifølge det foreslåede *stk. 3* den 13. juni 2016.

Ifølge det foreslåede *stk. 4* ophæves den gældende lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 3. juli 2007, i sin helhed den 13. juni 2017, hvorefter bestemmelser, som omfatter bemyndigede organer, ikke længere finder anvendelse.

I medfør af det foreslåede *stk. 5* forbliver regler fastsat i medfør af den gældende lov i kraft, indtil de ophæves. Der vil for eksempel i overgangsperioden mellem 13. juni 2016 og 12. juni 2017 være behov for at opretholde den gældende bekendtgørelse om bemyndigede organer, idet fabrikanter kan vælge at erklære overensstemmelse med de gældende regler for radioudstyr, som de bringer i omsætning i perioden. Endvidere forbliver alle radiogrænseflader fastsat i medfør af § 9 i den gældende lov i kraft, indtil de ophæves.

Til § 54

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 43 og radioudstyretdirektivets artikel 48.

Bestemmelsen fastsætter, at apparater, faste anlæg og radioudstyr, som er i overensstemmelse med den gældende lov, fortsat må anvendes og gøres tilgængelige på markedet efter, at reglerne i dette lovforslag er trådt i kraft. For radioudstyretdirektivets vedkommende må dette også bringes i omsætning i en periode på et år efter ikrafttrædelsesdatoen, forudsat at det er i overensstemmelse med den gældende lov.

Det vil sige, at en fabrikant eller en importør skal have bragt apparatet, det faste anlæg eller radioudstyret i omsætning inden den fastsatte dato ved for eksempel at have solgt det til en distributør. Apparater, faste anlæg eller radioudstyr, som ikke er bragt i omsætning inden denne dato, skal være i overensstemmelse med reglerne i dette lovforslag.

At apparater, faste anlæg eller radioudstyr fortsat gøres tilgængelige på markedet fra den fastsatte dato betyder, at en distributør, som for eksempel på sit lager eller i sin butik har produkter, der er i overensstemmelse med den gældende lov og regler fastsat i medfør heraf, fortsat må sælge disse til andre distributører eller slutbrugere.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 1*, at apparater og faste anlæg, som er bragt i omsætning inden den 20. april 2016, fortsat må gøres tilgængelige på markedet og anvendes fra den 20. april 2016, hvis apparatet eller det faste anlæg er i overensstemmelse med reglerne om elektriske og elektroniske apparater eller faste anlæg i den gældende lov og regler fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse omfatter også radioudstyr, som indtil den 13. juni 2016 er omfattet af bestemmelserne om elektriske og elektroniske apparater i den gældende lov og regler fastsat i medfør heraf, men som den 13. juni 2016 bliver omfattet af reglerne om radioudstyr i dette lovforslag. Det drejer sig blandt andet om radioudstyr, som udelukkende er beregnet til modtagelse af lyd- og tv-udsendelser. Hvis dette udstyr er bragt i omsætning inden den 20. april 2016, må det derfor også gøres tilgængeligt på markedet og anvendes fra den 20. april 2016.

Af det foreslåede *stk. 2* fremgår det, at teleterminaludstyr, som er bragt i omsætning inden den 13. juni 2016 fortsat må gøres tilgængeligt på markedet og anvendes fra den 13. juni 2016, hvis teleterminaludstyret er i overensstemmelse med reglerne om teleterminaludstyr i den gældende lov og regler fastsat i medfør heraf.

Teleterminaludstyr vil fra den 13. juni 2016 være omfattet af reglerne om apparater i dette lovforslag. Indtil denne dato er det omfattet af reglerne i den gældende lov og regler fastsat i medfør heraf.

Af det foreslåede *stk. 3* fremgår det, at fabrikanter og importører fortsat må bringe radioudstyr, som er i overensstemmelse med den gældende lov og regler fastsat i medfør heraf, i omsætning efter, at reglerne om radioudstyr i dette lovforslag træder i kraft den 13. juni 2016, jf. den foreslåede bestemmelse i § 52, stk. 3 og 4. Udstyret må bringes i omsætning indtil den 12. juni 2017. Radioudstyr, som bringes i omsætning fra den 13. juni 2017, skal være i overensstemmelse med kravene i dette lovforslag.

Radioudstyr, som er bragt i omsætning inden den 13. juni 2017, må også gøres tilgængeligt på markedet og anvendes fra den 13. juni 2016, hvis radioudstyret er i overensstemmelse med reglerne i den gældende lov og regler fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse er ikke til hinder for, at en fabrikant eller en importør fra den 13. juni 2016 kan bringe radioudstyr i omsætning, som er i overensstemmelse med dette lovforslag. Sådant radioudstyr må endvidere gøres tilgængeligt på markedet og anvendes fra denne dato.

Af det foreslåede *stk. 4* fremgår det, at fabrikanter og importører fortsat må bringe radioudstyr, som er i overensstemmelse med reglerne om apparater i dette lovforslag, i omsætning efter, at reglerne om radioudstyr i dette lovforslag træder i kraft den 13. juni 2016, jf. de foreslåede bestemmelser i § 52, stk. 3 og 4. Udstyret må bringes i omsætning indtil den 12. juni 2017. Radioudstyr, som bringes i omsætning fra den 13. juni 2017, skal være i overensstemmelse med reglerne i dette lovforslag.

Radioudstyr, som er omfattet af denne bestemmelse vil for eksempel være radioudstyr, som udelukkende er beregnet til modtagelse af lyd- og tv-udsendelser, idet dette udstyr indtil den 13. juni 2016 vil være omfattet af reglerne om apparater i dette lovforslag.

Radioudstyr omfattet af denne bestemmelse, som er bragt i omsætning i perioden fra den 20. april 2016 indtil den 12. juni 2017, må også gøres tilgængeligt på markedet og anvendes fra den 13. juni 2016 og frem, hvis radioudstyret er i overensstemmelse med reglerne i dette lovforslag.

Den foreslåede bestemmelse er ikke til hinder for, at en fabrikant eller en importør fra den 13. juni 2016 kan bringe radioudstyr omfattet af denne bestemmelse i omsætning, som er i overensstemmelse med reglerne om radioudstyr i dette lovforslag. Sådant radioudstyr må endvidere gøres tilgængeligt på markedet og anvendes fra denne dato.

Til § 55

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag

1. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (omarbejdning)
2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF
3. Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr